16-9-1987

தமிழரசு

ரூ. 1

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் 79 வது பிறந்த நாளான 15.9.87 அன்று காலையில் சென்னை அண்ணா சாலையில் உள்ள பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் திருவுருவச் சிலைக்கு மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் டாக்டர் நாவலர் இரா. நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் மாலை அணிவிக்கிறார்.

**தந்தை பெரியார்-
பேரறிஞர் அண்ணா
பிறந்த நாள் சிறப்பிதழ்**

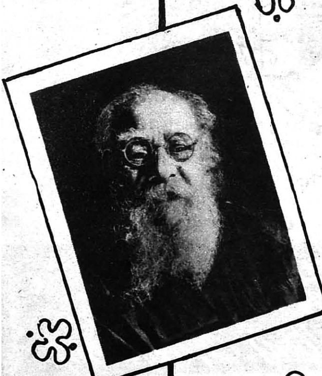

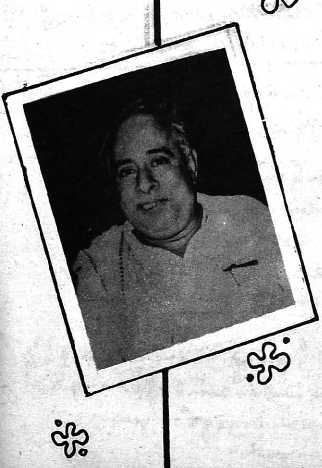

பேரறிஞர் அண்ணா பிறந்த நாள்

குழந்தைகள் நல வாரம்

முதல்வர் செய்தி

குழந்தைகளைத் தாக்கும் கொடிய நோயான போலியோ வியாதி தமிழ்நாட்டில் அதிலும் குறிப்பாக சென்னையில் அதிகமாகி உள்ளது வருந்தத்தக்கதாகும். குழந்தைகள் நம் நாட்டின் செல்வங்கள். அவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டியது அரசின் கடமையாகும். எனவே குழந்தைகளைத் தட்டம்மை, போலியோ போன்ற கொடிய வியாதிகளிலிருந்து காப்பாற்றத் தடுப்பு ஊசி, சொட்டு மருந்து போன்றவற்றை உடனடியாக தமிழ்நாடுமுழுவதும் வழங்கவேண்டும்.

இதற்காகப் பேரறிஞர் அண்ணா பிறந்த நாளான செப்டம்பர்-15 அன்றிலிருந்து ஒரு வாரக் காலம் குழந்தைகள் நல வாரமாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டும். அப்போது கிராம, நகர மற்றும் அனைத்துப் பகுதிகளிலும் குழந்தைகளுக்கு இந்த மருந்துகளைக் கொடுத்துக் காப்பாற்ற வேண்டும். குழந்தைகள் நல வாரத்தைத் துவக்கி வைக்கின்ற வகையில் செப்டம்பர்-15 அன்று அமைச்சர் பெருமக்கள், சட்டமன்ற, நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் குறிப்பாக கிராமங்களில் மருத்துவர்கள் உதவியோடு இத்திட்டத்தினைத் துவக்கி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பேரறிஞர் அண்ணா பிறந்த வாரத்தை குழந்தைகள் நல வாரமாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ள சூழ்நிலையில் அரசு மருத்துவர்களும், ஏனைய அதிகாரிகளும், தனியாக மருத்துவம் செய்பவர்களும் பங்கு கொண்டு நம் நாட்டு மழலைச் செல்வங்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுகிறேன்.

[மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர் அவர்கள் நியூயார்க்கிலிருந்து அனுப்பியுள்ள செய்தி]

தமிழரசு

திருவள்ளுவர் ஆண்டு 2018

பிரபவ - ஆவணி 31

மலர் : 18 இதழ் : 6

16-9-87

அந்த வசந்தம்

பேரறிஞர் அண்ணா

—1967ல் தந்தை பெரியார் அவர்களின் 89 வது ஆண்டு பிறந்த நாள் விழாவின் போது, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தம் கைப்பட 'விடுதலை' மலருக்கு எழுதிய கட்டுரை

அந்த 'வசந்தம்'

எனக்கென்று ஒரு 'வசந்தகாலம்' இருந்தது. நீண்ட நாட்களுக்குப் பிறகு — அங்கு [illegible] — அந்த 'வசந்தகால'த்தை நினைவு கொண்டு, இன்றைய [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] கொண்டிருந்தேன்.

பெரியாரிடம், அந்த 'வசந்தகாலமும்' இருக்கும், இன்று நான் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட [illegible] [illegible] [illegible].

'வசந்தகாலம்' என்றேனே, அந்த நாட்களில், நான் கல்லூரியிலிருந்து வெளியேறி அவருடன் 'காங்கிரஸ்' [illegible] [illegible]

அந்தக் 'காலங்'களில், நான் அவருடன் தொண்டாற்றிய போது, [illegible] மக்கள் [illegible] [illegible] கண்டேன், [illegible] பரவிடக் கண்டேன்,

அப்போது, '[illegible]' [illegible] பொதுக் கூட்டம் [illegible] [illegible] [illegible] போதும் — பெரியவெற்றி என்று [illegible] தோன்றும்.

[illegible], [illegible] — [illegible] போட்டி — [illegible] போட்டி — உயர் போட்டி — என்று [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] வேண்டியதில்லை.

அண்ணா! [illegible]

என்று 16 [illegible] – அருமையினா!

என்று பெரியார் அழைத்திடுவேன். [illegible]

என்று என்னைக் கேட்க மாட்டார் – பகுத்தறிவு

அவர்க்கு நான் தெரியுமாதலால் [illegible]

பெரியாரின் பேச்சை நிறுத்தியபோதும், [illegible]

காலம், [illegible] வருகைக்காகவும்

இருந்த போதிலும், அந்தக் கூட்டத்தில் அவர்

[illegible] 'மாட்டு வண்டி' [illegible] நான்

வருவார்; அந்நாளை நினைக்கும் போதெல்லாம்

நெஞ்சில் கிடக்கும்.

அந்நாளை நினைவுகூர்ந்தாலும்

பேச்சு, தமிழில் பார், பார்ப்பார், நிறுத்தினார்

என்பது மட்டுமல்ல, தமிழகத்திலே தொடர்பு

திடமாக எழுப்பட்டிருக்கிறது

பெரியாருடைய, [illegible]

உழைத்து உள்ளத்தைத் திருத்தி வந்து,

எழுதும் அந்த பணியாற்றி, 16 பெரிய

சந்தித்து, விழிப்பும் எழுச்சியும் கொண்டன

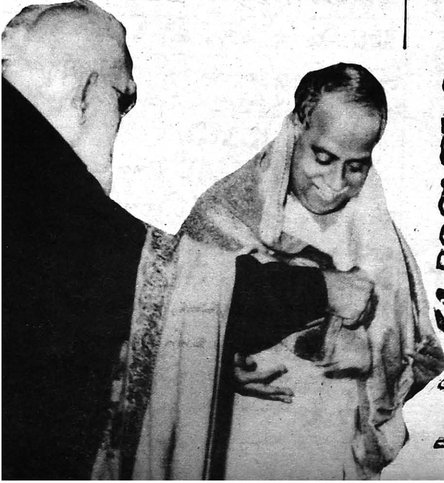

[illegible] [illegible] வந்து, [illegible]

[illegible].

அந்த '[illegible]' [illegible] போது

நான் [illegible],

அந்த [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] பட்ட நாட்களிலே

16 [illegible], நான் அவரோடு சேர்ந்து

பணியாற்றி [illegible]. அந்த நாட்களைத்

தான் என் 'வசந்தம்' என்று குறிப்பிடுகின்

கிறேன்.

பெரியாரோடு [illegible]

[illegible] [illegible]. அவர் அவரோடு

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible], அந்த நாட்கள்

[illegible] [illegible] நாட்கள். [illegible]

[illegible] [illegible] போது, [illegible]

[illegible],

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible].

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] நான் [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible], [illegible] [illegible]

[illegible] செய்தார்.

[illegible] அவர் [illegible] பேசிடச்

[illegible], [illegible] கேட்டுக்

[illegible], உங்களைத் தெரியுமே! – என்று

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] என்னிடம் அவர் [illegible] [illegible]

[illegible]. [illegible] 16 [illegible] [illegible]

[illegible], [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

நான் கண்டதும் கொண்டதும்

அந்த 16 [illegible] –

இப்போது நான் உள்ளவரையில்

அவர் இருந்தார் – நான் அவரோடு இருந்த

போது, மேடைத் தம்பி கருத்தோடு

அருமை மேடைப் பேச்சாளர்கள்

சில பணியாற்றி வந்திருக்கிறார்.

இந்த 'அண்ணன்' தமிழின்

பெருமைக்கே மிகப் பொருத்தமான அண்ணன்

திட்டமிட்டு வைக்கிறேன்! நிலைப்பாக இருக்கிறது! எதிர்காலம் இருக்கிறது! எதுவோ இருக்கிறது! — என்று கூறியும், விட்டு சொல்கிறீர்! — என்று கூறியும், பெருந்தக்கதாக வேண்டும் வைக்கப்பட்டது! பெருந்தக் கட்டியாக வேண்டும்! — என்று பேசும்! நானோ இருந்துக் கடமைகேன்! — என்று

பேசும்! — தமிழகத் தந்தை மக்களின் பால் மிகுந்த பற்றும் — தமிழகத் தாய்மார்களின் பாசம் பெற்றவர், பிள்ளைகளின் பாசத்துக்குரியவர், நாடகம் செய்தவர், மறுப்பு உரைத்தவர், இன்றும் அவர் பேச்சைக் கேட்ட மன்றம் இருக்கிறது; மேடையிலிருந்து கொண்டும், மனத்திலிருந்தும் இருக்கிறது! அந்தப் பேச்சு ஒப்பற்ற சான்றோருக்கு மேலாக நடத்தப்பட்டிருந்தது, எதிர்த்தவர்கள், மௌனம் புரிந்தவர்கள், ஏதோ தருவது என்று இருந்தவர்கள், தந்தையை நம்பி கால் நூறு பேர் கண்டனர், கொதித்தவர்கள் அடங்கினர், மிரட்டியோர் பணிந்தனர், அடக்கம் செய்தோர் அக்கறை காட்டினர்; ~~அவரின்~~ அவருடைய பேச்சுதான்! அது தமிழகத்தையே வேகம் கொண்டவனாய், பண்பு நிறைந்தது; மக்களைத் திரட்டுக் கொண்டு, இன்று உயர்த்திக் கொண்டு, கலைகளைக் கற்று வளம் பெறச் செய்து கொண்டு, இமயத்துக்கும் ஏற்ற நடையுடன்! அங்கே பேசுகிறார், இங்கே பேசுகிறார், எங்கும் இருக்கிறது, இருக்கிறது என்று தமிழகம் இந்த ஒப்பற்ற பேச்சாளரைக் கண்டு மகிழ்கிறது

மதிப்புப்பட்டது மட்டும்

அல்ல — அது நேர்மையும் — என்று

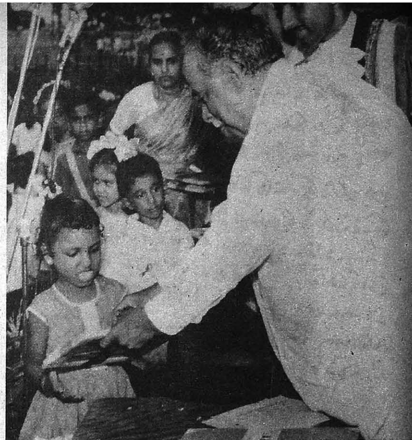

நினைப்போர், அவருடைய வாழ்வு அனைத்தும், அங்கே அவர் கண்ட வெற்றி பெரியது. அந்த வெற்றியின் விதை அவர் தேடிக் கொண்டு கிடைத்திட்ட விழா என்று உலகம் பெற்றுள்ளார் அந்த வெற்றியை அடைந்தன. இந்தத் தமிழகத்தில், தாய்மையுடன் மதித்துச் சிறப்புப் பெற்றுப் பட்டவர் கலைவளம் எத்துறைக் கலைச் சொல்லிலும் உருப்பெற்றுச் சிறப்படைகிறது. அந்த ஆட்சியின் முதல்

கட்ட வெற்றி இது! இந்த மேடைக்கு

மகிழ்ச்சி, பெருமையான பெரியார்! இந்த

வெற்றி கிடைத்திட அவர் ஆற்றிய தொண்டு

மிகப் பெரிது

தமிழகத்தில் இன்று அதைப்

பற்றி பேசாத இடம் இல்லை, இல்லாமல் போகாது

என்றும், கொண்டாடுவது. பிற பகுதியினர்

இருப்பதைக் கேள்விப்பட்டு போது, பல்லைத்

தேய்கிறார்கள். அப்படியா! — அடடே! —

நடக்கிறதா! — விட்டு வைத்து விட்டார்களா! —

என்று கேட்கிறார்கள், அதிசயத்தும்

பார்த்துக் கொண்டே.

அறிஞர்களும், கலைஞர், பாட்டு,

காரணமாக,
மேலும் சில போப்பு பரம்பரைகளில், அழகையும்
~~[illegible]~~ உடன் அமர்த்துக் கொண்டு பெரியவர்
அரசு புரிந்து வந்தனர், இதற்கு உதவும்
நிலை பெற்றிருந்தனர் கோட்டை. யார்? அந்த
உலகிலே உள்ள பத்தினி வர்க்கம்!!

அந்த இடத்துப் பத்தினி வர்க்கம்

பழைய போப்புகள் — சில பேர் ஏதோ என்று
உரிமை, அதிகாரம் கட்டுப்பாடு! கடவுள்
போதனைகள், சிறப்புமிகு பதவிகளில், போப்பின்
பாதகமும் செய்துகொண்டு! இன்று?
இன்றோ! அவர் போதனை நான் உண்டா?

இதைக் கேட்கும் உரிமை உண்டா? அவரிடம்
இருக்கிறதா 'புனிதம்' உண்டா? என்று
கேட்டு அவர் நினைத்தார்! எதற்கு அவர்
பயந்தார்? அந்தப் புதுமை அவரிடம்
[illegible]! ஆ! ஆம்! ஏன்

ஏன், அவர் நம்மை அச்சுறுத்த வேதனை
வேதனை விடுவித்து விடுகிறார், என்று
கிறிஸ்துவர் என்றென்றும் விட்டு போகாதிருக்க
என்று [illegible] கொண்டு
'புனித' அருமையாக! புதுப்புது
வெளிச்சம் கொடுத்தும், புத்துணர்ச்சி
கொடுத்தும், இன்று பழமையின்
பிடியிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டு
வருகின்றனர், உலகத்து மத
வாதிகள், அவர்களும் [illegible]
போய்விட்டதைக் கண்டு நான் அறிவேன்
நின்றேன்.

எனவேதான், பெரியவரின்
பெருமையை, நான் நேரில் கண்டேன்
இதயமுள்ளவர், ஒரு சகாப்தம் — ஒரு
காலகட்டம் — ஒரு திருப்பம் — என்று

உறுதி படைத்தவர்.

அக்ரமம் நடைபெறும் போது, பிறருக்கு, அது தன்னைத் தாக்காதவரை தட்டிக் கேட்க வேண்டும் என்ற எண்ணமும், தொண்டில் சோர்வோ சோம்பலோ [illegible] என்ற பண்பையும் உணர்ச்சியுந்தான் தோன்றும். எதிர்த்து நிற்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் என்றும் எழுப்பியவர்.

பெரியார், அக்ரமம் எங்கு இருக்கக் கண்டாலும், எந்த வடிவிலே தோன்றினாலும், எத்தகைய பலத்துடன் வந்தாலும், அதை எதிர்த்துப் போரிடத் தயங்கியதில்லை.

அவர் கண்ட களம் பல; பெற்ற வெற்றிகள் பல பல! அவர் தொடுத்த போர் நீடித்தபடி இருக்கிறது! அவர் வயது 89! அவர் போர்க்களத்திலே தான் நிற்கிறார்!

அந்தப் போரில், [illegible] அவரே வெற்றி மாலையைப் பெற்று நாட்டுக்குத் தான் 'அப்பா' என்று [illegible] டன்.

பெரும் பல ஆண்டுகள் அவர் நீடூழி, நலத்தோடு, வாழ்ந்திருக்க வேண்டும். தமிழர் வாழ்வு நல்வாழ்வாக அமைவதற்கு, அவர் பணியை ~~[illegible]~~ காலமாக நீடித்திருக்கும் தேவை இளைய பருவத்தவர் அவ்வுடைய தொண்டைத் தொடர்ந்து ஆற்றக் கடமைப்பட்டவர் என்பதில் உறுதியுடன். வாழ்க பெரியார்!

அண்ணாவும் அருந்தமிழும்

மாண்புமிகு நிதியமைச்சர்
டாக்டர் நாவலர்
இரா. நெடுஞ்செழியன்

15-9-87ல் ஆற்றிய தொலைக்காட்சி உரை

கடற்கரையைப் பார்க்கின்றேன்! என் சொல்வேன்! என்றன் சிந்தையெல்லாம் தோள்களெல்லாம் பூரிக்குது, அடடா! அன்று இந்தத் தமிழகத்தை ஆண்ட மறத்தமிழன்! ஐயிரண்டு திசைமுகத்தும் தன்புகழை வைத் தோன்! குன்றொத்த பெருமையுடையான்! கொடை கொடுக்கும் கையான்!

குள்ளநரிச் செயல் செய்யும் கூட்டத்தின் கூற்றம்! என் தமிழர் தலைவன்! என் தமிழர் பெருமான்! அண்ணா காண்! அவர் நாமம் இவ்வுலகம் அறியும்.

அறிஞர் அண்ணா வீழ்ச்சியுற்றுக் கிடந்த தமிழகத்திற்கு எழுச்சி தந்தவர்!
விசையொடிந்து கிடந்த உள்ளங்களுக்

கெல்லாம் வலிமை ஊட்டியவர்!
அரண்மனையிலே தவழ்ந்துகொண்டிருந்த அழகுத் தமிழை
ஆலமரத்தடிக்குக் கொண்டு வந்தவர்!

தமிழின் சுவைமிகுந்த சொற்களைத் தேர்ந் தெடுத்தவர்!

சொல்லுக்குச் சொல் சுவை கூட்டியவர்!
பொருளுக்குப் பொருள் ஒளி ஊட்டியவர்!

எங்கும் தமிழ்—எதிலும் தமிழ்—என்றும் தமிழ்—எப்படியும் தமிழ்! என்று முழங்கிய வர்!

இருமொழிக் கொள்கையே நிலைபெற்ற கொள்கை என்பதை
நிலைநாட்டியவர். 'சென்னை மாநிலம்' என்று இருந்து வந்ததைத் 'தமிழ்நாடு' என்று பெயர் மாற்றம் செய்தவர்!

தமிழ், தமிழ்நாட்டின் ஆட்சிமொழியாக ஆக ஆக்கம் பல புரிந்தவர்.
தமிழ்நாட்டில் பாடமொழியும், பயிற்று மொழியும் தமிழாகவே இருக்க வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்தியவர்!

அறிஞர் அண்ணாவின் சிந்தனையால், பேச்சால், எழுத்தால், செயலால், தமிழ் மறுமலர்ச்சி பெற்றது!

அவருடைய தமிழ்நடை, எளிமையானது-இனிமையானது - அழகானது-அருமையானது-புதுமையானது - பொலிவானது - வளஞ் செறிந்தது - வலிவு மிக்கது - ஓசைநயம் தருவது - இசை இன்பம் பயப்பது - எதுகை மோனை மிளிர்வது - உவமை உருவகம் ஒளிர் வது!

அறிஞர் அண்ணாவின் பேச்சுத் தமிழிலும், எழுத்துத் தமிழிலும், எல்லாவிதச் சிறப்புக் களையும், ஒருங்கே காணலாம்!

அறிஞர் அண்ணா அவர்களைப் பின்பற்றிச் சிறப்பாகவும் செம்மையாகவும் பெயரோடும், புகழோடும் வளர்ந்த இளந் தலைமுறையைச் சார்ந்த பேச்சாளர்களும் எழுத்தாளர்களும் ஏராளமான பேர்கள் ஆவார்கள். புதிய புதிய சொற்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதில், அவற்றை அழகுபட அமைப்பதில், சொல்ல வேண்டிய பொருளை எளிமையாக விளங்க வைப்பதில், சொற்சுவை - பொருட்சுவை -

நகைச்சுவை ஏற்படச் சொல்லுவதில், அறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு ஈடானவர்களோ அல்லது எடுப்பானவர்களோ இந்தக் காலத்தில் எவரும் இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

பொதுவாக, எதுகை - மோனை-உவமை உருவகம் என்பன கவிதை இலக்கியத்திற்கே உரிய அணிகளாகும். எதுகை, மோனை, போன்ற அணிகள், சொல் நடைக்கு அழகு ஊட்டுவன! உவமை - உருவகம் போன்ற அணிகள் பொருளுக்குச் சுவை கூட்டுவன! கவிதைகளில் பயன்படுத்தப்படும் இந்த அணிகளைச் சொற்பொழிவிலும், உரைநடையிலும் இயல்பாகவும், மிகவாகவும், அழகாகவும், அருமையாகவும், கையாளும் திறன், அறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்குத் தனிப் பெருஞ் சிறப்பாக — கைவந்த கலையாக இருந்து வந்தது.

தமிழ் உரைநடைப் போக்கிலே, ஒரு புதிய உத்தியைச் சிறப்பாக ஏற்ற இடங்களில் பயன்படுத்தியவர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள்! அறிஞர் அண்ணாவிடம் சொற்களே உணர்ச்சியும், எழுச்சியும் பெற்றுத் துள்ளி விழும். 'வில்லை எடுத்தான்! அம்பைத் தொடுத்தான்' என்று மற்றவர்கள் சொல்லுமிடத்தில், அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 'எடுத்தான் வில்லை; தொடுத்தான் அம்பை!' என்பார்கள்.

'போர்ப்படை புறப்பட்டது! களம் புகுந்தது! வெற்றி பெற்றது! வாகை சூடிற்று!' என்று கூறுமிடத்தில், அறிஞர் அண்ணா அவர்கள், 'புறப்பட்டது போர்ப்படை! புகுந்தது களம்! பெற்றது வெற்றி! சூடிற்றுவாகை!' என்பார்கள்.

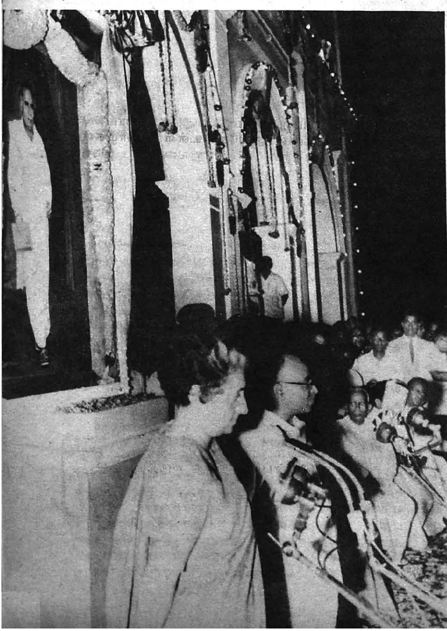

அறிஞர் அண்ணா அவர்கள், இந்த உத்தியை சில குறிப்பிட்ட இடங்களில்தான், ஏற்ற வகையில் பயன்படுத்துவார்கள்.

இருபொருள் தரும்படி எழுதுவதைச் 'சிலேடை' அணி என்பார்கள். அறிஞர் அண்ணாவின் பேச்சிலும், எழுத்திலும், அப்படிப்பட்ட சிலேடை அணி சிறப்பாகவும், தெளிவாகவும், ஆழமாகவும் ஆங்காங்கு அமைந்து, தனி வியப்புணர்வை ஊட்டும். அறிஞர் அண்ணா அவர்களின், நரைபழுத்த துறைத்தீந் தமிழின் ஒழுகும் நறுஞ்சுவையை, அவருடைய

- சொற்பொழிவுகள்
- கட்டுரைகள்
- சிறுகதைகள்
- பெருங்கதைகள்
- வசனகவிதைகள்
- நாடகங்கள்

ஆகியவற்றின் மூலம் பரவலாக நுகரலாம்.

'கல் சுமந்த கசடர்' என்னும் நாடகத்தில் சேரன் செங்குட்டுவன் வீரமொழி பேசுகிறான். அது வருமாறு—

"ஆற்றோரத்திலே ஆடு மேய்த்து, மலைச்சரிவிலே மாடு மேய்த்து, மானையும், பன்றியையும் வெட்டித் தின்று, நெருப்பையும் நீரையும் கும்பிட்டு, சோமரசமும் சுரபானமும் பருகி, பௌண்டரீக யாகமும் பிறவும் செய்து கிடந்த கூட்டம், கோட்டைகளைத் தகர்த்து, கொத்தளங்களைத் தூளாக்கி, படை பலவென்று தடை பல கொன்று, தன்மானத்தையே தரணிவாழ் மக்கள் போற்ற வேண்டும் என்று பரணி பாடி வாழும் தமிழரை—எம்மை—நிந்திப்பதா? பச்சை கண்டு இச்சை கொண்ட நச்சு நினைப்பினர், செங்குருதி பாய்ச்சி, செந்தமிழர் வீரத்தை நிலைநாட்டி, தங்கக்கோட்டைகளிலே வைரமணிகளென ஒளிவிட்டு விளங்கும் வீரராம், தமிழரைக் கேலிமொழி பேசுவதா? ஆகா! அவ்வளவு துணிந்து விட்டதா அந்த ஆற்றலற்ற கூட்டம்!"

இந்தச் சொற்களிலேவீரங்கொப்பளிக்கக் காணலாம்.

அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இயற்கை எழிலைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் ஓர் இடத்தில்,

'காலைக்கதிரவன்! மாலை மதியம்! ஆடிடும் பூங்கொடி! பாடிடும் அருவி! கொஞ்சிடும் கிள்ளை! துள்ளிடும் வெள்ளி மீன்! மருண்டிடும் வரிமான்! ஒளிவிடும் விண்மீன்! கூவிடும் குயில்! சிரித்திடும் முல்லை! பேசிடும் புறாக்கள்! பழமுதிர் சோலை! வளமிகு வயல்கள்! முற்றிய கதிர்! முழங்கிடும் சிற்றாறு!

எழிலோ எழில்! அழகோ அழகு! மகிழ்ச்சியோ மகிழ்ச்சி!' என்று அந்த மொழியில் கூறுகிறார்.

மங்கையரைப் பற்றி அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிடும்போது, ஓரிடத்தில்,

"அடக்கமாக இருக்க வேண்டும்; ஆனால் அசடாக இருக்கக்கூடாது!
அழகாக இருக்க வேண்டும்; ஆனால்ஆளை மயக்கும்படி இருக்கக்கூடாது!

படிப்பு இருக்க வேண்டும்; ஆனால் படா டோபம் இருக்கக்கூடாது!
சாதாரணமாகப் பழக வேண்டும்: ஆனால் சந்து பொந்துகளில் திரியக்கூடாது''

என்று உணர்த்துகிறார்.

தமிழ்மொழியையும் வாழ்வையும் ஒன்றாக இணைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்த வந்த அறிஞர் அண்ணா,

தமிழர்கள் தங்கள் மொழியையும் வாழ்வையும் ஒன்றாக இணைத்துக் கொள்ள வேண்டும். தமிழ்மொழியை, ஒரு கருவி என்று மட்டும் நினைக்காமல் தங்களை வழி நடத்தும் துணைவன் வழி காட்டும் வழிகாட்டி-பாடம் கற்பிக்கும் ஆசான்-உள்ளத்து-உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தும் நண்பன், என்று நினைக்க வேண்டும்.

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தமிழ் நாட்டை விளித்துப் பேசுகின்ற ஒரு இடத்தில்-

'என் அரும் திருநாடே! எல்லா வளங்களுக்கும் உறைவிடமே! எவரையும் ஈர்க்கும் இயற்கை எழிலே, ஏராளமாகப் பெற்றுள்ள என் பொன்னாடே! கெம்பீரத்தை விளக்குவது போன்ற மாமலைகளையும், மனக்குமுறலைக் காட்டிவிடுவது போலுள்ள பெருங்கடலையும், உணர்ச்சி பீறிட்டு வருவது போன்று ஆர்த்தெழும் ஆறுகளையும், அழகழகாய்ப் பெற்றுள்ள-என் செல்வத் திருநாடே! செந்தமிழையும், அதன் சேய்களையும் பெற்றெடுத்த பெருமை மிகு நாடே! வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து, வான்புகழ் பெற்ற பலமைமிக்க நாடே! போர்க்கு அஞ்சாக்கொற்றவர்களையும் அவர்தம் கோளுக்கு அஞ்சாக் குடிமக்களையும் அவர்தம் ஏரடிக்கும் சிறுகோலுக்கு அஞ்சி, கேட்டதைக் கொடுக்கும் செல்வத்திரு நாடே! பண்பாடு நிறைந்த பெட்டகமே! கலைக்கு ஒரு கருவூலமே! வீரம் விளைவிக்கும் பண்ணையே! மாண்புடை மறக்குடி மக்களிரைக் கொண்ட ஏற்றமிகு நாடே! உன்னை நான் வணங்குகிறேன்! வாழ்த்துகிறேன்!'

என்று நெஞ்சை அள்ளும் விதத்தில் கூறுகிறார். தமிழ்மொழிக்கு ஒரு காலம் வரும் என்பதைக் குறிப்பிட வந்த அறிஞர் அண்ணா அவர்கள்,

''தமிழ் மொழியின் அருமை, பெருமையை நாம் உணர்வதோடு, பிறரும் உணர்ந்து, தமிழர்களாகிய நம்மை, அவர்கள் நோக்கி, இந்தத் தமிழ்மொழி, உங்களுக்கு மட்டும் உரிய மொழியல்ல; எங்களுக்கும் அதுதான் மொழி; அதுதான் இணைப்பு மொழி; அது தான் பொது மொழி; அதுதான் ஆட்சி மொழி என்று கூறும் காலம் வரும்!'' என்று குறிப்பிடுகிறார்.

அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 1968 ஆம் ஆண்டில், இரண்டாவது உலகத்தமிழ் மாநாட்டினைச் சென்னையில் மிகச் சிறப்பாகக் கூட்டினார்கள். உலகத் தமிழ் பேரறிஞர்கள் பலரையும் அந்த மாநாட்டில் கலந்து கொள்ளும்படி செய்தார்கள். நல்ல தமிழ் வளர்த்த தமிழ்ச் சான்றோர்க்கு 1968 இல், சீர்மிகு சென்னையில் சிலைகள் நாட்டினார். திருவள்ளுவர் திருநாள், அவரால் விடுமுறை நாளாக்கப்பட்டது. சென்னை - மதுரைக் காமராசர்-அண்ணாமலை ஆகிய மூன்று பல்கலைக் கழகங்களில் திருக்குறள் ஆராய்ச்சிப் பிரிவுகள் தோற்றுவிக்கப்பட்டன. அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அவ்வப்போது கூறிய அறிவுரைகளும் தெளிவுகளும், தமிழின் அழியாப் பொன்மொழிகளாக ஆகிவிட்டன. அவற்றில் சிலவற்றை மட்டும் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

''மாற்றான்தோட்டத்து மல்லிகையும் மணக்கும்''
''சனநாயகமே; தடிநாயகம் அல்ல!''
''ஓட்டுமுறையே; வேட்டுமுறையல்ல!''
''வெற்றியால் வெறியாகிவிடக்கூடாது; தோல்வியால் துவண்டுவிடக்கூடாது!''
''கத்தியைத் தீட்டாதே; புத்தியைத்தீட்டு!
''இப்படை தோற்கின் எப்படை வெல்லும்''
''தம்பியுடையான் படைக்கு அஞ்சான்!''
''எதையும் தாங்கும் இதயம் வேண்டும்!''
''சட்டம் ஒரு இருட்டறை; வக்கீலின் வாதம் ஒரு சிறுவிளக்கு!''
''ஏடு-வீடு-நாடெல்லாம் தமிழாகட்டும்!''
''இன்னாததை மன்னிப்போம்! மறப்போம்!''

''எங்கு இருந்தாலும் வாழ்க!''
''வாழ்க வசவாளர்கள்!''
''ஏழையாயினும் கோழையாகாதே!''
''கையிலே காசில்லை; ஆனால் மனதிலே மாசில்லை!''
''போற்ற வேண்டியவை உண்மை-உழைப்பு உயர்வு!''
''பின்பற்ற வேண்டியவை, கனிவு-பணிவு-துணிவு!''
''பேணப்பட வேண்டியவை, கடமை-கண்ணியம்-கட்டுப்பாடு!''

தமிழால் அறிஞர் அண்ணா வளர்ந்தார்! அறிஞர் அண்ணாவால், தமிழ் வளர்ந்தது! அறிஞர் அண்ணா,

மூத்த புலமை கொண்டவர்!
முதிரா இளமை யுடையவர்!
முத்தமிழ்ச் செழுமை கொண்டவர்!
முருகிய தன்மை யுடையவர்!

இவர் போல் இவர் என்று சொல்லுவதற்குத் தமிழ்நாட்டில் இன்று எவரும் இல்லை!

வாழ்க அறிஞர் அண்ணா புகழ்!

அண்ணாவின் கட்டுரைகள்

டாக்டர் சு. செல்லப்பன்
இயக்குநர், தமிழ் வளர்ச்சி இயக்ககம்

விண்ணிடையே பன்னூறாயிரம் மீன்களிலிருப்பினும்... ஒரு வெண்மதிதான் ஒளி வீசித் திகழ முடிகிறது. உலகில் எண்ணற்ற மலைகளிலிருப்பினும் உயர்ந்த மலை என்ற பெருமை இமயத்துக்கு மட்டுமே உண்டு. ஒரே பிரிவில் அடங்கும் பலரிடையேயும் ஒரு சிலர் மட்டுமே உயர்வு பெற முடிகிறது. காலந்தோறும் தோன்றும் எண்ணற்ற எழுத்தாளர்களில் ஒரு சிலரே ஏற்றம் பெற முடிகிறது. அவ்வாறு ஏற்றம் பெற்றவர்களில் முன்னணியில் நிற்கும் பெருமை பேரறிஞர் அண்ணாவுக்கு உண்டு.

இலக்கியத்தின் இரு முக்கியப் பிரிவுகளில் ஒன்று கவிதை; மற்றொன்று உரைநடை. கட்டுரை, உரைநடை இலக்கியம். ''ஒரு நாட்டின் கட்டுரைச் செல்வம் அந்நாட்டுக் கவிதைகளைவிட முக்கியத்துவம் பெறுகிறது'' என்கிறார் ஆங்கில ஆராய்ச்சியாளரானஐபர்எவான்ஸ். ''கவிதைகள் அளக்கும் அளவுகோல்களாகவே பெரும்பாலும் அமைகின்றன. நாட்டு நடப்பை, அரசியலை, பொருளாதாரத்தைப் பற்றிப் பேசுவன கட்டுரைகளே. அறியாதனவற்றை அறிய நாம் கட்டுரையைத் தேடுகின்றோம்; ஏற்கெனவே தெரிந்துள்ளவற்றை எழில் வளத்தோடு காணக் கவிதைகளை நாடுகின்றோம்'' என்பர் அறிஞர்.

உரைநடையில் கட்டுரைகள் மட்டுமின்றிச் சிறு கதைகளும், புதினங்களும் அடங்குவன. கதைகளிலும், புதினங்களிலும் உள்ள பல்வேறு பாத்திரப் படைப்புகள், வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகள், கற்பனைகள் படிப்பதற்குச் சுவை கூட்டுகின்றன. கட்டுரையோ, செய்திக் கோவையாய் இருப்பதால் அவைபோலச் சுவை தரமுடிவதில்லை. மேலும் கவிதை, கதைகளில் ஆசிரியன் தன்னை மறைத்துக் கொள்ள முடியும். கட்டுரையில் ஆசிரியன் தன்னை அவ்வாறு கட்டுப்படுத்திக் கொள்ள முடியாது; ஆசிரியனின் கொள்கைகள், விருப்பு வெறுப்புகள் வெளிப்பட்டே தீரும். எனவே கட்டுரை வரைதல் இலக்கியக் கூறுகளில் கடினமான ஒன்றாம். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அத்துறையில் வேறு யாரும் பெறமுடியாத வெற்றியைப் பெற்றுள்ளார்கள்.

சங்க காலத்தில் உரைநடை இருந்ததாயினும் இலக்கியங்களில் நாம் காண இயலவில்லை. சங்க காலத்தையடுத்துத் தோன்றிய சிலப்பதிகாரத்தை உரைநடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுள்என்று பதிகம்பகர்கிறது. அதிலும் உரைநடை நெடுக இன்றி ஒரோவழிக் காணப்படுகிறது. இக்காப்பியத்தையடுத்து உரையாசிரியர்கள் எழுதிய உரைப்பகுதிகள் தென்படுகின்றன. ஐரோப்பியர்கள் தொடர்பால், குறிப்பாக ஆங்கில மொழி இங்கு வளர்ச்சியுற்றபின், தமிழ் உரைநடை பெருமளவு வளர்ந்துள்ளது. 18 ஆம் நூற்றாண்டில் மேல்நாட்டு ஆசிரியர்களான தத்துவ போதக சுவாமிகள், வீரமாமுனிவர் போன்றோர் உரைநடை வளர்ச்சிக்கு உதவினர். 19 ஆம் நூற்றாண்டில் இராமலிங்க அடிகள், போப்பையர், யாழ்ப்பாணத்து ஆறுமுக நாவலர் போன்றோர் வளம் மிக்க உரைநடை எழுதினர்.

20-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வேதநாயகம் பிள்ளை, தமிழ்த்தாத்தா உ. வே. சா., கா.சு.பிள்ளை, பாரதியார், நாவலர் பாரதியார், போன்றவர்களின் உரைநடைகள் பாராட்டத்தக்க வகையில் அமைந்தன. இந்நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதியில் பேரறிஞர் அண்ணாவுக்குச் சற்று முன்வரை மறைமலையடிகளார், திரு. வி. க. ரா. பி.சேதுப்பிள்ளை போன்றோரின் கட்டுரைகள் மக்கள் மன்றத்தில் சிறப்பான இடம் பெற்றிருந்தன. இந்நிலையில் எழுத்துலகில் தோன்றிய அண்ணா ''வெய்யோன் ஒளி தன் மேனியின் விரிசோதியில் மறைய'' என்று கம்பர் இராமனின் மேனி ஒளியில் சூரிய ஒளியும் அடங்கி ஒன்றியது என்று குறிப்பிடுவது போல் எழுத்துலகப் புகழனைத்தும் தம் புகழுள் ஐக்கியமாகும் வண்ணம் வளர்ச்சி பெற்றார்.

மறைமலையடிகளாரின் கட்டுரைகள் நீண்ட, பெருமிதம் நிறைந்த செற்றொடர்களைக் கொண்டவை. திரு.வி.க.வின் நூல்களில் எளிய, இனிய, சிறிய சொற்றொடர்கள் இடம்பெற்றன. ரா.பி.சேதுப்பிள்ளை அவர்களின் எழுத்தில் இலக்கியச் சொற்கள் கோவையாக இணைந்து ஏற்றம் தந்தன. இவர்கள் நடை

1944-ல் சேலத்தில் நீதிக்கட்சி மாநாடு நடந்தது. 'நீதிக் கட்சியிலுள்ள பிரமுகர்கள் வெள்ளையரின் அடிமைகளாகப் போய்விடக் கூடாது, அதைத் தடுக்க வேண்டும்' என்று கருதிய அண்ணா அந்த மாநாட்டில் அதற்கென்று ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வந்தார். நீதிக்கட்சிப் பணக்காரர்களைக் கலக்கிய தீர்மானம் அது. அதன்படி நீதிக்கட்சி திராவிடர் கழகமாகியது.

திராவிடர் கழகத்திலிருப்போர் வெள்ளையன் தந்த சர், ராவ்பகதூர், ராவ் சாகிப் பட்டங்களைத் தூக்கி எறிய வேண்டும் என்று அந்தத் தீர்மானத்தில் இருந்தது. இந்த அதிர்ச்சி வைத்தியத்தால், நீதிக்கட்சிப் பணக்காரர்கள் பெரிதும் கலகலத்து விட்டனர். வெள்ளையர்களின் அடிமைகள் என்ற பழியைச் சேலம் தீர்மானத்தின் மூலம் துடைத்தார் அண்ணா.

யைப் பின்பற்றிப் பலர் எழுதினர். ஓரளவு வெற்றியும் கண்டனர். அண்ணா அவர்களின் நடையோ தனித் தன்மை வாய்ந்தது. அதைப் பின்பற்றி எழுதவேண்டுமென்று மிகப் பலர் முயன்றனர். ஆனால் அந்நடையோ அண்ணாவைத் தவிர வேறு யாருக்கும் உரிமையாக மறுத்துவிட்டது.

அண்ணாவின் எழுத்தோ சமுதாய சீர்திருத்தத்தை மையமாகக் கொண்டு வட்டமிட்டுச் சென்றது. அண்ணா ஓயாது படிக்கும் இயல்புடையவர். ''கன்னிமாரா நூல் நிலையத்தையே கரைத்துக் குடித்தவர்'' என்று பாராட்டப்பட்டவர். கலைபயில் தெளிவு இருந்தமையால் கட்டுரை வன்மை அவரிடம் செம்மையுற அமைந்தது.

சிறுகதை எழுதுவோர் சிலர் இருப்பர். அவர்களால் புதினம் எழுதமுடியாது. புதினம் எழுதுவோரிலும் சிலர் வரலாற்றுப் புதினங்களை வன்மையுடன் படைப்பர். சமூகப் புதினங்கள் அவர்களிடம் செழுமை பெறுவதில்லை. இவ்விரு சாராரும் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள், அரசியல் கட்டுரைகள் பக்கம் அடியெடுத்தே வைப்பதில்லை. ஒரு துறையில் மட்டும் பனைமரம் போல் உயர்ந்து கிளைகளின்றிப் பலர் இருக்க, அண்ணா அவர்களோ கிளைகள் அடர்ந்த கிளைகள்தோறும் விழுதுகள் படர்ந்த ஆலாக விளங்கிடக் காண்கிறோம். சிறுகதைச் சிற்பியாக, வரலாறு, சமூகம் ஆகிய இரு துறைப் புதினங்களிலும் வல்லவராக, அரசியல் அறிவு செறிந்த கட்டுரையாளராக, சீர்திருத்தச் சிந்தனை படர்ந்த சொல்வலாராக அவர் விளங்கிடக் காண்கிறோம்.

அண்ணாவின் கட்டுரைகள் உணர்ச்சி நிறைந்தவை. படிப்போரையும் அந்த உணர்ச்சி கொள்ளச் செய்பவை. சிந்தனையைத் தூண்டுபவை. உழைப்பவன் ஒருவன், அதன் பலனை அனுபவிப்பவன் வேறொருவன் என்ற கருத்தை அவர் கூறும் பாங்கினை அறிவோம்! ''காடு நிலமானதும், வனம் தோட்டமானதும், மேடு மாளிகையானதும், பள்ளம் பாதையானதும், பாட்டாளியின் உழைப்பால்!

''ஆனால் உழைப்பிற்குப் பிறகு அவன் அதனாலான உல்லாசங்களை அனுபவிக்கிறானா? இல்லை. அவன் வாழ்க்கையோ கசப்பு; அவன் பயிரிட்டுப் பிறருக்குத் தரும் கனி சுவையுள்ளது. பூமிக்கு அடியில் இருந்து அவன் செல்வத்தைச் செலுத்தி எடுத்துத் தரு

கிறான். ஆனால் அவன் செல்வனாவதில்லை; குனிந்தும், குப்புறப்படுத்தும், எரியும் வெயிலில் உழைத்தும் அவன் அண்டத்தை முட்டும் மாளிகை அமைத்துத் தருகிறான். பிறகோ அதன்மீது பணம் படைத்த பிரதாபன் உலவுவதைக் காண அண்ணாந்து பார்த்துவிட்டு, தனது குடிசையில் கூரையின் ஒழுகலைக் கண்டு மனம் கசிகிறான். கடலில் குளித்து, சுறாவுக்கும் பிறவுக்கும் இரையாகாது தப்பி முத்தெடுக்கிறான். பின்னர் அது யாருடைய கழுத்திலோ மாலையாகிறது; கைவளையாகிறது; காதுகளில் நடனமாடுகிறது. அந்த முத்தெடுத்த தொழிலாளி வறுமைக் கடலில் நீந்தி நீந்திக் கரைகாணாது கலங்குகிறான். உழைப்பின் உறு பயனை அனுபவிக்க முடியாது அல்லற்படுகிறான்''. உழைப்பாளி உழைப்பின் பயனை அனுபவிக்க முடியாது அல்லற்படுகிறான் என்பதுதான் இப்பகுதியில் கூறியுள்ள கருத்து.

அதை மட்டும் கூறினால் படிப்பவர் உள்ளங்களில் அது ஆழப் பதிய முடியாது. பல நிகழ்ச்சிகளைச் சுட்டிக்காட்டி, சொல்லுகின்ற கருத்துக்கு வலிமையூட்டும் போக்கு அண்ணாவின் கட்டுரைகளில் காணப்படும் தனிச் சிறப்பாகும்.

இவ்வாறு பிறர் மனங்கொள எழுதுவதால் அவருடைய கட்டுரைகளைப் பிரச்சார எழுத்துக்கள் என்று சொல்வோருண்டு. அவருடைய அரசியல் எதிரிகள் அவருடைய எழுத்துக்கள் கலையழகைவிடப் பிரச்சார நோக்கம் கொண்டவை என்று கூறுவது கேட்டு அண்ணா அத்தகையோர்க்கு மறுமொழி கூறியுள்ளார்.

''பிரச்சாரம் என்பதன் உட்பொருளே, தான் விரும்புகின்ற கருத்தை, தான் நம்புகின்ற கருத்தை, மற்றவர்கள் விரும்புகின்ற வகையிலேயும், நம்புகின்ற முறையிலேயும் பல்வேறு வகைகளில் எடுத்துச் சொல்வதுதான்! பிரச்சாரம் என்பது கொலை, களவு இவைகளைப் போல் ஒரு தீதான காரியம், அந்தத் தீதான காரியத்தில் யாரும் ஈடுபடக் கூடாது என்று எண்ணிக் கொண்டிருப்பது மிக மிகத் தவறானதாகும். தன்னுடைய குழந்தை மிக 'அழகான குழந்தை' என்பதை அடுத்த வீட்டிலே எடுத்துச்சொல்லுகின்ற தாய், தன்னுடைய குழந்தைக்குத்தான் பிரச்சாரம் செய்கிறாள். நம்முடைய நாட்டுக் கோயில்களெல்லாம் மதக் கருத்துகளுக்குப்பிரச்சாரங்கள். நம்முடைய நாட்டுச் சட்டமன்றப் பேருரைகள் எல்லாம் அரசியலுக்குப் பிரச்சாரங்கள்'' என்று அண்ணா கூறுகிறார். இந்த அடிப்படையை வைத்து நோக்கும்போது அண்ணாவின் கட்டுரைகள் தமிழினத்தின் நல் வாழ்வுக்கான பிரச்சாரங்கள் ஆகும். கட்டுரையில் சிறந்த மேற்கோள்களை, சிறு கதைகளை, அழகிய உவமைகளை இடையிடையே புகுத்திக் கருத்தை விளக்கும் போக்கு அண்ணாவுக்குரியது. அவருடைய கட்டுரையைப் படிக்கும் போது, இந்த இடம் விளக்கமின்றி இருக்கின்றது என எதையும் குறிப்பிடமுடியாது.

அடுக்குமொழி, இரட்டைக் கிளவி, எதுகை, மோனை ஆகியன எழிலுறப் பயன்விளைக்கும் வகையில் அவருடைய கட்டுரைகளில் அமைந்திருக்கக்காணலாம். அதனால் அவருடைய உரைநடை கவிதைபோல ஓசை நயம் கொண்டு அமைந்திருக்கிறது. அவ்வாறு எழுத முடியாதவர் அது ஒரு நடையா என்றுபேசுவதுண்டு. அதற்கு அவரே மறுமொழி கூறுகிறார்; ''ஓசை நயம், அடுக்குத் தொடர், இரட்டைக் கிளவி போன்றவை பூங்காவில் உள்ள கவின் மலர்கள் போன்றவை. தாமாக மலர வேண்டும். மணமுள்ளவைகளைப் பதமாகப் பறித்துப் பக்குவமாக மாலை தொடுக்க வேண்டும். ஓசை நயத்தை எப்படியும் பெற்றுத் தீரவேண்டும் என்று முயற்சித்தாலோ காது குடைச்சல் ஏற்படுவது மட்டுமல்ல; மொழிக்கு ஏற்பட்டுள்ள பெருமதிப்பும் குன்றும், மறையும். ஓசை நயத்தில் இயல்பாகவே அமைந்து, பொருள் செறிந்து, பொருள் தருபவையே தேவை. பொருளற்று, பொலிவற்று, கொண்டுவருவது மொழிக்கு நாமே நம்மையறியாமல் செய்து வரும் தீங்காகும்....அளவும், முறையும், தேவையும் அறிந்து பயன்படுத்தியதனால்எழிலும்சுவையும் நிரம்பக் கிடைத்தன. இவ்வாறு செய்ய முடியாதோர் வீணாக அவர் மீது எரிச்சல் கொண்டனர். அதனால் ஏளனத்துக்கு ஆளாயினர்.

தொடக்க காலத்தில் அவருடைய எழுத்தில் பிறமொழிச் சொற்கள் அதிகம்இடம்பெற்றன. ''ஜூலியா பெரிய ஜாலக்காரி, சிங்காரி, சிரித்துச் சித்ரவதை செய்யும் சொகுசுக்காரி! வெறும் அலங்காரி மட்டுமல்ல, பலே கைகாரி; சாதுர்யமான பேச்சுக்காரி! சரசத்திற்கு அதிகாரி. ஆடவர் கூட்டத்திற்கு அவளோ சிங்காரி! அகஸ்டசின் மானத்தைக் கெடுத்த அபசாரி!'' -இங்கே வடமொழிச் சொற்கள் மிகுந்திருப்பதைக் காண்கிறோம். படிப்படியே பிற மொழிச் சொற்களைக் களைந்து இறுதி நாட்களில் இன்றியமையா நிலை இருந்தாலொழிய பிறமொழிச் சொற்களைப் பயன்படுத்தாது தனித்தமிழ் நடையிலே

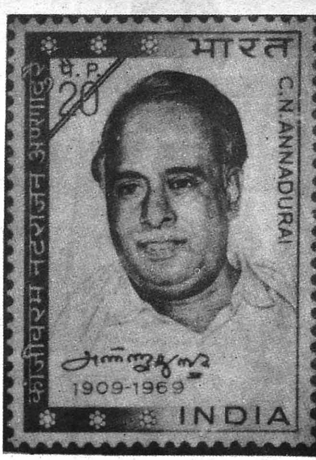

1969ல் வெளியிடப்பட்ட அஞ்சல் தலை.

முழு விவரங்களுக்கு, அருகிலுள்ள நியூ இந்தியா ஆபீஸ் அல்லது ஏஜெண்டோடு தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

நியூ இந்தியா அஷ்யூரன்ஸ்

(ஜெனரல் இன்ஷ்யூரென்ஸ் கார்ப்பொரேஷன் ஆஃப் இந்தியாவின் துணை நிறுவனம்)

இன்சூரன்ஸ்—நஷ்ட காலத்தில் நம்பகமான ஆதரவு!

எழுதும் போக்கை அண்ணாவிடம் காண முடிகிறது. பிறமொழிச் சொற்கள் அவர் எழுத்தில் இடம் பெற்றமைக்கு அவரே காரணம் கூறுகிறார். மேதைகள் பலர் பிறமொழிச் சேர்க்கையும் பிற முறைகளின் சேர்க்கையும் தமிழ் மொழியை வளர்க்கும் என்று காரணம் காட்டி இந்தத் தீய செயலைச் செய்து வருகின்றனர்.

இதனையறிந்து தடுத்திட வேண்டும் என்கிற எண்ணம் கொண்டு பணியாற்றும் நம்மாலேயே கூட (சற்று அதிகமாகவே என்னால்!) பிறமொழிச் சேர்க்கையும், பிறமுறைகளின் சேர்க்கையும் நீக்கிப் பேசவும் எழுதவும் முடியாமல் ஆக்கி விட்டிருக்கிறது. 'ஏனெனில், நாம் தூய தனித்தமிழ் சித்திரவதை செய்யப்பட்டுப் பிறமொழியும், பிற முறையும் கலந்து, பேச்சும் எழுத்தும் 'மணிப்பிரவாளம்' என்ற வடிவு கொண்டு தமிழும் வடமொழியும் கலந்து இழைத்து வழங்கப்பட்ட நாட்களிலே பயின்றவர்கள். எனினும் புலவர் பெருமக்களின் அறிவுரை கேட்டதால் இந்தக் கலவை தீதுபயப்பது என்று தெரிந்து, தமிழ் மொழிக்கு மீண்டும் தனியானதோர் ஏற்றம் தேவை என்ற தூய நோக்குடன் பணியாற்றி வருகின்றோம். 'நானே பல தடவைகளில் பேசியான பிறகும் எழுதியான பிறகும், இன்னின்ன தமிழ்ச் சொற்களைக் கையாண்டிருக்கலாமே என்று வருத்தமுறுவதுண்டு'-இவ்வாறு உணர்ந்தமையால் அவருடைய உரை நடை படிப்படியே தனித்தமிழ் நடையில் வளர்ச்சி பெற்று வந்துள்ளது என்பதையும் இறுதி நாட்களில் அவர் எழுதும் பேச்சும் தூய தமிழ் நடையில் அமைந்தன என்பதையும் அறிய முடிகிறது.

எழுத்தாளர்களைப் பற்றி அண்ணா ஓர் அரிய கட்டுரை எழுதியுள்ளார். அதில் அவர் குறிப்பிடுகிறார்: ''எழுத்தாளர்கள் என்ற பொருள் கொண்டால் போதாது. எழுதுவது குழந்தை பிறப்பது போல! கருவுறுவது போன்றது எண்ணம்! கருவுக்கு ஆண், பெண் இருத்தல் போல எண்ணம் பிறக்க காலமும் நோக்கமும் வேண்டும். பிறகே எழுத்து!''-இவ்வாறு குறிப்பிடும் அண்ணா, எழுத்தாளர்கள் எப்படியெல்லாம் எழுதுவார்கள், ஒரே பொருள், நோக்குபவர் தன்மைக்கேற்ப எவ்வாறு மாறுபடும் என்பதை அழகுற விளக்குகிறார். 'குதிரை என்ற தலைப்பில் கட்டுரை தீட்டச் சொன்னால் ஒருவர் ''ப்யூசிபாலஸ்காலம் முதற்கொண்டு குதிரைகள் சிறப்படைந்தன' என்று எழுதுவார். அவர் அலெக்ஸாண்டர் என்னும் கிரேக்க வீரன் ஏறிவந்த குதிரையின் பெயரைத் தெரிந்து கொண்டவர் - மேனாட்டுச் சரித்திர நிகழ்ச்சியில் அறிவு படைத்தவராக இருப்பார். நீலவேணியை நினைவுக்குக் கொண்டுவருவார் தேசிங்கு ராஜா கதை தெரிந்த எழுத்தாளர். மாணிக்க வாசகரின் மந்திரி பதவி போகவும், அதன் பின் இறைவன் அருள்வந்து சேரவும் குதிரைகளே காரணம்! ....மணிவாசகத்தை நாம் பெறக் குதிரைகளன்றோ காரணம். குதிரையே உன்னைக் கும்பிடுகிறேன்' என்று முடிப்பார் ஓர் எழுத்தாளர். 'தாலி அறுக்கும் பிசாசே! தந்தைக்கும் தனயனுக்கும் பகைமூட்டும் சனியனே! சூது, சூழ்ச்சியிலே மக்களைச் சிக்கவைக்கும் கருவியே! உன்னால் கெட்டன குடும்பங்கள்; கொழுத்தனர் மார்வாடிகள்! குதிரையே! கோரத்தின் சொரூபமே! பாவத்தின் கருவியே! பாதகத்தின் பங்காளியே! உன் குலம் அழிக! கூண்டோடு அழிக! பூண்டின்றி அழிக!'...என்று ஒருவர் எழுதுவார். கிண்டி குதிரைப் பந்தயத்தால் விளையும் கோபக் கொதிப்பினால்.''

—இப்படிப் பல்வேறு கோணங்களில் எழுதினாலும் எழுத்தாளர்களை இரு சார்புகளில் அடக்கி விடலாம் என அண்ணா குறிப்பிடுகிறார். ''பழமை, புதுமை என்ற இரு சக்திகளுக்கும் போர் நடக்கிறது; எழுத்தாளர்களின் பேனா முனைகளே அப்போரிலே உபயோகமாகும்போர்க்கருவிகள்'' ...இவ்வாறு கூறும் அவர், எழுத்தாளனின் கடமை பற்றியும் குறிப்பிடுகிறார். புதுமையை நிலைநாட்டும் எழுத்தாளர்களின் சாதியை ஒழித்து நீதியை நிலைநாட்டும் எழுத்தாளர்கள் - மடமையை மாய்த்துக் கொடுமையைக் களைந்து, சிறுமையைக் காய்ந்து, மக்களின் பெருமையை வாழ்வின் அருமையை விளக்கும் எழுத்தாளர்கள்_கோபுர அளவுக்குக் குவிந்திருக்கும் பழமைக் குப்பைகளைத் தமது சிந்தனை என்னும் சண்டமாருதத்தால் அழித்தொழிக்கும் எழுத்தாளர்கள் - அவர் சொன்னார், இவர் சொன்னார் என்று அரண் அமைத்துப் பதுங்காது அவர் எப்படிச் சொல்லியிருந்தால் எனக்கென்ன, என் கருத்து இது என்று எடுத்துரைக்கும் எழுத்தாளர்கள் - எண்ணிக்கையில் பெருக வேண்டும்; வளம் பெற வேண்டும். அவர்களால் அநீதியையும், அறியாமையையும் அகற்ற முடியும். ஆணவத்தை இடுப்பொடித்து ஈன வாழ்வை உருக்குலைத்து, ஊரார் எண்ணத்திலே புதுமுறுக்கு ஏற்றி, ஐயம் அகற்றி ஒப்பற்ற ஓர் வெற்றியைக் காட்ட முடியும்''. அண்ணா அவர்களும் அவர் கூறியுள்ள இவ்விலக்கணத்திற்கேற்ப மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளரின் முன்னோடியாக, தலைவராக விளங்கி வழிகாட்டியிருக்கிறார்கள்.

'தெளிந்த எழுத்தாளர்கள் பளிங்குபோன்ற நீர் நிலையை ஒத்தவர்கள்' என்கிறார்கள் அறிஞர்கள். ஆழம் அதிகமாயினும் தெளிந்த தன்மையால் அதன் உள்ளேயுள்ள பொருள்களோடு, அடித்தளமும் நன்றாகத் தெரியும். ஆழம் குறைவாக இருந்தாலும் கலங்கல் நீர் ஆழம் மிக்கதுபோல் தோற்றமளிக்கும். கலங்கிய தன்மையால் அதன் உள்ளேயுள்ள பொருளை அறிய முடிவதில்லை. அண்ணாவின் கட்டுரைகள் தம் உட்பொருளை தெளிவுற வெளிப்படுத்தும் மணி நீர்க் குளங்களாகும்.

அவருடைய 'உரத்த சிந்தனைகள்' என்னும் உள்ளடக்கம், எடுப்பும் மிடுக்கும் மிக்க உருவத்தில் நடைபோட்ட திறம் தான் அவர் கட்டுரைகள். தூங்காது இரவெல்லாம் விழித்தெழுதிய அவருடைய எழுத்துக்கள், தூங்கிய தமிழரை எழுப்பிப் புதியதோர் உலகு நோக்கி ஏறுநடை போடச் செய்தன. சொற்கள் அவரை ஆட்சி செய்ததில்லை. அவர் அவற்றை ஆளுமையோடு ஆட்சி செய்ய—அச் சொல் வார்ப்புக்களோ நம் நெஞ்சையெல்லாம் ஆட்சி செய்தன; செய்கின்றன; செய்யும்!

கன்பூசியசுக்கு நிகரானவர்

சீன தேசத்துச் சன்-யாட்-சென் என்பவரைப் பற்றி நீங்கள் கேட்டிருக்கலாம். அவருடைய குருவான கன்ஃபூசியஸ் என்னும் பேரறிஞருடன், பெரியார் இராமசாமி அவர்களை ஒப்பிடலாம்!

—சீனப் பேராசிரியர்
சி.எஸ். ஸு (1939)

அண்ணா நாற்பது

கவியரசு கண்ணதாசன்

உள்ளத்தால் பொய்யாத உயர்வுநிலை ஒன்று
ஊர்வாழத் தான்தேயும் உணர்ச்சியதி ரண்டு
வெள்ளத்தோ டுறவாடும் அன்புமனம் மூன்று
வெறும்வார்த்தை இல்லாத சொற்செட்டு நான்கு
கள்ளத்தாற் றளர்வோர்க்கு அறிவூட்டல் ஐந்து
கலைக்கூடம் எழில்காண வளந்தேக்கல் ஆறு
அள்ளத்தான் குறையாத கருத்தோட்டம் ஏழு
அறிஞர்க்கோர் வழியென்னும் மெய்வாழ்வும் எட்டு

ஒழுக்கத்தால் பிறர்போற்றும் உயர்வாழ்வே ஒன்பது
உள்ளன்பிற் குலஞ்சேர்க்கும் நற்பண்பு பத்து
பழக்கத்திற் கினிதான தன்மைபதி னொன்று
பணிவுக்கோர் நாணலெனும் நிலைமைபனி ரெண்டு
கலக்கச்சோர் வறியாத ஆண்மைபதின் மூன்று
கண்மறைந்த பின்பேசாப் பெருந்தன்மை யோடு
விளக்கத்தால் பலர்நெஞ்சை வெறறிபெறு செம்மல்
வீரத்தின் இடமென்று கூட்டுபதி னாறு

அங்கத்தின் அசைவுக்குள் அரசியலின் தேக்கம்
அணுவுக்குள் அணுத்தேடும் ஆராய்ச்சிப் பார்க்கம்
சிங்கத்தைக் கொல்லாமை நோன்புபெறச் செய்து
திருநாட்டின் வாழ்வுக்குப் புதுப்பாடம் கண்டு
தங்கத்தில் வைரத்தின் நீரோட்டம் பார்க்கும்
தன்மைத்தாய் தமிழ்கற்ற பேராளன் எங்கள்
அங்கத்தால் தலையான அண்ணாவின் பெருமை
அறிவுக்கோர் வீடாக இருபத்தி னான்கு

வைவாரின் முன்தோன்றி வாழ்த்துக்கள் பெற்றும்
வாலாட்டும் பலபேரைத் தலையாட்ட வைத்தும்
நைவாரின் வறுமைக்கு நமனாக நின்றும்
நடிப்பாரை உலகோடு சமமாகச் செய்தும்
மைவாங்கும் விழியாரை மாதாவென் றழைக்கும்
மாண்புக்கு வழிகோலிப் பண்பாடு காத்தும்
தைவார்க்கும் பொங்கற்குத் தனித்தன்மை தந்தும்
தமிழ்காக்கும் செயலோடு முப்பத்தி ரண்டு

முகம்பார்த்தே அகங்காணும் மூடாத விழிகள்
முதலாளி கண்டஞ்சும் நிறங்கொண்ட இதழ்கள்
செகங்கண்டு சிலிர்ப்பேறும் சீரான கைகள்
தென்னாட்டின் அன்பெல்லாம் துயில்கொள்ளும் நெற்றி
அகம்பற்றி உரைத்தற்கோர் அழகான வார்த்தை
அய்யய்யோ உலகத்தில் இனும்தோன்ற வில்லை!
யுகம்தேய்ந்து போனாலும் பெயர்நிற்கு மென்றால்
ஒருவர்க்கே அண்ணாவென் றுரைநாற்ப தன்ப!

(தென்றல் வார ஏட்டில் (1956) வெளியானது)

நமது அண்ணா!

மக்கள் மனத்துள் படிந்த
பழமையாம் மாசுகளைச்
செக்கச் சிவந்தநற் செந்தேன்
மொழியால் செவியுறுத்தி
சிக்கல் அவிழ்க்கும் நமதண்ணா
வாழியர்! நாலிரண்டுத்
திக்கில் புகழைப் பரப்பிச்
சிறப்புடன் வாழியரே!

என்றும் அரசியல் ஏற்றம்
அடைந்தால் இனிமைமிகும்
நன்றே அரசியல் நாட்டிட
வேண்டும் நலம் பெருகும்
என்றே அமைச்சை அரசை
அணுகி அறிவுடையாம்
பொன்றாக் கருத்தைப் புகன்ற
முதல்வராம் வாழியரே!

அன்பில் அறத்தால் அறிவால்
நமைஆண்ட வெள்ளையரின்
துன்பச் செயலை அடிமைத்
துயரைத் துணிந்திழந்த
இன்ப முகத்தோன் எளிமை
உடையோன்நம் காந்தியைப் போல்
தென்னக காந்தியாம் அண்ணா
சிறப்புடன் வாழியரே!

ஏழைப் பெருங்குடி மக்கள்
உழைப்பை இருட்டடித்துப்
பேழை நிரப்பும் பெருந்தனக்
காரர் பிழைதிருத்தி
வாழ வழியை வகுத்த
தமிழர் முதலமைச்சர்
வாழிய அண்ணா! அவர்வழி
தம்பிகள் வாழியரே!

கவிஞர் வாணிதாசன்

காந்தியைப் போல்...

படிப்பறிவைப் பகுத்தறிவுக்
கடமை யாக்கிப்
பலதுறையில் சீர்திருத்தம்
பண்ண வெண்ணும்

துடிப்புடைய தொண்டர் படைத்
தலைவ னாகிச்
சொல்லடுக்கும் திறமையினால்
துணை மிகுந்து

படிப்படியாய் முன்னேறிப்
பலமி குந்து
பாராளும் உரிமையையும்
பற்றிக் கொண்ட

அடிப்படையில் அன்பு கொண்டு
செயலே செய்த
அறிஞரண்ணா காந்தியைப் போல்
உயர்ந்து விட்டார்!

நாமக்கல் கவிஞர்
வெ. இராமலிங்கம் பிள்ளை

பருவ மழை!

அண்ணாவின் நல்லதமிழ்
அழகுமயில்! பழத்தோப்பு!
மண்ணழகில் பூத்தமண
மலர்ப்படுக்கை! பருவ மழை!
வண்ண வண்ண வயலாடும்
வளமான செந்நெல்லைத்
தண்ணமுதாய்த் தருகின்ற
தாயமுதக் கவிதை நதி!

பண்ணழகுச் சோலையிலே
பழகிவரும் பூங்காற்று!
கண்ணழகுக் கலைமான்கள்
களிதுள்ளும் கன்னி நடை!
விண்ணழகைப் பாடுகின்ற
விங்குமனக் குயில் பாட்டு!
கிண்ணத்தின் பாலன்னம்
கிழவர்க்கும் இவர் எண்ணம்!

கவிஞர் எஸ். ஏ. சுந்தரம்

மூப்பெரும் முத்துக்கள் ஒப்பிலா சொத்துக்கள்

அரசவைக் கவிஞர்
முத்துலிங்கம்

சிந்தனைத் தீபம் ஏற்றி
தேர்ந்தநல் அறிவைக் காட்டி
மந்திரச் சொற்க ளாலே
மடமையாம் இருளை நீக்கி
செந்தமிழ் இனத்திற் கெல்லாம்
சிறந்ததோர் எழுச்சி யூட்டி
விந்தைகள் புரிந்த ஞான
வித்தகர் பெரியா ராவார்!

ஈரோட்டுப் பெரியார் மட்டும்
இல்லாமல் போயி ருந்தால்
ஏராள மாக மூடர்
இந்நாட்டில் பெருகிப் போவர்!
சீரான மைல் கல்லையும்
சிவலிங்க வடிவ மாக்கும்
தாரான மனப்பான் மைக்குத்
தமிழர்கள் போயிருப்பர்!

கசப்பான மருந்தைச் செந்தேன்
கற்கண்டுப் பொடி கலந்து
பிசகேதும் ஏற்படாமல்
பிள்ளைக்குத் தாயூட் டல்போல்
இசைவான கருத்தை நாட்டில்
எல்லாரும் ஏற்கக் கூறி
அசையாத புகழைப் பெற்ற
அறிஞர் நம் அண்ணா ஆவார்!

அரசியல் ரீதியாக
அருந்தமிழ்த் தாயை நாட்டின்
அரியணை ஏற்றி வைத்த
ஆசானும் இவரே ஆவார்!
சரியாத பெருமை கொண்ட
தமிழ்நாட்டின் விலாச மான
திருவார்ந்த அண்ணா வைநாம்
சிந்தையால் வணங்கி நிற்போம்!

அண்ணாவுக் கடுத்து நாட்டில்
அளப்பரும் புகழைப் பெற்று
கண்ணியம் கட்டுப் பாடு
கடமையின் வடிவ மாகி
அண்ணாந்து பார்க்கத் தக்க
அளவுக்கு நிமிர்ந்து நிற்கும்
புண்ணியர் எம்.ஜி.ஆரின்
பொற்பாதம் பணிந்து நிற்போம்!

தமிழ்மொழிப் புலமை கொண்ட
தண்டமிழ் அறிஞர்க் கெல்லாம்
அமிழ்தான மேகம் போல
அருள்மழை இவரே பெய்வார்!
தமிழ்நாட்டு வள்ளற் குள்ளே
தலை வள்ள லாய்விளங்கும்
தமிழ்மகன் இவரைத் தாயாம்
தமிழேநீ காத்து நிற்பாய்!

அண்ணா எனும் இலக்கியம்

—குன்றக்குடி அடிகளார்

அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இயல்பிலேயே சிந்தனையாளர்; நுண்மான் நுழைபுலம் மிக்கவர்; இயல்பிலேயே மணம் வீசும் மலர்; ஆயினும் தமிழர் தலைவர் தந்தை பெரியார் அவர்கள் பாசறையில் புடம் போடப்பட்டவர். அதனால் மலர், பொன்மலராயிற்று. பொன்மலரில் புதுமை மணமும், பொதுமை மணமும் கமழ்ந்து வீசுகிறது. உலகியல் முறைப்படி தந்தையினும் தனயன் சிறந்து விளங்குகிறார்; தந்தைக்குப் பெருமகிழ்வு ஊட்டுகிறார்; பொது மக்களின் புகழ் மாலையை வாங்கிச் சூடுகிறார்.

அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் புதுமையில் வேணவாஉடையவர்; ஆயினும் பழமையை வெறுப்பவரல்லர். இங்ஙனம் கூறுவது உங்களுக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறதா? அண்ணாதுரைக்குப் பழமையில் வெறுப்பில்லை. இது புனைந்துரை,பொய் என்று கருதுகிறீர்களா? நீங்கள் அப்படிக் கருதுவதில் தவறில்லை. ஏன்? இந்த நாட்டிலேயே பலர் அப்படித்தான் கருதுகிறார்கள். ஆனால், நாம் கூறுவது உண்மை. சத்தியம், வெறும்புகழ்ச்சியில்லை. அவர் பழமையின் வெறுப்பாளர் அல்லர். ஆனால் உதவாப் பழமைகளை ஒதுக்குகிறார்; நம்மையும் ஒதுக்கத் தூண்டுகிறார். உடைந்த பானையை, கிழிந்த பாயை, உயிரற்ற பிணத்தை யார்தான் பேணுவார்! அவ்வ பயன்படா. அவற்றை ஒதுக்குவதே வாழ்க்கைக்குச் சிறப்பு. அதுபோலவே நமது வாழ்க்கையின் வளத்திற்கும், ஏற்றத்திற்கும் பயன்படாத பழமையை அறிஞர் அண்ணா ஒதுக்குகிறார். புலவர்கள் போற்றும் புறநானூறு, கற்றவர்கள் போற்றும் கலித்தொகை, வையகம் போற்றும் வள்ளுவன் தந்த திருக்குறள் முதலியன இன்று தோன்றியனவா? நேற்றுத் தோன்றியனவா பலநூறுஆண்டுகளுக்கு முன் தோன்றிய பழமையான நூல்கள் அல்லவா? அந்த நூல்களை அறிஞர் அண்ணா பாராட்டவில்லையா? இந்த வகையில் தந்தைக்கும் தனயனுக்கும்கூட முரண்பாடில்லையா?

> அறிஞர் அண்ணா ஒரு சிந்தனையாளர், சொற்பொழிவாளர், எழுத்தாளர், செயல் தொண்டர். அவருடைய இலக்கியப் படைப்பு மரத்துப்போன பழமைக்குக் கல்லறையாகும்.

தமிழினத்தைத் தமிழ்ச் சமுதாயத்தை வளர்த்து வாழ வைக்கும் எந்த ஒரு கருத்தையும் அது எப்பொழுது தோன்றியதாயினும், எங்கே பிறந்ததாயினும், எதன் பெயரில்பிறந்ததாயினும், அறிஞர் அண்ணா தாராளமாக ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார். நம்முடைய சமுதாயத்துக்குத் துணை செய்யாததும், துணை செய்ததோடு மட்டுமின்றி, ஊரும் கறையான் மரத்தை அரிப்பதுபோலவும், என்புருக்கி போலவும் நம்முடைய சமுதாய முன்னேற்றத்துக்குத் தடையாகவுள்ள எந்த ஒரு கருத்தையும், காலம், களம் இடம் பாராமல் உறுதியுடன் எதிர்க்கின்றார். சமூக அநீதிகளோடு அவர் சமரசம் செய்து கொள்ள விரும்பாதவர். ஆதலால் வாழ்க்கைக்கு உதவாத பழமைக்கு அவர் பகைவரேயோம். வாழ்க்கையை அறிவாலும் ஆர்வத்தாலும் திறனறிந்த உழைப்பாலும் அண்டி வளர்க்கும் எந்த ஒரு கருத்துக்கும் அறிஞர் அண்ணா ஒரு கொழுகொம்பாவார்.

அறிஞர் அண்ணா ஒரு சிந்தனையாளர்; சொற்பொழி

வாளர்; எழுத்தாளர்; செயல் தொண்டர். அவருடைய இலக்கியப்படைப்பு மரத்துப்போன பழமைக்குக் கல்லறையாகும்; பூத்துவரும் புதுமைக்குப் பூங்காவாகும். அவர் இலக்கியத் துறையிலும் சாதாரண மக்கள் பக்கத்திலேயே நின்றார். காவியங்கள் செய்யவில்லை; தோத்திரங்கள் செய்யவில்லை; துதிநூல்கள் செய்யவில்லை; எளியநடையில் அன்றாடம் பிரச்னைகளை எழுதுகிறார்; கதையாக எழுதுகிறார்; கடிதமாக எழுதுகிறார்; கட்டுரையாக எழுதுகிறார். அண்ணாவின் படைப்பில் அன்றாடப் பிரச்னைதானா? அன்றாடம் என்பது தனித்து நிற்பதில்லையே; அன்றாடத்திலேயே நேற்று உண்டு. நாளையும்உண்டு. அவர் கதாபாத்திரங்களை,மனோநிகழ்ச்சிகளை அதாவது நேற்று இன்று பலாபலன்களை, மனப்போராட்டத்தைக் 'குமாஸ்தாவின் பெண்' என்ற கதையில் காந்தாவின் படைப்பில் காண முடிகிறது.

அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் படைப்புகளில் பக்கங்கள் நிறைந்த புத்தகங்கள் வரவில்லை. பக்கம் பக்கமாக எழுதி படிப்பவர்களுக்கு அலுப்பை உண்டாக்காமல், சுருக்கமாகவும் நேரடியாகவும் எடுத்துக்கொண்டு கருத்துக்களைச் சொல்லும் கதை நூல்கள் அருமையேயாகும். அதை அண்ணாவின் கதைகளில் காணலாம். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள், உலகம் மிகச் சிறந்த பல்கலைக்கழகம் என்ற மூத்த கருத்தின் முதல்வராகத் திகழ்கிறார். அவர் நிறைய உலகத்திலிருந்து படித்துக் கொள்கிறார். நம்மையும் படிக்கத் தூண்டுகிறார். 'குமாஸ்தாவின் பெண்'ணில் இராகவன் மூலம் உலகத்தைவிட உன்னதமான புத்தகம் இருக்கிறதா? என்றுநம்மைக் கேட்கிறார்.

அண்ணா அவர்கள் சமூகத்தின் மனப்போக்குகளை ஓரளவுதெளிவாகவே புரிந்துகொண்டிருக்கிறார். சமூகத்தினர் கடலின் ஆழத்தைக் கண்டுபிடிக்க விரும்புவதில்லைஅலைகளையே எண்ணி அலமருகின்றனர். நெஞ்சினோடு நெஞ்சு உற்று நோக்கும் உணர்வின்றி முலாம்பூசிய முகத்தோடு மோதுகின்றனர். மனித சமூகத்தை ஏமாற்றிவிடுவதென்பது கெட்டிக்காரத்தனமான காரியமல்ல. ஏனெனில் அவர்கள் எளிதில் ஏமாற்றக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். உயர்வுக்கும் பயன்படாத உதட்டில் உலாவும் இரக்க உணர்ச்சிகளைக் கண்டும் உரையைக் கேட்டும் போடும் பிச்சைகளில் மகிழும் மக்கள் மனப்போக்கு மாறாத வரையில், சமூகத்தில் நிலையான வளமான பொருளாதாரப் புரட்சியைத் தோற்றுவிக்க முடியுமா?- என, பார்வதி பி.ஏ. யின் மூலம் நம்மைக் கேட்கிறார். 'ஆடம்பரத்திலும் வெளிவேஷத்திலும் இவ்வளவு சுலபத்திலே ஏமாந்துபோகும் இந்த மக்களைக் கொண்டு எப்படி சமூகப் பொருளாதாரப் புரட்சியை உண்டாக்க முடியும்?' என்று பார்வதி ஏக்கம் கொண்டாள்.

சமூகத்தில் பல வேடிக்கை மனிதர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தொழில் இல்லை. அவர்களுடைய வயிறு வளர்வது பலருடைய அறியாமையிலேயே ஆனாலும், ஆர்ப்பாட்டத்திற்குப்

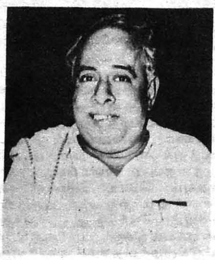

ஒரு நாடு இன்னொரு நாட்டை அடக்கிவைக்க முடியாது. அடக்கினால் எரிமலை கக்கும்; கடல் பொங்கி வழியும்; புரட்சிப் புயல் வீசும். அந்தக் கொடிய புயலின் முன்னே எத்தகைய கொடியவன் ஆனாலும் நிற்க முடியாது !

பஞ்சமில்லை. அவர்கள் மரியாதைக்கு மரியாதை தரமாட்டார்கள். அவர்கள் மரியாதைக்கு மிரட்டையும், மிரட்டுக்கு 'மரியாதை'யையும் தருவார்கள். ஐயோ, பாவம்! இப்படி நாம் அன்றாடம் பலரைச் சந்திக்கிறோம். இத்தகையவர்களைச் சந்தித்தவுடன் அண்ணாவின் படைப்பாகிய 'பெங்களூர் அம்பக் ஆறுமுகம்' இவர்தானோ என்று கருதும்படி அற்புதமாகச் சித்திரிக்கிறார்.

சென்ற பல நூற்றாண்டுகளைவிட இந்த நூற்றாண்டுபெருமையும் புகழும் பெற வேண்டுமென்ற வேட்கை மலிந்து வளர்ந்துள்ள காலம். பலர் பஞ்சாங்கம் பார்ப்பதை மறந்துவிட்டனர். ஆனால், பத்திரிகைகளில் பெயர் வருகிறதா என்றுபார்க்கத் தொடங்கிவிட்டனர். வரவில்லையானால் ஏக்கம், பெருமூச்சு அத்தகையவர்களுக்குப் பெங்களூர் அம்பக் ஆறுமுகம் போன்றவர்கள்-விளம்பரக் கமிஷன் ஏஜண்டுகள்

மாநாடுகள் கூடுகின்றன. யார் பெயரால்? தொழிலாளர்களின் பெயரால். கூடுவது யார்?மச்சு வீட்டுக்காரர்கள். பேசுவது யார்? 'எல்லோருக்கும்கஷ்டமிருக்கிறது; சகித்துக் கொள்ளுங்கள்' என்று புதுக்கார் வாங்க முடியாததை பிலாக்கணமாகப் பாடும் செல்வந்தர்கள். இவர்களுக்குத் தாராளமாக 'அம்பக் ஆறுமுகம்' என்பவர் 'இரட்சகன்' என்ற பட்டத்தை வாரி வழங்குகிறார். ஆமாம், அவன் பிழைப்பு ஓடுகிறதல்லவா? அவன் வரையில் இரட்சகன்தானே? இத்தகைய போலி விளம்பரப் போக்குகளை 'பார்வதி பி.ஏ.'யில் அண்ணா சித்திரிப்பதைப் பார்த்தால் வயிறு குலுங்கச் சிரிக்க வேண்டியிருக்கிறது. விரசமில்லாமல் இத்தகு வேடிக்கை மனப் போக்குகளைச் சித்திரிப்பதில் அண்ணா வல்லவராக விளங்குகிறார்.

இனம் இனத்தைச்சாரும். போலி மனிதர்கள் போலிமனிதர்களையே சார்வார்கள். இது ஆச்சரியப்படத்தக்கதல்ல. இருவருக்கும் வியாபாரம் 'புளுகு' தானே? ஒருவர் செல்வத்தோடு 'புளுகு' வியாபாரம் செய்கிறார்; புகழ் வேட்டையாடுகிறார். இவர் அண்ணாவின் படைப்பாகிய ஆலாலசுந்தரர். பிறிதொருவர் ஆலாலசுந்தரரின் வாரிசாகத் துடிக்கும் பார்த்திபன். ஆனால் சுந்தரர் பழைய மாதிரி மோசடிக்காரர்; பார்த்திபன் நவீனமாதிரி மோசடிக்காரர். காரணம் இவர் ஒரு பத்திரிகை ஆசிரியரும்கூட பத்திரிகை ஆசிரியர் மட்டுமா? சொற்பொழிவாளர்; கலாரசிகர். நவீன ஆயுதங்களைக் கையாளுபவர். இவர்களுக்குப் 'பெங்களூர் அம்பக் ஆறுமுகத்'தைப் போன்றவர்கள் தானே உறவாக முடியும்? 'அம்பக் 'ஆறுமுகமோ வெறும் வாயால் படிப்படியாக அளப்பவர்; விளம்பரப்பிரியர்; ஆனால் கொஞ்சம் யோக்கியர்; பிறருக்கு விளம்பரம் செய்து தனக்கு விளம்பரம் தேடுபவர். இவர்களின் கூட்டுறவை அண்ணா சிரிக்கச் சிரிக்கப் படைத்திருக்கிறார். அழகான உவமை ஒன்றும் எடுத்துக் காட்டுகிறார். 'சேற்றிலேதானே தவளை இருக்கும். தவளைக்கும் சேறுதானே கிடைக்கும். அது போலத்தான் 'அம்பக் ஆறுமுகத்'துக்கு ஏற்ற ஆள்தான் பார்த்திபன். பார்த்திபனுக்கு ஏற்றஆள்தான் ஆறுமுகம்' என்று எழுதிச் சிரிக்க வைக்கிறார்; சிந்தனை செய்யத் தூண்டுகிறார். இச்சை

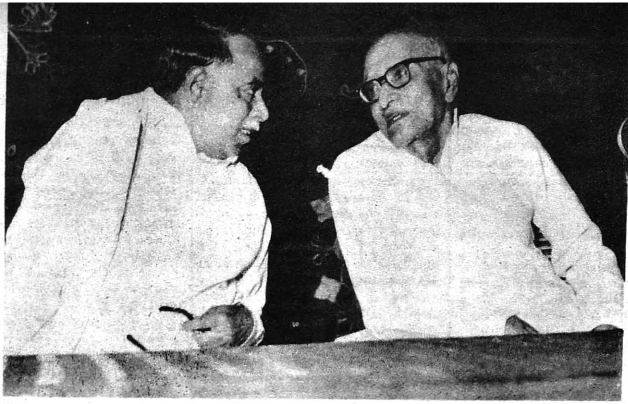

யுணர்ச்சிகளுக்கு ஏற்ற சேர்க்கையைத் தேடாமல் உயர்வு பொருந்திய வளர்ச்சிக்குரிய சேர்க்கையை நாடிச் செல்ல வழி நடத்துகிறார்.

இந்திய சமூகத்தில்-குறிப்பாக இந்து சமூகத்தில் மண்டிக்கிடக்கும் ஜாதிய மனப்போக்குகளுக்கு அறிஞர் அண்ணா ஒரு சவுக்கு; அவர் ஒரு வெடிகுண்டு; அவர் உண்மையிலேயே ஜாதிக்கொடுமைகளை எண்ணும்பொழுது கொதிப்படைகிறார். குமுறுகிறார்என்பதைஅவருடைய கதாபாத்திரங்கள் மூலம் உணர முடிகிறது. ஜாதியில்கீழ் ஜாதியாகவும் பணத்தில் ஏழையாகவும் மனிதன் இருந்துவிட்டால், அவனுடைய சிறு தவறுகளுக்கும்கூட ஏச்சும் கண்டனமும் ஏன் ? முடிந்தால் தண்டனைகளும்கூட. ஆனால் ஜாதியில் உயர்ந்தவனோ,பணத்தால் உயர்ந்தவனோ பழிபாவங்களும் படுகொலையும் செய்தாலும்கூட சமூகம் மூடிமறைக்கிறது; பாராட்டியும் பேசுகிறது. ஏழைகள் பால், கீழ் ஜாதியினர் பால் இரக்கம் என்று ஒன்றுகூட காட்டமாட்டார்களென்றுஜாதிக் கொடுமைக்கு ஆளான உத்தமியை, பார்வதி தேற்றுமிடம் நினைந்து நினைந்துஉருகத் தக்கதாக அமைந்திருக்கிறது. உயர் ஜாதிக்காரன் கீழ்ஜாதியை முற்றிலும் ஒதுக்கினாலும் பரவாயில்லை. தேவைப்படும்பொழுது இச்சிக்கிறார்கள்: சுவைத்து அனுபவிக்கிறார்கள்; எச்சிலாக்குகிறார்கள். பலியான பிறகு உயர் ஜாதித் துடுக்கைக் காட்டி ஒதுங்கிக் கொள்ளும் கொடுமையை அண்ணா அவர்கள் நாடி நரம்புகளும், இரக்கமும் கொதிக்கும்படிக் கண்டிக்கிறார்.

பார்வதி பி.ஏ.யும் இடுக்கண் உற்ற நிலையிலும் கூடத் தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளக்கூட ஒரு தமிழ்க் குழந்தையை - ஜாதி இனம் மொழி வண்ணம் படியாத பச்சைக் குழந்தையை ஏற்று வளர்க்க பெங்களூர் பார்ப்பனச் சேரி ஆண்டாள் அம்மாளுக்கு மனம் துணியாத ஜாதி வெறியை அண்ணா சுவையாகப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறார். தமிழ்க் குழந்தையை வளர்ப்பது பாவமாகவும், பொய் சொல்லி கணவனை ஏமாற்றுவது புண்ணியமாகவும் தெரிகிறது, அந்தப் புண்ணியவதிக்கு. 'சூத்திரர்' வீட்டுக்குழந்தையை என் குழந்தேன்னு கூறி எங்க ஆத்திலே வளர்கிறது மகா பாவ காரியம்னு நேக்குப் பயமாயிடுத்து. அதுக்காகத்தான் அவரிடம் சொப்பனம்னு கதை சொன்னேன், என்று ஆண்டாளைப் பேச வைப்பது ஜாதி வெறியேயாம். உயர் ஜாதிக் குடியினரும் சிறப்பாகச் சமரச ஞானம் பேசுவார்கள். அதில் கை தேர்ந்தவர்கள். ஆனால் எல்லாம் பேச்சளவில் தான். செயலில் இம்மியும் இல்லை. காரணம் இந்த ஜாதி பாகுபட்டு முறைகள்தான் சிலரை வாழ்விக்கிறது. எனவே,அவர்கள் அதை எப்படி இழப்பார்கள் என்றும் கேட்கிறார்.

அண்ணா அவர்கள் சமுதாயத்தில் நிலவும் ஜாதி வேறுபாட்டு முறைகளை மாற்றியமைக்க விரும்புகிறார். ஆனால் பொருளியல் சமத்துவ சமநிலைச் சமுதாயம் அமையாதவரை சாதி வேறுபாடுகளை முற்றிலும் நீக்க முடியாது என்பதையும் உணர்கிறார். ஆதலால்,அவர் தமதுஇணையற்ற இலட்சியமாக சமதர்ம சமுதாய அமைப்பை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளார் என்பதை அவருடைய படைப்புக்கள் எல்லாம் தெளிவாகப் பேசுகின்றன.

மனித சுபாவம் என்பது இயற்கையுமல்ல; தெய்வீகமுமல்ல. அது சூழ்நிலையால் உருவாகி வளர்வதேயாகும். இதனை வள்ளுவரும் 'இனத்துள தாகும் அறிவு' என்றார். பார்த்திபன். குமாரை - அவன் ஏழை - அவன் நிதியை எடுத்து ஏப்பம் விட்டுவிடுவான் என்றும், அது ஏழைகளின் சுபாவம் என்றும் செல்வச் சீமான் பார்த்திபன் சொல்லுகின்றான். அறிஞர் அண்ணா தமது அருமையான படைப்பாகிய பார்வதியின் மூலம் உயிரோட்டமுள்ள உணர்வுடன் குபேரபுரியின்வாதத்தைஎதிர்த்து வாதாடுகிறார். அந்த சுபாவம் பணக்காரத்தன்மை ஒரு புறம் இருப்பதால்தான் உண்டாகும். பனியிலே குளிருமுண்டாகும். வெய்யில் உடல் எரிச்சலைத் தருகிறது. வறுமையும் அப்படித் தான். அதை அனுபவிப்பவர்களுக்கு வேதனையூட்டி அவர்களின் சுபாவத்தை மாற்றுகிறது. தர்மப் பிரபுகள் என்று சிலரும், தரித்திரப் பூச்சிகள் என்றுபலரும் இருக்கும் வரையில் சுபாவமும் அந்தப் பொருளாதார நிலைக்கு ஏற்றபடிதான் அமையும். அது குமாரின் குற்றமல்ல. மேலும் குமாரின் சமதர்மப்பற்று ஆழமானது என்று வழக்காடுகிறாள் பார்வதி.

அண்ணாவின் படைப்பில் உத்தமி மிதவாதப் போக்குடையவள். அவள் விதியை நொந்து கொள்கிறாள். அவள் உலகத்தின் போக்கு கண்டு சமாதானம் செய்து கொள்கிறாள். 'மழை பெய்யும்போது ஊருக்கெல்லாம் குடைப்பிடிக்க முடியுமா?' என்ற அறியாமையின் வடிவமாக — ஆனால் வாதத்திறமை போலப் பேசுகிறாள். ஆனால், பார்வதியின் வாயிலாக அறிஞர் அண்ணா

பேசுகிறார்; சமாதானத்துக்காக வழக்காடுகிறார்; வாதாடுகிறார். மானைத் தின்று புலி கொழுப்பது போல் ஏழையின் உழைப்பை உறிஞ்சி முதலாளி கொழுக்கிறது யாருக்குத் தெரியும்? ஈவிரக்கம் தயவு, தாட்சண்யம் என்பவைகளைப் படுபாதாளத்திலே போட்டு விடுபவர்கள்தான் நாலடுக்கு ஐந்தடுக்கு மாளிகையிலே உலாவுகிறார்கள். நமக்கு என்ன என்றிருக்க இந்த உண்மையை உணர்ந்த பிறகு மனம் எப்படி இடம் கொடுக்கும்? தொட்டிலிலே தூங்கும் பாலகனைக் கொட்டிடத் தேள் போனால், தேளை அடிக்காதிருப்பது நியாயமா? என்று பார்வதியின் மூலம் நியாயம் கோருகிறார். குபேர உலகத்தைச் சார்ந்த மனிதர்களைப் பார்த்து அறிஞர் அண்ணா.

அரசியல் வானில் காரல் மார்க்சின் சிந்தனையும், வள்ளுவத்தின் சிந்தனையும், பிரஞ்சுப் புரட்சியும், சமதர்மச் சிந்தனையைத் தூண்டி விட்டிருக்கிறது. இன்று எங்கும் அந்தப் பேச்சு! செல்வச் சீமான்களும் சமரசம், சன்மார்க்கம், சமதர்மம் ஓயாது பேசுகின்றனர். இது உண்மையான ஆர்வமா? இல்லை என்கிறார் அறிஞர் அண்ணா; சில சொற்களால் இதைக் கேலி செய்கிறார். 'சீமானின் சமதர்மப் பிரச்சாரம் ஓய்வு நேர உல்லாசம்' என்கிறார். அதே நேரத்தில் ஏழைகளைப் பார்த்து எச்சரிக்கை செய்கிறார். அவர் எச்சரிக்கை சமதர்மம் ஒன்றே ஏழைகளின் வாழ்க்கைத் தோணி என்பதாகும்.

அறிஞர் அண்ணா அவர்கள், கசப்பு மருந்தைக் கருப்பட்டியுடன் கலந்து கொடுப்பதைப் போலத் தனது சீர்திருத்தக் கருத்துக்களை நகைச்சுவையுடன் கலந்து படைத்துக் காட்டுகிறார்.

பெண்கள் முன்னேற்றத்தில் அறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்குத் தனி ஈடுபாடு உண்டு. 'ரோமாபுரி ராணிகள்' என்ற அறிஞர் அண்ணாவின் படைப்பு விரச உணர்ச்சிகள் நிறைந்தவை என்ற கருத்து உண்டு. அது உண்மையுங்கூட. ஒரு எதார்த்த நிலைமையை எடுத்துக் காட்ட வேண்டிய அவசியம் ஏற்படும்பொழுது எழுத்தாளன் நிர்ப்பந்தத்துக்கு ஆளாகிறான். அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் நிலைமையும் இதுவே என்று கருதுகிறோம். ஆயினும் தனது படைப்புத் திறனில் படிப்படியாக வளர்ந்து வந்துள்ளார். இந்த வித்தியாசத்தை ரோமாபுரி ராணியைப் படிப்பவர்களும், பார்வதி பி.ஏ.யைப் படிப்பவர்களும் தெளிவாக உணர முடியும்.

முன்னையது படைக்கும் காலத்து அவர் தீமையை மட்டும் கண்டு, தீமையை மட்டும் விமர்சித்து அழிக்கும் முகாமில் இருந்தார். பின்னர் அவர் தீமையை அழிப்பதோடன்றி நன்மையை உருவாக்க வேண்டுமென்ற கருத்தில் ஈடுபட்டார். இந்த வளர்ச்சி மனப் போக்கை 'பார்வதி' பி.ஏ. என்ற கதையில் நாம் தெளிவாகக் காண்கிறோம். பார்வதி பி.ஏ.யில் விரச உணர்ச்சியேயில்லை. அறிவு உணர்வுகளே தலைதூக்கி நிற்கின்றன; சமூகப் போராட்டங்களே வேரூன்றி உள்ளன. இது அவருடைய தலையாய படைப்பு. தமிழர்கள் தவறாமல் படிக்க வேண்டிய படைப்பு. ரோமாபுரி ராணிகள் படைப்பிலும், மிகச் சிறந்த இனிய தத்துவங்களை எடுத்துக்காட்ட அவர் தவறிவிடவில்லை. நோயை மட்டும் எடுத்துக்

காட்டவில்லை: மருந்தையும் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். ஆனால் வெறுப்பு என்ற நோய் பிடித்த விமர்சகர்கள் அவர் மருந்தைக் கண்டு காட்டியதை எடுத்துக் காட்டத் தவறிவிட்டார்கள். 'பெண்களுக்குச் சரியான சமத்துவமும், சுதந்திரமும், பண்பும் வசதியும் கிடைக்கும்வரை அவளுடைய அழகு ஆபத்தாகவே முடிகிறது. ஏழை அபலைகளாக இருக்கிற பெண்கள் இந்த ஆயுதத்தை உபயோகிப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லாமல் தவிக்கிறார்கள்' என்று எழுதிக்காட்டியுள்ளார். 'ரோமாபுரி ராணிகள் பெண்களைச் சம உரிமையுடன் கருதாமல் இன்பத்துக்குரிய எண்ணரிய பொருள்களோடு கருவிபோலக் கருதுகிற மனப்போக்கை அண்ணாவின் பார்வதி இடித்துரைக்கின்றார்.

அறிஞர் அண்ணா சமயத் துறையில் புரியாத புதிராக இருக்கிறார். இறைவனைப்போலவே அவரும் கேள்விக்குறியாகவே திகழ்கிறார். இறைவனை எப்படி 'இப்படியன் இவ்வண்ணத்தன்' என்று எழுதிக் காட்ட முடியாது என்று சொன்னார்களோ, அதுபோலவே அறிஞர் அண்ணா அவர்களும் விளங்குகிறார். ஆனால் இது ஒரு பொதுவான உண்மையே. ஆனால் உண்மை அப்படியல்ல. அண்மைக் காலமாக அவர் அதனைத் தெளிவாக வெளிப்படுத்தி வருகிறார்.

அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஓர் இலக்கியப் படைப்பாளர் மட்டுமல்லர்; மிகச்சிறந்த மனிதப் பண்புகளை இலக்கியத்தில் படைத்துக் காட்டுகிறார். ஆனால் அதே காலத்தில் அவர் தம்முடைய இலட்சியங்களையே இலக்கியங்களாகப் படைக்கிறார் என்பதும், அவருடைய ஆர்வ உணர்வுகளே அன்னை மொழியாம் அமுதத் தமிழில், எழில் உருவம் பெற்று வெளி வருகின்றன என்பதையும் மறந்துவிடக்கூடாது. அவர் தமது இலட்சியங்களைத் தமது இலக்கியத்தில் மட்டுமல்லாமல் தமது தனிப்பட்ட வாழ்க்கையிலும் தமது தம்பிகளின் வாழ்க்கையிலும் தமது ஈடு இணையற்ற தமிழ்ப் பெருங்குடி மக்கள் வாழ்க்கையிலும் உருவாகத் துடிக்கிறார். உருவாக்குகிறார். ஏன்? உருவாக்கியும் உள்ளார் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கும்போது தமிழ் அன்னையின் தலையாய புதல்வர், திருவள்ளுவரின் படைப்புக்கள் தமது வாழ்க்கையின் மூலம், உரைகாண வந்ததோன்றலோ, அறிஞர் அண்ணா என்று கருத வேண்டியுள்ளது. ●

வரலாறு வாழ்த்துகிறது

தத்துவமேதை டி. கே. சீனிவாசன்

பேரறிஞர் அண்ணா எண்ணங்களை வண்ணங்களாக்கி அவற்றைத் தன் இதயத்தில் வைத்துக் குழைத்து, எழுச்சி தரும் இலக்கியப் படைப்புகளை ஏடுகளில் உருவாக்கிய எழுத்தாளர்!

எதிரே கூடியிருப்போரைப் 'பேச்சுக் கேட்க வந்தவர்கள்' என்ற நிலையில் மட்டும் நிறுத்தாமல் 'தீர்ப்புக் கூறக் கூடியிருப்போர்' என்று மதித்துப் பேசும் பேச்சாளர்!

அரிதாரம் பூசுவோரின் குறிக்கோள், வருமானம் பெறுவது மட்டுமல்ல; சமுதாயத்தின் நிலை மாற்றி அமைப்பதுவுந்தான் என்று வழிகாட்டிய நடிகர், நாடக ஆசிரியர்!

எழுத்து-பேச்சு-நடிப்பு! இவை மூன்றும் அவர் கையாண்ட சாதனங்களே தவிர அவருமல்ல - அவருடைய சாதனைகளும் அல்ல.

நீதிக்கட்சியை நடத்திச்செல்லும் பொறுப்பை பெரியாரிடம் அதை நடத்தியவர்கள் ஒப்படைத்தபோது அவருக்குச் சீதனமாகக் கிடைத்த சொத்துதான் அறிஞர் அண்ணா!

நீதிக்கட்சியும் சுயமரியாதை இயக்கமும் இணைந்தன; திராவிடர் கழகம் பிறந்தது. பெரியார் தலைவரானார்: அண்ணா தளபதியானார்!

படித்தவர்கள், படிக்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றவர்களுக்குப் புதுப் புது விவரங்களை அளித்தனர். படிக்காத பாமரர்கள் தங்கள் இதய உணர்வுகளை அவர்களோடு பரிமாறிக் கொண்டனர். இருதரப்பாரும் ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொண்டனர்; உள்ளங்களை உறவாக்கிக் கொண்டனர். வரைமுறைக்கு உட்பட்ட சிந்தனைக்கு வழிவகுக்கப்பட்டது. பொதுவாழ்வுக்கோர் புதுமை சேர்க்கப்பட்டது; அத்தோடு புனிதமும் இணைக்கப்பட்டது. தேக்கத்தை உடைத்தெறிந்து தமக்கோர் ஓட்டத்தை உண்டாக்கிய அண்ணாவுக்கு இயக்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள் தங்கள் இதயங்களில் இடங் கொடுத்தனர். இருளடர்ந்த வீட்டில் ஏற்றி வைக்கப்பட்ட விளக்கானார் அண்ணா!

வரலாறு அழைக்கப்படாமலே ஓடிவந்து அவருக்கு உதவியது. தத்துவங்கள் தம்மிடம் நிறைந்து இருந்தனவற்றை எல்லாம் அவரிடம் அள்ளித் தந்தன. பொருளாதாரம் பூத்து மலர்ந்து புது மணம் பரப்பிற்று.

அரசியல் அவரை அமரச் செய்யும் அரியாசனமாகத் தன்னை ஆக்கிக் கொண்டது.

> நாட்டு மக்கள் அண்ணாவுக்கு இதயங்களில் இடம் கொடுத்தனர். இருளடர்ந்த வீட்டில் ஏற்றிவைக்கப் பட்ட விளக்கானார் அண்ணா!

> அஞ்சா நெஞ்சு படைத்த இலட்சியவாதிகள்தான் நாட்டிற்குக் கிடைக்கக்கூடிய ஒப்பற்ற செல்வங்கள். ஏனெனில் பணம் வெறும் இரும்புப் பெட்டியில்தான் தூங்கும்; ஆனால் இந்தச் செல்வங்களோ மக்களின் இதயப் பெட்டிகள்தோறும் நடமாடுவார்கள்.
>
> —பேரறிஞர் அண்ணா

யார் இவர்? என்று காலம் கேட்டுத்தான் ஆகவேண்டிய நிலைக்கு உயர்ந்தார். அதுவரை அது சந்தித்திராத மனிதரை உலகம் அறிமுகம் செய்து கொண்டு அவரோடு அளவளாவத் தொடங்கியது.

'தாழ்ந்த தமிழகமே!' என்று குரல் கொடுத்தார் அண்ணா.

'நிமிர்ந்துவிட்டேன் தளபதியே' என்று பதிலளித்தது நாடு.

பொதுக்கூட்டம் - சுற்றுப் பயணம் - போராட்டம் - சிறை வாசம், புலரும் நேரத்திலிருந்து இருள் அடரும் நேரம் வரை இவை நான்கினுள் ஏதாவது ஒன்றில் இருக்க வேண்டிய நிலை பெற்றனர் அண்ணாவின் அணியினர். கண்ணியத்தால் மக்களைக் கவர்ந்தனர்; கனிவாக அவர்களோடு பழகினர்; கட்டுப்பாட்டுக்குள் அனைவரையும் உட்படுத்தினர். கடமை உணர்வுக்கு வித்திட்டனர்.

பலகூறுகளாகப் பிரிந்து பாழ்பட்டிருந்த சமுதாயம் ஒரே அணியாக உருப்பெற்றது. வாழ்வெல்லாம் வதைபடும் நிலை பெற்றிருந்தவர்கள் வன்மை பெறும் நினைவு பெற்றனர். கடல் தாண்டிச் சென்று கண் காணாத சீமைகளில் கண்ணீர் விட்டுக் கதறும் நிலை படைத்தவர்களை உள்ளடக்கிய நாடு, 'பிறந்த மண்ணிலேயே வளமையை வளர்த்துக்கொண்டு வாழவேண்டும்' என்று குரலெழுப்பும் நிலை பெற்றது.

உதிரிகளாக உதிர்ந்து கிடந்தவர்களை ஒன்றாக்கி, அவர்களுடைய உள்ளங்களுக்கு உரமூட்டி அவற்றுள் உறைந்திருந்த திகைப்பை அகற்றித் தெளிவைப் புகுத்தி, பண்பாட்டில் ஒருவராகப் பகைமறைந்த மனிதராகத் தங்களைச் சூழ்ந்திருப்போர் வாழ்வுக்காகச் சொந்த வாழ்வைக் கூட அர்ப்பணிப்போராக ஆக்கிய பெருமை அண்ணாவுக்கு உண்டு.

காலம் தன் கடமையைத் தவறாமல் செய்வதில் முனைந்திருந்தது. அண்ணாவுக்கும் பெரியாருக்கும் இருந்த இணைப்பை அவ்வப்போது உருவான சில பல சூழ்நிலைகள் துண்டிக்கத் தொடங்கின. இடைவெளி வளர்ந்தது. இணைப்புத் தளர்ந்தது. பெரியார் மணமகன் ஆனார்; அண்ணா விடுதலை பெற்றார்.

அறிவை அழைத்துச் செல்லுவது மிகவும் எளிது; உள்ளத்தை நடத்திச் செல்லுவதுதான் கடினம். வளர்ந்து வரும் அரசியலைப் புரிந்து கொள்ளும் நிலையற்ற சமுதாயத்தை வயப்படுத்தி வழி நடத்திச் செல்லுவது என்பது...?

அண்ணா ஒரு தலைவர் என்று எழுதிவிட்டுப் பேனாவை மூடி வைப்பது, அரிசி சோறானது என்று சொல்லிவிட்டுச் சாப்பிடத் தொடங்குவது போலத்தான் ஆகும். பரிமாறப்பட்ட சோறாக அந்த அரிசி ஆவதற்கு முன் எப்படி எப்படியெல்லாம் பரிணமித்தது என்ற விவரங்கள் விளக்கங்களாக அமைய வேண்டும்.

அந்தச் சூழ்நிலையில் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சி ஒன்றால்தான் அண்ணா என் நெஞ்சை வென்றார் - நினைவுகளில் தங்கி நிலைத்திருக்கும் நிலையையும் பெற்றார்.

வடக்கே அப்போது வளர்ச்சி பெற்றிருந்த இந்து மகாசபையின் தலைவர் திரு. சியாம்பிரசாத் முகர்ஜி பெரியாரைச் சந்திக்க தமிழ் நாட்டுக்கு வந்திருந்தார். அந்தச் சந்திப்பு திருச்சி வழக்கறிஞர் திரு. தி. பொ. வேதாசலம் அவர்கள் வீட்டில் நடந்தது.

அப்போது இந்துமகாசபைக்குத் தமிழ்நாட்டுத் தலைவராக இருந்தவர் டாக்டர் திரு. வரதராஜுலு நாயுடு. பெரியாரும் நாயுடுவும் தனி வாழ்விலும் பொது வாழ்விலும் இணைந்து பழகியவர்கள்.

குறிப்பிடத் தக்க சிலர்தான் அப்போது அங்கே இருக்க அனுமதிக்கப்பட்டனர். அந்த ஒரு சிலரில் நானும் ஒருவன் என்ற பெருமையும் எனக்குண்டு.

பெரியார், அண்ணன் பட்டுக்கோட்டை அழகிரிசாமி, வழக்கறிஞர் திரு. தி. பொ. வேதாசலம் ஆகியோர் திரு முகர்ஜியையும், டாக்டர் வரதராஜுலு நாயுடுவையும் வரவேற்று உரையாடிக் கொண்டிருந்தனர்.

அப்போது குள்ளமான ஒரு உருவம் வந்ததும் தெரியாமல், உட்கார்ந்ததும் தெரியாமல், வேக வேகமாக நடந்து வந்து அருகில் இருந்த நாற்காலியில் அமர்ந்தது. உடனே டாக்டர் வரதராஜுலு நாயுடு வந்த உருவத்தை திரு. முகர்ஜிக்குச் சுட்டிக்காட்டி:

"He is Mr. Annadurai, the brain of the party"

(இவர் திரு. அண்ணாதுரை, இந்தக் கட்சியின் மூளை) என்றார்.

அந்தச் சொற்கள் என் உள்ளத்தில் புகுந்து உள்ளே செருகிக் கொண்டன. அதற்குப் பிறகு நடந்த நிகழ்ச்சிகளில் என்கவனம் செல்லவே இல்லை. அந்தச் சொற்களையே சுற்றிச் சுற்றி வந்து கொண்டிருந்தேன்.

ஒரு கட்சித் தலைவரை அருகிலேயே உட்கார வைத்துக் கொண்டு அவரைச் சந்திக்க வந்த அடுத்தகட்சித் தலைவரிடம் அந்தத் தலைவரோடு நெருங்கிப் பழகிய ஒருவர், அந்தத் தலைவருக்குத் தளபதியாக இருப்பவரைச் சுட்டிக்காட்டி, 'இவர்தான் இந்தக் கட்சிக்கு மூளை' என்று குறிப்பிடுகிறார் என்றால்...

அன்றிலிருந்து என் சிந்தனையில் ஒரு திருப்பம் ஏற்பட்டது. அண்ணா எங்கே இருந்தாலும் என்ன செய்து கொண்டிருந்தாலும் அதைக் கவனிப்பதை என் கடமைகளில் ஒன்றாக ஆக்கிக் கொண்டேன். அவர் எனக்குத் தலைவராக மட்டுமில்லை.....பரிசோதிக்கும் பொருளாகவும் பரிசீலிக்கும் பிரச்னையாகவும் இருந்து வந்தார்.

இதயம்என்றதொரு பொருளைப் பெற்றிருந்தார் என்பதைத் தனித்தொரு சிறப்பாக்கி உலகம் இதுவரை எவருக்கும் வழங்கவில்லை - அண்ணாவைத் தவிர! அவர் பட்டம் பெற்றிருந்தார்; பதவிகளை நிர்வகித்தார்; உற்றதொரு கூட்டத்தை உருவாக்கி உலகுக்கு அளித்தார். இவை எல்லாவற்றையும் விட அவர் பெற்றிருந்த இதயந்தான் பெருமைக்குரியதாகத் திகழ்கிறது.

இதயத்தின் ஆதிக்கம்அண்ணாவின் வாழ்வில் உச்சத்தில் இருந்ததால்தான் அவர் அனைவரையும் தம் தம்பிகளாக்கிக்கொண்டார். தன்னுடைய வலிவுற்ற மூளையை இதயத்தின் மென்மையான உணர்வுகளுக்குக் கட்டுப்படுத்தி வைத்திருந்தார் அவர். எத்தனையோ தடவைகளில் அண்ணாவின் இதயமே அவருடைய மூளையைத் தோற்கடித்திருக்கிறது. எதையும் தாங்கித் தீரவேண்டிய சூழ்நிலைகளுக்கு ஆளானதுதான் அவர் இதயம்!

இரண்டு கூட்டங்கள் அவரைக் கொண்டு திருச்சி டவுன் ஹாலில் நடத்த அண்ணாவிடம் அனுமதி பெற்றேன். முதல் நாள் கூட்டம் தமிழில்; இரண்டாம் நாள் கூட்டம் ஆங்கிலத்தில். இரண்டு கூட்டங்களும் நல்ல முறையில் விளம்பரப்படுத்தப்பட்டன. முதன் முதலாக அப்போதுதான் ஆங்கிலத்தில் அண்ணா திருச்சியில் பேச இருந்ததால் ஆங்கிலம் அறியாதவர்கள்கூட அது எப்படி இருக்கும் என்பதைக் கேட்கும் ஆர்வத்தோடு இருந்தனர். அந்த வாய்ப்புக்காக எங்களுக்கு வாழ்த்துக்கள் கூடக் கிடைத்தன.

நாங்கள் எங்கள் கூட்டங்களை விளம்பரப்படுத்திய பிறகு கட்சிக்கு எதிர்ப்பாக இருந்த சிலர், அண்ணா ஆங்கிலத்தில் பேச இருந்த அன்று திருச்சி முனிசிபல் பப்ளிக் ஹாலில் (இப்போது தேவர் ஹால்) நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார் கூட்டம் ஒன்றை ஏற்பாடு செய்து விளம்பரப்படுத்தினர்.

முதல் நாள் கூட்டத்துக்கு வரும்போதே மறுநாள் நடக்க இருக்கும் இரண்டு கூட்டங்களுக்கான சுவரொட்டிகளைப்பார்த்துவிட்டு வந்திருந்தார் அண்ணா. வந்ததும் என்னைக் கூப்பிட்டு, ''நாளைய கூட்டம் இல்லை என்று அறிவித்துவிடு,'' என்றார்.

அது ஒரு தாக்குதலைப்போலத்தான் எனக்குத் தோன்றியது.

''விளம்பரம் செய்தாகிவிட்டது. எல்லோரும் உங்களுடைய தமிழ்ப் பேச்சைவிட ஆங்கிலப் பேச்சைத்தான் எதிர்பார்க்கிறார்கள். அதை எப்படி நிறுத்த முடியும்?'' என்று என்னுடைய எதிர்ப்பைத் தெரிவித்தேன், நான்.

''நாங்கள் விளம்பரம் செய்த பிறகுதான் அவர்கள் அந்தக் கூட்டத்தை ஏற்பாடு செய்தார்கள். அந்தக் கூட்டத்துக்கு யாருமே போகமாட்டார்கள். நமக்குத்தான் கூட்டம் வரும். நீங்கள் ஏன் கவலைப்படுகிறீர்கள்?'' என்று உணர்ச்சி வயப்பட்ட நிலையில் உரத்துக் கூவினேன் நான்.

''நானும் அதனால்தான் இந்தக் கூட்டத்தை நிறுத்தச் சொல்லுகிறேன். பாரதியார் கூட்டத்துக்கு யாரும் போகாமலிருப்பது அவருக்கு ஏற்படுத்தும் அவமானமல்லவா? கட்சியைப் பரப்புவதைவிடப் பெரியவர்களை மதிப்பதுதான் முக்கியம். நீ சொல்லாவிட்டால் நானே நாளைக்குக் கூட்டம் இல்லை என்று தெரிவித்து விடுவேன்'' என்று கண்டிப்பாகச் சொன்னார் அவர்.

வேறு வழியே இல்லாமல் போனதால் அடுத்தநாள் கூட்டம் நடக்காது என்று நானே எதிரிலிருந்தமக்களிடம் அறிவித்தேன்.

உலகத்தை வென்றவர்கள் வீரர்களாகிறார்கள்; அதன் உள்ளத்தை வென்றவர்கள் அதைத் தன் கோவிலாக்கிக் கொண்டு குடியேறுகிறார்கள்; காலத்தை வென்றவர்கள் அதன் கர்த்தாக்கள் ஆகிறார்கள்.

இவை ஒவ்வொன்றாகவும் திகழ்ந்தவர் - இவை எல்லாமாகவும் இருந்தவர் அண்ணா. வையகம் வாழ்த்துகிற அந்த மனிதரை வரலாறும் வாழ்த்துகிறது. •

படிப்பில்லாதோரை மட்டுமல்ல; படித்த இளைஞர்களையும் தட்டி யெழுப்பிய பெருமை அறிஞர் அண்ணாவுக்கு உண்டு.

காஞ்சித் தலைவன்

முத்தமிழ்க் காவலர்
கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம்

55 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு திருச்சி தேவர் மன்றத்தில் நீதிக் கட்சி மகாநாடு ஒன்றைப் பெரிய அளவில் நடத்திக் கொண்டிருந்தேன். மாநாட்டின் தலைவர் சர் ஏ. இராமசாமி முதலியார் தன் பேச்சை மொழி பெயர்க்க ஒருவர் தேவை என்று கோரினார். வந்திருந்த வழக்கறிஞர்கள் பலரை அண்டினேன். அனைவரும் மறுத்துவிட்டனர். இவ்வளவு பெரிய மகாநாட்டில் மொழி பெயர்ப்பாளர் ஒருவரும் இல்லையே என்று வருந்தினேன். வெட்கப்பட்டேன்.

பேச்சுடன் கண்டேன்

இந்நிலையில் ஒருவர் என்னிடம் வந்து இவர் கல்லூரி மாணவர், மொழி பெயர்ப்பார் எனக்கூறினார். இதைக் கேட்டதும் எனக்கு அதிகக் கோபம் வந்தது. பெரிய தலைவர்களின் அரசியல் பேச்சுக்களைப் பள்ளிக்கூடத்துப் பிள்ளைகளைக் கொண்டு மொழிபெயர்ப்பதை விட ஆங்கிலப் பேச்சு ஒன்றே மாநாட்டைச் சிறப்பிக்கும் என நம்பிச் சும்மா இருந்து விட்டேன். இந்த நிலையில் மொழி பெயர்க்க ஆள் வந்து விட்டதா என்று முதலியாரிடமிருந்து செய்தி வந்தது. நான் வேறு வழியில்லாமல் அதே மாணவரிடம் சென்று 'தம்பி உன் பேர் என்ன' என்றேன். 'அண்ணாதுரை' என்றார்; 'ஊர் எது' என்றேன். 'காஞ்சிபுரம்' என்றார். 'என்ன செய்கிறாய்' என்றேன். 'எம்.ஏ. படித்து விட்டு சும்மாயிருக்கிறேன்' என்றார். 'நன்றாக மொழி பெயர்ப்பாயா' என்றேன். 'ஏதோ கொஞ்சம் தெரியும்' என்றார்.

சன்னப்பொடி

பேச்சுக்குப் பேச்சு மொழி பெயர்ப்பு மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றது. நானே வெற்றி பெற்றதாக மகிழ்ந்தேன். வழக்கறிஞர்களிடம் சென்று மறுத்துவிட்டீர்களே, பார்த்தீர்களா? என்று பெருமிதத்தோடு வினவினேன். நாங்கள் மறுத்ததினால்தான் ஒரு நல்ல மொழி பெயர்ப்பாளர் கிடைத்தார் என்று கூறிச் சிரித்தார்கள். சர்.ஏ.இராமசாமி முதலியாரிடம் சென்று மொழி பெயர்ப்பு எப்படி என வினவினேன். அதில் சிறிது சன்னப் பொடியும் கலந்திருந்தது எனக் கூறிப் புன்னகை புரிந்தார்.

இந்த வகையில் நண்பர் சி. என். அண்ணாதுரை எனக்கு அறிமுகமானார். வாழ்த்தினேன். தமிழகத்தின் எதிர்கால நலனுக்கு இத்தகைய கல்லூரி மாணவர்கள் பலர் தேவை என எண்ணினேன். என் எண்ணம் இன்றும் வீணாகவில்லை. என்றும் வீணாகப்போவதும் இல்லை.

பொது வாழ்வு

கல்லூரியில் வருந்திக் கற்று எம்.ஏ.பட்டமும் பெற்று தொழில் துறையில் புகாமல் பொது வாழ்வுத்துறையில் புகுந்தவர் தமிழ் நாட்டில் முதன்முதலாக அன்பர் அண்ணாதுரை ஒருவரே. சுருக்கமாகக்கூற வேண்டுமானால் தமிழ் மக்களின் வாழ்வுக்காகத் தன் வாழ்வைப் பாழ்படுத்திக் கொண்டவர் எனக் கூறிவிடலாம்.

மொழிப்பற்று

ஆங்கிலம் கற்றவர்களில் பலர் அம்மொழியிலேயே ஆழ்ந்து விடுகின்றனர். இரண்டொருவர் கரையேறினாலும் அவர்கள் ஏறியது தமிழ்நாட்டுக் கரையாக இருப்பதில்லை. ஆங்கிலக்கடல் நீந்தித் தமிழ்க்கரையேறிய அறிஞர்களில் அன்பர் அண்ணாதுரையும் ஒருவர்.

விடுதலை

பெரியார் ஈ.வெ.ரா அவர்களுடன் நெருங்கிப் பழகிய அன்பர்களெல்லாம் வெளியேறிக் கொண்டேயிருப்பது ஒரு வழக்கம். அப்போதெல்லாம் நான் பெரியாரை ஆதரித்தும் பிரிந்தவர்களை

வெறுத்தும் வந்தவன். நான் நெருங்கிப் பழகியதால் என்னுடைய முறையும் வந்துவிட்டது. காலியான என் இடமும் உடனே பெரியாரால் நிரப்பப் பெற்றது. என்னுடைய பணிகளில் காரிய தரிசி பதவிக்கு அண்ணாதுரையும், பொருள் வசூலிக்க பொன்னம்பலனாரும், கொள்கைகளை விளக்க சுவாமி சிதம்பரனாரும் அமர்த்தப்பட்டனர். பின்னர் அவர்கள் மூவரும் நெருங்கிப் பழக ஆரம்பித்ததால் வழக்கப்படி அவர்கள் வெளியேறும் முறையும் வந்துவிட்டது. ஒரே அறிக்கையில் அவர்கள் மூவரும் கையெழுத்திட்டுப் பெரியாரிடத்திலிருந்தும் விடுதலையிலிருந்தும் விடுதலை பெற்றனர்.

தமிழ்நாடு

1941 இறுதியில் அன்பர் அண்ணாதுரை திராவிடநாடு என ஒரு இதழைத் தொடங்கப் போவதாக எழுதியிருந்தார். நான் அதைத்தமிழ்நாடு எனத் தொடங்கும்படி எழுதினேன். பல முன்னேற்பாடுகள் நடைபெற்று விட்டதனால் இனிமேல் எதுவும் செய்வதற்கில்லையென அறிவிக்கப்பெற்றேன்.

இளைஞர் மாநாடு

1942 தொடக்கத்தில் சென்னை மாகாண ஜஸ்டிஸ் இளைஞர் மகாநாடு ஒன்றைச் சென்னையில் கூட்ட, அன்பர் அண்ணாதுரை வரவேற்புக் குழு தலைவராக இருந்து என்னைத் தலைமை வகிக்கும்படி கேட்டிருந்தார்.

விட்ட இடத்திலிருந்து

1942 மார்ச் 15 ஆம் நாளில் சென்னை செயிண்ட் மேரிஸ் மண்டபத்தில் சென்னை மாகாண ஜஸ்டிஸ் இளைஞர் மகாநாடு மிகப்பெரிய அளவில் நடைபெற்றது. வரவேற்புக்குழுத் தலைவர் அன்பர் அண்ணாதுரை இயக்கத்தின் வேலைகளைத் தொடர்ந்து நடத்த வேண்டுமெனக் குறிப்பிட்டார். இயக்கத்தின் வேலைகள் தடைப்பட்டு 2 ஆண்டுகள் பாழாய்ப் போயினவே இப்போது என் செய்வது என என் தலைமை உரையில் கூறினேன். இதை அன்பர் அண்ணாதுரை அவர்கள் மனத்தில் வைத்துக் கொண்டேயிருந்து நன்றி கூறும் பொழுது, விட்ட இடத்திலிருந்து வேலையைத் தொடங்குங்கள் எனக்குறித்துக் கூறினார். இது அனைவராலும் கைதட்டி வரவேற்கப் பெற்றது.

1944ல் ஈரோட்டில் 2 வது நாடகக் கலைமகாநாடு சர்.ஆர்.கே.சண்முகம் அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது. பெரியாரைப் பின்பற்றுவோருக்கும், சர் சண்முகத்தைப் பின்பற்றுவோருக்கும் மாறுபட்ட கருத்துக்கள் இருந்து வந்ததினால் மாநாட்டில் கலவரம் ஏற்படும் என்ற வதந்தி அதிகமாக உலவியது. பேசுவதற்காக நாங்கள் சென்றிருந்தோம். அன்பர் அண்ணாதுரை சென்று ''தலைவர் எங்கள் மீது வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருந்தால் தயவு செய்து அவர் அந்த எண்ணத்தை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும். கம்பராமாயணத்தைக் கொளுத்த வேண்டும் என்று நாங்கள் கூறுவதெல்லாம் அந்த நூலின் மீது நாங்கள் கொண்டுள்ள வெறுப்பைக் காட்டுவதற்கேயொழிய உள்ளபடியே கம்பராமாயணத்தைத் தீ வைக்கும் கயவர்கள் நாங்கள் அல்ல'' என ஒரு விளக்கப்போடு போட்டார்.

தலைவர் சர்.ஆர்.கே. சண்முகம் அவர்கள் சிரித்து மகிழ்ந்தார்.

சொற்போர்:

பேராசிரியர் ஆர்.பி. சேதுப்பிள்ளை அவர்களுடன் ஒருமுறையும், பேராசிரியர் ச.சோமசுந்தர பாரதியார் அவர்களுடன் ஒரு முறையும் கம்பராமாயணம் பற்றிய சொற்போர்கள் சென்னையிலும், சேலத்திலும் நடைபெற்றன. இந்த இரண்டிலும் யார் வெற்றி பெற்றார்கள் என்பது கேள்வியே அல்ல. அவர்கள் இருவரும் சொற்போர் நிகழ்த்தஒப்புக்கொண்டதே அண்ணாதுரைக்கு ஒரு வெற்றியாக அமைந்துவிட்டது.

பெரும்பங்கு:

தமிழ்நாட்டில் படிப்பில்லாத மக்களில் பெரும்பான்மையோரைப்பேச்சின் மூலம் தட்டி எழுப்பிய பெருமையில் பெரியாருக்குப் பெரும்பங்கு உண்டு. அதுபோலவே படித்து முடித்த இளைஞர்களில் பெரும் பான்மையோரைப் பேச்சின் மூலம் தட்டி எழுப்பிய பெரும்பங்கு அன்பர் அண்ணாதுரைக்கு உண்டு என உறுதியாகக் கூறிவிடலாம்.

பேச்சாளர்:-

அன்பர் அண்ணாதுரை ஆங்கிலத்திலும் நன்றாகப் பேசும்

ஆற்றல் படைத்தவர். இக்காலத்திய மேடைப்பேச்சுக்களில் பயனிலையை முன்னே வைத்து, செயப்படு பொருளைப்பின்னே வைத்து பேசப்படுகிறது. அது ''தூது அனுப்பினார், பதில் வந்தது'' என்றிராமல் ''அனுப்பினார் தூது, வந்தது பதில்'' என்றிருக்கும். இம்முறையை நம்நாட்டில் மேடைப்பேச்சுக்களில் முதலில் புகுத்தியவர் அன்பர் அண்ணாதுரையே ஆவார்.

தொண்டு:

அன்பர் சி. என். அண்ணாதுரை அவர்கள் முதலில் மாணவர், பின் தொண்டர். அவர் ஒரு சிறந்த அறிஞர், நல்ல எழுத்தாளர், உயர்ந்த பேச்சாளர், முனைந்த உழைப்பாளர், சிறந்த செயலாளர், மிகுந்த சீர் திருத்தவாதி, பத்திரிகை ஆசிரியர், நூலாசிரியர், நாடக ஆசிரியர், நடிகர், அரசியல்வாதி, முதல்அமைச்சர் எனப் பல துறைகளிலும் இருந்து அருந்தொண்டும், பெரும் பணியும் புரிந்தவர்.

பேரறிஞருடன் முத்தமிழ்க் காவலர்

இரண்டாம் உலகத் தமிழ் மகாநாடு:

1968ல் தீவுத்திடலில் நடந்த 2ஆம் உலகத் தமிழ் மகாநாட்டை யார் நடத்துவது என்ற கேள்வி எழுப்பப் பெற்று இறுதியாக அம்மாநாட்டை நானே நடத்த வேண்டும் என்று அன்பர் அண்ணாதுரை விரும்பி இப்போதுள்ள தலைமைச் செயலர் கே. சொக்கலிங்கம். இ. ஆ. ப. அவர்கள் மூலம் இக்கட்டளை எனக்கு வந்தது. அவரது அன்புக்கட்டளையை மீற முடியாமல் ஏற்று சில மாதங்கள் சென்னையில் தலைமைச் செயலகத்திலேயே தங்கியிருந்து நடத்தி மகிழ்ந்தேன். இது அவர் என்மீது கொண்டுள்ள அன்பு எவ்வளவு என்பதை எனக்கு விளக்கிக் காட்டியது.

முடிவுரை:

அன்பர் அண்ணாதுரை அவர்களுடைய உள்ளம் தூய்மையானது. விருப்பு வெறுப்பற்றது. இதனாலேயே பலருடைய அன்புக்கும் அவர் பாத்திரமானார். அடுத்து இளைஞர்களின் தலைவர் ஆனார், பின் காஞ்சித் தலைவன் ஆனார், அடுத்து தி. மு. க. தலைவர் ஆனார், முதலமைச்சரும் ஆனார். பின் டெல்லி பாராளுமன்றத்தில் பேசி இந்தியாவின் தலைவர்களில் ஒருவராக விளங்கினார். இன்னும் இரண்டு ஆண்டுகள் இருந்திருந்தால், உலகத் தலைவர்களில் ஒருவராக விளங்கியிருப்பார். என்ன செய்வது? தமிழும், தமிழரும், தமிழகமும் பெற்றபேறு அவ்வளவுதான்! ●

பட்டமும் பாராட்டும்

பட்டம் பெற்றிடுகின்றீர்! பல்கலைக் கழகம் ஈன்றெடுத்த நன்மணிகளாகின்றீர்! ஆம். ஆயின் இஃது முடிவா, தொடக்கமா? அஃதே கேள்வி! பட்டம் பெற்றுள்ளீர்! பாராட்டுக்குரியீர், ஐயமில்லை, ஆயின் பட்டம் எதற்கு? காட்டிக் களித்திடவா? அன்றிப் பணி செய்திடக் கிடைத்திட ஆணையெனக் கொண்டிடவா? நுமக்கா? நாட்டுக்கா? பொருள் ஈட்டிடவா? நாட்டுப் பெருமையினைக் காத்திடவா? எதற்கு இப் பட்டம் பயன்பட இருக்கிறது? அஃதே கேள்வி! விழாத் தந்திடும் மகிழ்ச்சியுடன் இழைந்து நம் செவி வீழ்ந்திடும் கேள்வி!

தான் உண்ட நீரதனை, பன்மடங்கு பெருக்கி, பார்மகிழத் தருவதற்கே, சூல்கொண்டுலவுவது மேகம்; அறிகின்றோம். தன் தோகைகளை விரித்துக் கலாப மயில் ஆடுவது, தானே கண்டு களித்திடவா? பிறர் காண; பிறர் மகிழ! தான் காத்து வைத்துள்ள பொற்குவியல்தனைக் கொண்டு, தானேயா அணிகலனைச் செய்து நிலமாது பூட்டிக் கொள்கின்றாள்? இல்லை-மற்றையோர் பெற்றிடத் தருகின்றாள்.

ஒளிதனை உமிழ்ந்திடும் திருவிளக்கு எதற்காக? இருளில் உள்ளோர் இடர் நீக்க!

பட்டம் பெற்றிடும் சிறப்புடையீர்! நீவிர், திருவிளக்கு-பொற்குவியல்-புள்ளிக் கலாப மயில் - கார்மேகம் - நாட்டைச் செழிக்கச் செய்திடும் வல்லுநர்கள், இசைபட மக்கள் வாழ உமதாற்றலை ஈந்திட வந்துள்ளீர்; இதற்கான அனுமதிச் சீட்டே இந்தப் பட்டங்கள்; இத்தகையோரைப் பயிற்றுவித்து அனுப்பிக் கொடுப்பதுவே பல்கலைக் கழகத்தின் தனிச்சிறப்பு. நாட்டின் பொதுவுடமை நீவீர் இன்று நமக்கென்று பெற்றுள்ள நற்பட்டங்கள். மறந்திடுவோர் அல்லர் நீவிர்.

—பேரறிஞர் அண்ணா

(மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தின் முதலாவது பட்டமளிப்பு விழாவில் 7 9.1967-இல் ஆற்றிய உரையிலிருந்து).

நெஞ்சம் மறப்பதில்லை

திருமதி சுலோசனா சம்பத்
தலைவர், தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம்

தமிழ்த் தாயின் தலைமகன் அண்ணா; தமிழக எழுச்சி வரலாற்றின் ஆசான்; தமிழன் புகழ்க் கொடியை உயர்த்திய தலைமையாளர்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் வரலாறு தமிழகத்தோடு பின்னிப் பிணைந்தது என்றாலும் அண்ணாவின் வரலாறு எங்கள் குடும்பத்தோடு கலந்த பாசமிகு வரலாறாகும்.

கல்லூரிப் படிப்பை முடித்ததும் அண்ணா அவர்கள் உத்தியோகம் தேடவில்லை; அடுத்து தாம் கற்க வேண்டிய கல்லூரி ''ஈரோட்டுக் கல்லூரி - தந்தை பெரியாரின் பகுத்தறிவுப் பாசறை'' என்றார்.

ஈரோட்டில் தந்தை பெரியார் அவர்கள் நடத்திய 'குடியரசு' இதழின் ஆசிரியரானார் நம் அண்ணா. அண்ணா அவர்களது எழுத்தும்-பேச்சும் தமிழகத்தில் மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது.

கரடு முரடாக, உள்ளத்தில் உள்ளதை அப்படியே முனை மழுங்காமல் பேசக் கூடியவர் தந்தை பெரியார்.

ஆனால் அண்ணா அவர்களோ-தேன் குழைத்து வார்த்தைகளை எடுத்துரைப்பார்; பெரியார் வழங்குவதோ கசப்பு மருந்து:

அதையே அண்ணா அவர்கள் தேனில் கலந்து தருவார்; இனிமை எளிமை, இரக்கம் ஆகிய பண்புகளுக்கே எடுத்துக் காட்டானவர் பேரறிஞர் அண்ணா.

சொல்லின் செல்வர் சம்பத் அவர்கள், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் அருமைத் தம்பியாக விளங்கினார்; அண்ணா அவர்களோடு அவர் 22 ஆண்டுகள் நிழல் போல் திகழ்ந்து வந்தார்.

சொல்லின் செல்வர் சம்பத் அவர்களுக்கும்-எனக்கும் திருமணம் நடைபெறக் காரணமாக இருந்தவரே பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தான்!

வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள திருப்பத்தூர் நகரில் எனது தந்தையார்—நீதிக் கட்சித் தலைவர்களில் ஒருவரான வழக்கறிஞர் சாமி அவர்களாவார். தந்தை பெரியார், பேரறிஞர் அண்ணா ஆகியோர் வட ஆர்க்காடு மாவட்டம் வந்தால் திருப்பத்தூர் வந்து எங்கள் இல்லத்தில் தங்கி, விருந்து உண்டு, ஒய்வெடுத்துச் செல்லுவது வழக்கம். அவர்களோடு சம்பத் அவர்களும் வருவார்கள். அப்போதுதான் சம்பத் அவர்களுக்கும் எனக்கும் நட்பு உருவாகியது; இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் நேசித்தோம். திருமணம் செய்து கொள்ள முடிவெடுத்தோம். ஆனால் இதனைத் தந்தை பெரியார் அவர்களிடம் சொல்லிச் சம்மதம் பெறுவது எப்படி?

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தான் தந்தை பெரியாரிடம் எடுத்துக்கூறி, எங்கள் திருமணத்திற்குச் சம்மதத்தைப் பெற்றுத் தந்தார்.

எங்கள் திருமணத்தை அண்ணா அவர்களே முன் நின்று, தமது இல்லத்திருமணத்தைப் போல் நடத்தி வைத்தார்.

திருமண விழாவிற்குத் தலைமையேற்றுப் பேசிய தந்தை பெரியார் அவர்கள் தமது சொற்பொழிவுக்கிடையே, மணமகளா

> **பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் விட்டுச் சென்றுள்ள கொள்கைகளும் கோட்பாடுகளும் இலட்சியங்களும் எக்காலத்தும் தமிழகத்தை வழிநடத்தும்!**

சிய என்னைப் பார்த்தவாறு 'பெண்கள் நகை மாட்டும் ஸ்டாண்டாக இருக்கக் கூடாது'' என்றார்; அப்போது நான் ஜாடையாக பெரியாரே தமது கைவிரலில் மோதிரம் அணிந்திருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டினேன். பலத்த சிரிப்பொலி எழுந்தது.

தந்தை பெரியார் இல்லத்து மருமகளாகியதில் பெருமிதமடைந்தாலும் பகுத்தறிவுப் பாசறையாகத் திகழ்ந்த அந்த இல்லத்தில் எப்படியெல்லாம் நடக்க வேண்டுமோ என்ற பயமிருந்தது. ஆனால் தந்தை பெரியார் அவர்களும், குடும்பத்தினரும் என்னிடம் மிகுந்த பாசம் காட்டி ஊக்குவித்தனர். வந்து போகிற பிரமுகர்கள், கட்சித் தோழர்கள் ஆகியோருக்கு உபசரிப்பு,துணைவரின் பொதுப் பணிக்கு ஒத்துழைப்பு என்றவகையில்பணிகள் சிறப்பாகஅமைந்தன.

எனது துணைவர் சம்பத் அவர்கள் அரசியல் பொதுவாழ்க்கை ஈடுபாடுகளையும் அறியச் செய்தார். எங்கள் குடும்பத்தின் மீது அண்ணா அவர்கள் மிகவும் பற்றும் பாசமும் கொண்டிருந்தார். சம்பத் அவர்கள் மீது வருத்தம் ஏற்படும் போதெல்லாம் என்னிடம் சொல்லித்தான் அண்ணா அவர்கள், தன் தம்பியிடம் தமது எண்ணத்தை எடுத்துரைக்கச் சொல்லுவார்.

ஒரு கூட்டத்தில் தனது தம்பி சம்பத் தன்னைவிட்டுப் பிரிந்து விடுவாரோ என்ற நிலை ஏற்பட்டபோது - அண்ணா அவர்கள் திராவிடநாடு இதழில் எழுதுகிறார்:—

''என்னை விட்டுத் தம்பி சம்பத் போவதானால், அவன் மனைவி சுலோச்சனா அவனுக்கு சாப்பாடு கூடப் போடமாட்டார், காரணம் அவர் என் கட்சி'' என்று அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். பாசமிகு குடும்பத்தில், அண்ணா அவர்களின் அன்பும், ஊக்குவிப்புமே எங்களை வழி நடத்தினாலும், எனது துணைவர் ஒரு காலக் கட்டத்தில் அண்ணாவைப் பிரிய நேரிட்டது.

இது எங்களுக்கு மிகவும் வருத்தத்தையும், துயரத்தையும் தந்தது.

சம்பத் அவர்கள் அண்ணாவைப் பிரிந்தாலும், அண்ணா அவர்கள் மீதான பாசத்தை இறுதிவரை மறக்க முடியாது திணறினார்.

அதிலும், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மறைந்த போது, சம்பத் அவர்கள் பட்ட துயரத்தை வார்த்தைகளால் வர்ணிக்க இயலாது.

அண்ணா அவர்களின் இழப்பு- எக்காலத்தும் ஈடு செய்ய முடியாதது; ஆனால், அவர்கள் விட்டுச் சென்றுள்ள கொள்கைகளும் கோட்பாடுகளும் இலட்சியங்களும் எக்காலத்தும் தமிழகத்தை வழி நடத்தும்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் உண்மை வாரிசாகத் திகழும் முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், அண்ணா அவர்களின் புகழையும் பெருமைகளையும் கட்டிக் காத்து வருகிறார்.

அண்ணாவின் பெயரிலான கட்சியும், ஆட்சியும் நிலைத்து நீடிப்பதே நாம் அண்ணாவுக்கு ஆற்றும் நன்றிக் கடனாகும். ஆகவே, அண்ணாவின் கொள்கைகள் மீது நம்பிக்கை வைத்துள்ள அனைவரும், அவரது வாரிசான புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் கரத்தை வலுப்படுத்தவும், அவரது நல்லாட்சி தொடரவும் துணை நிற்கவேண்டும். ●

பெரியாரும் அண்ணாவும் கனவு கண்ட அரிய பல திட்டங்களைச் செயல் படுத்தி இந்தியாவுக்கே ஓர் எடுத்துகாட்டாகத் திகழ்வது நமது தமிழ்நாடு அரசு!

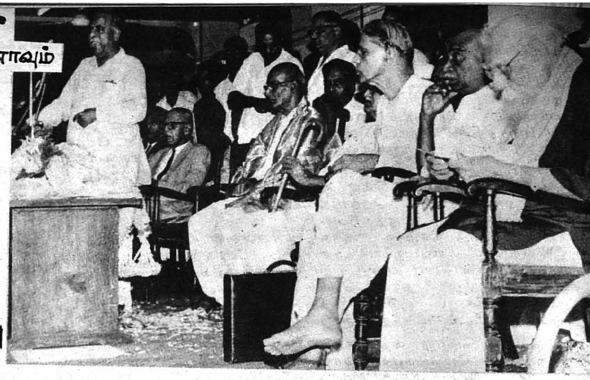

கிராம ராஜ்யம்!

திருமதி கல்யாணி ராமசாமி
தலைவர் : தமிழ்நாடு கோழி வள்ர்ச்சிக் கழகம்

உரிமைகளை இழந்து ஊமைகளாய் வாழ்ந்த மக்களின் மன எழுச்சிக்காகப் பாடுபட்ட தந்தை பெரியார் அவர்களும், அறிஞர் அண்ணா அவர்களும் அடித்தள மக்களின் மேம்பாட்டுக்காகத் தங்கள் இறுதிக்காலம் வரை பாடுபட்டார்கள்.

ஒரு மனிதன் எப்படி வாழ வேண்டும் எப்படி பிறரிடம் அன்பு செலுத்த வேண்டும் என்பதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாக எளிமையோடும், அடக்கத்தோடும் வாழ்ந்தார் அண்ணா. தந்தை பெரியார் அவர்களின் சுயமரியாதைக் கட்சியைச் சேர்ந்த வீரர்களைக் கண்டாலே அன்றைக்கு ஏதோ தீண்டப்படாத ஒன்றை அருவெறுப்போடு பார்ப்பதுபோல வெறுப்போடுதான் பார்ப்பார்கள்.

கரைபுரண்டோடும் காட்டாற்று வெள்ளத்தில் எதிர்நீச்சல் போட்டுக் கரைசேர்ந்தது போல, தந்தை பெரியார் அவர்களின் சீர்திருத்தக் கருத்துக்கள் நாடெங்கும் பரப்புவதற்கும் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காரணகர்த்தாவாக இருந்தார்கள். நாட்டின் நலிவு போக்கவும், எதிர்கால இளைஞர்களுக்குத் தெளிவூட்ட, உண்மையை நிலைநாட்ட இழிவை அகற்றி மடமையை ஒழிக்க அண்ணா அவர்கள் கண்டெடுத்த ஆயுதம், ஒரு நாடக மன்றமும், பொதுமேடையும் ஆகும்.

சமுதாயக் கேடுகளைக் களைய அதனைக் கேடயமாக்கினார். சமுதாயத்திலுள்ள நச்சுக் கருத்துக்களை நாட்டிற்கு அம்பலப்படுத்தினார். அந்த நஞ்சினை நீக்கும் வழியையும் நாடகத்தின் மூலம் உணர்த்த அறிவோடும் கற்பனையோடும் கருத்துக்களை இனிமையாக மக்களுக்குத் தந்தார்.

கூத்து என்று சொல்லப்பட்ட நாடகம் ஒருகாலத்தில் இழிவாகப் பேசப்பட்டு மக்களால் ஒதுக்கித் தள்ளப்பட்டிருந்தது. கலை கலைக்காகத்தான் என்று சிலர் சொல்லிக் கொண்டு சமுதாய முன்னேற்றத்திற்காகத் தடையாக இருந்தார்கள். இந்திய விடுதலைப் போராட்டக் காலத்தில் சுதந்திர எழுச்சிக்கு வித்தூன்றிய கலைஞர்களைக் கூட இந்தச் சமுதாயம் கூத்தாடிகள் என்ற இழிவான பெயரைச் சூட்டித் தலைகுனிய வைத்தது.

மக்களின் அறியாமையைப் பயன்படுத்தியே முக்காலும் நாடகங்கள் நடத்திவருவதைக் கண்ட அண்ணா அவர்கள் வேதனை அடைந்து இந்த நிலைமைகளை மாற்றி அமைக்கவும் மக்களின் அறியாமையைப் போக்கவும் நாடகக் கலையைப் பயன்படுத்தி ஒரு நாட்டையே சீர்திருத்திக் காட்டினார் அண்ணா, நாடக ஆசிரியர்களுக்கு அண்ணா அவர்கள் விடுத்த அறிக்கையில் கூறியதாவது: நம்ப இயலாதவற்றை நாடகமாக்கி வருவதை மாற்றி மக்களின் அன்றாடச் சிக்கல்களையும், தேவைகளையும் எழுதி நடிப்பது தான் இப்போது தேவை.

நாடக ஆசிரியர்களே பகுத்தறிவு என்பது அலங்காரச் சொல் அல்ல. துணிந்து எழுதுங்கள் என்று மற்றவர்களுக்கும் ஊக்கமளித்தார் அண்ணா. ஆயிரம் கூட்டங்கள் போட்டு சீர்திருத்தப் பிரச்சாரங்கள் செய்து மக்களுக்குப் புரியவைப்பதைவிட ஒரு நாடகம் பார்ப்பதால் மக்கள் கருத்துக்களை ஏற்று மனதிலே பதிய வைப்பார்கள் என்று அண்ணா அவர்கள் சொன்னதை ஏற்று அதை நடத்திக்காட்ட முதன்முதலாக முன்வந்தவர் கே.ஆர்.ஆர். அவர்கள் தான்.

அண்ணா அவர்களின் நாடகங்களை யாரும் நடத்த முன்வராத காலத்தில் தமிழகத்தில் மிகத் தீவிரவாதியாகச் செயல்பட்ட கே.ஆர்.ஆர். அவர்கள், வெற்றியோ தோல்வியோ எதுவந்தாலும் ஏற்றுக்கொள்வது என்று பலரின் எதிர்ப்புகளுக்கிடையே அண்ணா அவர்களுக்குத் துணையாக நின்று அவரின் படைப்புகளுக்கு உயிரோட்டம் தந்து, அதை நடத்திக்காட்டி வெற்றியும் கண்டார், கே.ஆர்.ஆர். ஓர் இரவு, வேலைக்காரி, சந்திரமோகன், காதல் ஜோதி என்று அண்ணா அவர்களின் நாடகங்களை ஏராளமான பொருட்செலவில் தயாரிக்கப்பட்டு

1946ஆம் ஆண்டில் தஞ்சையிலே அரங்கேற்றினார். வருடக் கணக்கில் ஒவ்வொரு நாடகமும் தொடர்ந்து நடந்து மக்களிடையே பெரும் வரவேற்பும் பாராட்டுகளும் கிடைத்தது. யாரும் எதிர்பாராத வகையில் இதன் வெற்றி இமாலய வெற்றியாக அமைந்து அதன் மூலம் அண்ணாவுக்கு மேலும் பெருமைகளையும், பாராட்டுகளையும் சேர்த்தார் கே.ஆர்.ஆர்.

அண்ணா அவர்களும், கே.ஆர்.ஆர். அவர்களும் சேர்ந்து தமிழகமெங்கும் இந்த நாடகங்களை நடத்தி மக்களிடையே பெரும் வரவேற்பு பெற்று வந்ததோடு இடை இடையே கழகப் பிரச்சார நாடகங்களையும் நடத்தினார். இந்த நாடகங்களில் அண்ணா அவர்களும் கழக முன் அணியினரும் சேர்ந்து நடித்து வந்தார்கள்.

வெகுகாலமாக நாவலர் அவர்கள் நாடகத்தில் பங்குபெறாமல் இருந்தார் அவரையும் அண்ணா விடவில்லை. ‘‘கல் சுமந்த கசடர்’ என்ற நாடகத்தில் சேரன் செங்குட்டுவனாக நடிக்க வைத்தார் அண்ணா. நீதிதேவன் மயக்கம் என்ற நாடகத்தில் அண்ணா அவர்கள் ராவணனாக நடிப்பார். மற்றும் கே.ஆர்.ஆர். அவர்களும் சி.வி.ராஜகோபால் அவர்களும், ஈ.வி.கே. சம்பத் அவர்களும், கே.ஆர்.ஆர். நாடக மன்றத்தைச் சேர்ந்த நடிகர்களான டாக்டர் நாராயணசாமி அவர்கள், எஸ்.எஸ்.ஆர். அவர்கள், சிவாஜிகணேசன் அவர்கள், மகாலிங்கம் (டைரக்டர் திருமலை மகாலிங்கம்), மணி (டைரக்டர் ராமண்ணா உதவியாளர்) கரிக்கோல்ராஜ், எம்.என். கிருஷ்ணன், தட்சிணாமூர்த்தி, நடேசன் போன்ற சிறந்த நடிகர்களெல்லாம் நாடகத்தில் பங்கேற்றார்கள். பட்டி தொட்டிகளிலெல்லாம் இந்த நாடகங்கள் நடத்தப்பட்டன. மக்களின் ஆதரவு பெருகியதோடு தமிழகத்தில் ஒரு மறுமலர்ச்சியையே ஏற்படுத்தினார் அண்ணா.

முத்தமிழில் மூத்த தமிழாக விளங்கிய நாடகத்தமிழ் செழித்துத் தழைக்க அண்ணா அவர்கள ஆற்றிய தொண்டு அளவிடமுடியாது. கூத்தும் நாட்டின் சொத்துதான். நற்றமிழ் காக்கும் வித்து என்றெல்லாம் நாட்டு மக்களை உணர வைத்துக் கூத்தாடிகள் என்ற சொலலையே மாற்றி மனிதத் தன்மையோடு கலைஞர்கள் என்ற புதுப்பெருமைகளைத் தேடிக்கொடுத்தவர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள்தான். கலைஞனும் மனிதன்தான், அவனுக்கும் அரசியலில் பங்குண்டு என்பதையும் எடுத்துக் காட்டப்பட்டது.

நாடகமேடையில் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அடி எடுத்து வைப்பதற்கு முன், நாடகங்கள் முக்காலும் மூடக்கொள்கைகளின் பாசறையாகவே விளங்கி வந்தன. நாடக உலகின் பொற்காலம் தமிழ்நாட்டில் பேரறிஞர் அண்ணா காலத்தில்தான் உருவானது. 20ஆம் நூற்றாண்டில் நாடகத்தின் மறுமலர்ச்சிக்கு வித்திட்டுவிளைவு கண்டகாலமாகும்.

அறியாமை எனும் இருள் மண்டிக்கிடந்த மக்கள் உள்ளங்களிலெல்லாம் புதிய உணர்வு கண்டார்கள். மலைகளாக இருந்த பாறாங்கற்களையும் கூழாங்கற்களையும் எல்லாம் வைரங்களாக மாற்றிய பெருமையும் அறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்குத்தான் உண்டு. அண்ணா

தமிழ்நாடு மேக்னசைட் லிமிடெட்
தேசிய அரங்கில் முதன்மையானவர்கள்...

சர்வதேச தரத்தில் மேக்னசைட் உற்பத்திச் செய்கின்றனர்.

1979-ல் நிறுவப்பட்ட டான்மேக் நாட்டின் மேக்னசைட் உற்பத்தியில் 30%ஐ உற்பத்திச் செய்கிறது. வரும் ஆண்டுகளில் மேலும் அதிக அளவில் தயாரித்து பெரும் பங்கினை ஆற்ற உள்ளது. டான்மேகின் மேக்னசைட்டானது, உயர் வெப்பம் தாங்கி உலை கற்கள், ரசாயன உரங்கள், கால்நடைத் தீவனங்கள், மொசைக் மற்றும் ரயில் பெட்டி தரை அமைப்புகளில் பயன் படுத்தப்படுகிறது.

படிப்படியாகச் செயல்படுத்தப்படும் 120 கோடி விரிவாக்கத் திட்டம் மூலம் உலகிலேயே முதலாவதாக பெனிஃபிஸியேஷன் பிராசஸ் என்ற நவீன செய்முறைப்படி 99.5% மிக சுத்தமான உயர்தரமுள்ள "சின்டெர்ட் மேக்னசைட்டை" தயாரிப்பதின் மூலம் டான்மேக் உலக சந்தையில் மிக உன்னத முறையில் செயலாற்ற முடியும் என்ற நம்பிக்கைக் கொண்டுள்ளது.

TANMAG

தமிழ்நாடு மேக்னசைட் லிமிடெட்.
(ஓர் தமிழ்நாடு அரசு நிறுவனம்)
5/53, ஓமலூர் மெயின் ரோடு
ஜாகீர் அம்மாபாளையம் சேலம்-636 302.

எமது புதிய ரோட்டரி கில்ன் பிளான்டின் தோற்றம்

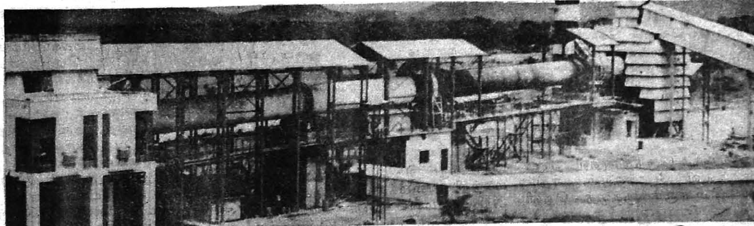

டான்மேக் - நாட்டின் கனிமப் பொருள்வளமைக்கு மிகச்சிறப்பாக உதவுகிறது.

அவர்களின் சொல்லழகால் குறிப்பாக மாணவர்கள் உலகமும் கண்ணனின் குழலோசை கேட்ட மாந்தர்களைப் போல அண்ணா அவர்களிடம் கட்டுண்டு கிடந்தார்கள் என்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

அண்ணா அவர்கள் அரசியலில் புகுந்த பிறகுதான், மாணவர் சமுதாயம் தனக்கென்று ஒரு வழிகாட்டியைப் பெற்றது. தமிழக இளைஞர்களுக்கென்று மதிப்புக்குரிய இடத்தைத் தேடித்தந்தவரும் அறிஞர் அண்ணா தான். தமிழக இளைஞர்களுக்கிடையே ஏற்பட்ட மறுமலர்ச்சியைக் கண்டு தந்தை பெரியார் அவர்களையே வியக்கச் செய்தது.

40 ஆண்டுகளுக்கு முன் பேசுவதற்குப் பயந்து கொண்டிருந்த தத்துவங்கள் இன்றைக்குக்கேலிக்குரியவைகளாக இருந்துவிட்டன என்று நாடே பேசுகிறது. பேசுவதற்குக் கூச்சப்பட்டவைகள் எல்லாம் இன்றைக்கு 8வயது சிறுவன் பேசுவதைக் கேட்கிறோம். இந்த அளவு அறிவுப்புரட்சியைத் தமிழகத்தில் ஏற்படுத்தக் காரண கர்த்தாவாக இருந்தார்கள், தந்தை பெரியார் அவர்களும், அறிஞர் அண்ணா அவர்களும். அறிஞர் அண்ணா அவர்களே வியந்து பாராட்டும் அளவுக்கு புரட்சித் தலைவரைப் பற்றிப் பேசும்போது பழம் ஒன்று பழுத்திருக்கிறது! அது யார் மடியில் விழுமோ! என்று ஏங்கினேன். அந்தக்கனி என் மடி மீதே விழுந்து விட்டது. அதை எடுத்துப் பத்திரமாக என் இதயத்திலே வைத்துக் கொண்டேன்' என்று பெருமைப்படுத்தினார் அண்ணா.

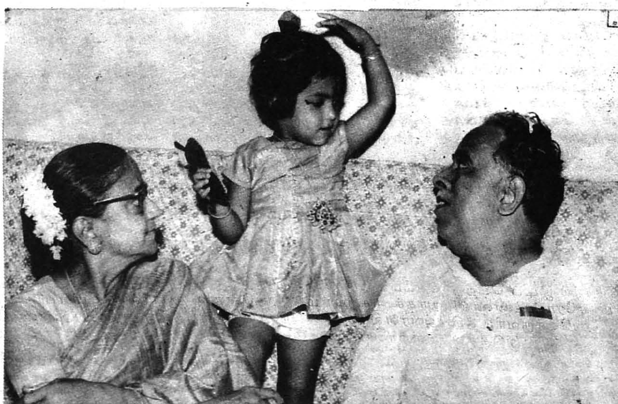

தேர்தல் நேரங்களில் தான் ஒரு லட்ச ரூபாய் கழகத்துக்குத் தருகிறேன் என்று புரட்சித் தலைவர் அறிவித்தார். இதற்கு அண்ணா அவர்கள் இந்தப் பணத்தைக் கழகத்துக்குத் தருவதை விட நணபர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் மக்களிடம் நேரில் வந்து முகத்தைக் காட்டினால் போதும், அதைத்தான் மக்கள் விரும்புகிறார்கள் என்றார். அதன்படி புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் லட்சக்கணக்காகப் பண உதவிகள் செய்ததோடு தமிழகமெங்கும் சூறாவளிச் சுற்றுப்பயணம் செய்து மக்களிடம் ஆதரவு தேடித் தந்தார்.

தன் உழைப்பை எல்லாம் கழக வளர்ச்சிக்கும், நாட்டின் நலனுக்கும் வாரி வழங்கிய வள்ளலாகவும் திகழ்ந்தார். தான் சார்ந்த கட்சிக்கு மக்களிடையே ஒருநல்ல செல்வாக்கையும் ஏற்படுத்தினார்.

தேர்தல் வரும் நேரத்தில் பொறாமை பிடித்த ஒருவரால் துப்பாக்கியால் சுடப்பட்டு, உயிருக்குப் போராடி இருந்த நிலையிலும், கழகம் வெற்றி பெற வேண்டும் என்பதற்காக அந்த நிலையிலும் தன்னைப் போட்டோ எடுக்க வைத்து, அதையும் மக்களிடம் காட்டி ஒட்டு கேட்க உதவினார். மக்களும் மகத்தான வெற்றிகளை அளித்தார்கள். புரட்சித்தலைவரின் உதவிகளும் ஆதரவும் அறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு ஒரு வரப்பிரசாதமாகக் கிடைத்தது. அறிஞர் அண்ணா அவர்களை அரியாசனத்தில் அமர்த்திய பெருமைகளுக்கும் ஒருவராக இருந்தார் புரட்சித் தலைவர். அண்ணா அவர்களுக்குப் புரட்சித்தலைவர் அன்றைக்கே ஒரு நம்பிக்கையின் ஒளியாக, ஒரு தீர்க்கதரிசியாகக் காட்சியளித்தார். புரட்சித்தலைவர். அண்ணா அவர்களுக்குப்பின் தகுதியற்றவர்களைத் தலைமையேற்க வைக்காமல் அழிந்து கொண்டிருந்த திராவிட இயக்கத்திற்குப் புத்துயிர் கொடுத்துக் காப்பாற்றிய பெருமைக்கும் உரியவராகப் புரட்சித்தலைவர் பாடுபட்டார்.

இன்றைக்குத் தமிழகத்தில் ஸ்ரீராமச்சந்திர மூர்த்தியே முதல்வராகப் பொறுப்பேற்றிருப்பதைப்போல, புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அண்ணா அவர்களின் அரசை நிலை நிறுத்தியதோடு அவர் கண்ட கனவுகள் எல்லாம் நனவாக்கி வருகிறார்.

வாடிய பயிர்களெல்லாம் நீரைக் கண்டதுபோல, வறுமையால் வாடிய மக்களெல்லாம் புத்துணர்ச்சி பெற்றார்கள். இருள் சூழ்ந்த மக்களின் உள்ளமெல்லாம் ஒளியைக்கண்டது. எளிய மக்களுக்குக் கல்வி அறிவூட்டி அறிவுக்கண்களைத் திறக்கச் செய்தார். வருங்காலச் சந்ததியினரும் வளமோடு வாழும் திட்டங்களை எல்லாம் செயல்படுத்தி தமிழகம் இந்தியாவுக்கே ஒரு எடுத்துக்காட்டாக ஆட்சிசெய்து தந்தை பெரியார் அவர்களுக்கும், அறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கும் பெருமைகளைச் சேர்த்தார் புரட்சித்தலைவர். புரட்சித்தலைவரின் ராமராஜ்யம், கிராம ராஜ்யமாக விளங்கிக் காட்சி தருகிறது.

பேரறிஞர் அண்ணாவின் பெருவாழ்வு

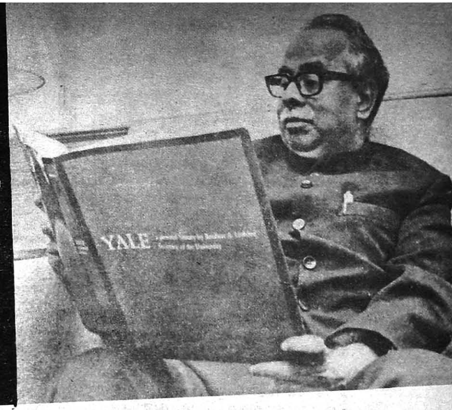

(15.9.1909—3.2.1969)

1909 செப்டம்பர் 15. காஞ்சியில் பேரறிஞர் அண்ணாவின் தோற்றம். தந்தையார் நடராசர். தாயார் பங்காரு அம்மையார்.

1914 ஐந்து வயதில் பச்சையப்பன் தொடக்கப் பள்ளியில் சேர்ந்து பள்ளியிறுதித் தேர்வுவரை அதில் பயின்று தேர்வடைதல்.

1927 பள்ளிப் படிப்பிற்குப்பின் சிறிதுகாலம் காஞ்சி நகராட்சி அலுவலகத்தில் எழுத்தர் பணி.

1928 பிற்பட்ட வகுப்பினர்க்குரிய சலுகை பெற்றுச் சென்னைப் பச்சையப்பன் கல்லூரியில் இடைநிலை வகுப்பில் சேர்தல்.

1930 பி.ஏ. ஆனர்சு வகுப்பில் சேர்தல். ராணி அம்மையாரை வாழ்க்கைத் துணைவியாக அண்ணா அடைதல். சென்னையில் புதிதாக அமைக்கப் பெற்ற சுயமரியாதை இளைஞர் மன்றக் கருத்தரங்குகளில் கலந்து கொள்ளல்.

1931 'தமிழரசு' என்னும் ஏட்டில் கட்டுரை எழுதுதல்.

கல்லூரிப் பொது மன்றத்தின் செயலாளராக அண்ணா தேர்வு. பல பேச்சுப் போட்டிகளில் கலந்துகொண்டு பரிசு பெறுதல்.

1933 கல்லூரிப் பொருளியல் மன்றத் தலைவராக விளங்குதல்.

1934 பி.ஏ. ஆனர்சுதேர்வில் வெற்றிபெறல்.

1935 காலந்தாழ்த்த முறையில் எம்.ஏ. பட்டம்பெறல்.

சென்னை கோவிந்தப்ப நாயக்கர் நடுத்தரப் பள்ளியாசிரியராகப் பணியேற்றல்.

தந்தை பெரியாரைத் திருப்பூரில் நடைபெற்ற செங்குந்தர் மாநாட்டில் சந்தித்தல்.

சென்னை பெத்துநாயக்கன்பேட்டைத் தொகுதியில் நீதிக்கட்சியின் சார்பில் மாநகராட்சித் தேர்தலில் போட்டியிட்டுத் தோல்வியடைதல்.

ஒய்.எம்.சி.ஏ.வின் சார்பில் நடைபெற்ற 'வார்தா' கல்வித்திட்டத்தைப் பற்றிய விவாதத்தில் சக்கரவர்த்தி இராசகோபாலாச்சாரியாரின் முன்னிலையில் அண்ணா கலந்து உரை நிகழ்த்துதல்.

1937 'நவயுகம்' என்ற கிழமை இதழ் அண்ணாவை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவரல்.

1938 இந்தி தமிழ்நாட்டில் கட்டாய பாடமாகத் திணிக்கப்பட்டதை எதிர்த்து முதல் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் நிகழ்தல். போராட்டத்தில் கலந்து கொண்டதற்காக அண்ணா 4 மாதச் சிறைத் தண்டனையடைதல்.

1939 தந்தை பெரியாருடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொள்ளல்.

நீதிக்கட்சியின் பொதுச் செயலாளராதல்.

டிசம்பர் 10. 'தமிழ்நாடு தமிழருக்கே' என்ற இயக்கம் தொடங்குதல்.

1940 திருவாரூர் நீதிக்கட்சி மாநாட்டில் கலந்து கொண்டு 'திராவிடநாடு திராவிடருக்கே' என்ற தீர்மானத்தை அண்ணா வழிமொழிதல்.

அண்ணாவின் முதல் புதினமான குமாஸ்தாவின் பெண் அல்லதுகொலைகாரியின் குறிப்புகள் என்னும் நூல் வெளியாதல்.

1942 தம் சொந்தக் கிழமை ஏடான

'திராவிடநாடு' இதழை அண்ணா தொடங்குதல்.

1943 அண்ணா தம் முதல் நாடகமான 'சந்திரோதயம்' என்னும் நாடகத்தை அரங்கேற்றித் தாமும் அதில் நடித்தல்.

1944 சேலத்தில் நடைபெற்ற நீதிக்கட்சி மாநாட்டில் கட்சியின் பெயரைத் 'திராவிடர் கழகம்' என்று மாற்றும் தீர்மானத்தை அண்ணா முன்மொழிதல்.

1945 திருச்சி திராவிடர்கழக முதல் மாநாடு 'கருஞ்சட்டைப்படை' தீர்மானம்: பெரியார்-அண்ணா கருத்துமாறுபாடு.

1946 கழகச் செயற்குழுக்கூட்டம்-அண்ணா கருஞ்சட்டை அணிந்து கொண்டு அதில் கலந்து கொள்ளுதல்.

1947 ஆகஸ்ட் 15. நாட்டு விடுதலை நாளை துக்கநாளாகக் கொண்டாட வேண்டுமென்ற கருத்தை வெளிப்படையாக அண்ணா மறுத்ததால் இருவரிடையே பிளவு தோன்றுதல்.

1948 சூலை 17. தமிழ்நாட்டில் மீண்டும் இந்தி கட்டாய பாடமாக ஆக்கப்படுதல்; அதை எதிர்த்துப் போராடி அண்ணா சிறைசெல்லல்.

அக்டோபர் 23-24. பெரியாருடன் மாறுபட்ட பிறகும் ஈரோட்டுத் திராவிடர் கழகத் தனிமாநில மாநாட்டிற்கு அண்ணா தலைமை தாங்குதல்

1949 சூலை 9. பெரியார்-மணியம்மை திருமணம். திராவிடர் கழகத்தில் பிளவு, அண்ணா தலைமையில் முற்போக்குவாதிகள் பிரிதல்.

ஆகஸ்ட் 10. புதிய நிலையை விளக்க 'மாலைமணி' நாளிதழ் தொடங்கப் பெறுதல். ஆசிரியர் அண்ணா.

செப். 17. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தொடக்க நாள்-அண்ணா பொதுச் செயலாளராதல்.

1950 மே. சென்னையில் இந்தி எதிர்ப்பு மறியல் நடத்துதல்.

செப்.18. 'ஆரிய மாயை' என்னும் நூல் எழுதியமைக்காக அண்ணாவுக்குச் சிறைத் தண்டனை.

1951 சென்னையில் தி.மு.கழக முதல் மாநில மாநாடு.

1953 சூன் 15. கட்சி அலுவலக ஏடான 'நம் நாடு' நாளிதழ் அண்ணாவை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவரல்.

சூலை 15. மும்முனைப் போராட்டம்-நேருவுக்குக் கருப்புக்கொடி - 'டால்மியாபுரம்' என்ற பெயர் 'கல்லக்குடி' யென மாறவேண்டுமென்ற போராட்டம்-புதிய கல்வித் திட்டத்தை எதிர்த்துப் போராட்டம். அண்ணா 3 மாதச் சிறைத்தண்டனையேற்றுச் சிறை செல்லுதல்.

அக். 2.கழகத் தோழர்கள்நேருவுக்குக் கருப்புக்கொடி காட்டல்.-

1956 மே 17-20. திருச்சி மாநில மாநாடு தி.மு.க.-பொதுத் தேர்தலில் போட்டியிட வேண்டுமென்று பொதுமக்கள் அறிவிப்பு.

1957 பிப். காஞ்சித் தொகுதியிலிருந்து அண்ணா சட்டமன்றத்திற்குத் தேர்வு

1958 சன. 6. நேருவுக்குக் கருப்புக் கொடி-அண்ணா 5 நாள் சிறை.

ஏப்.23 காவல்துறை தடையை மீறிய குற்றத்திற்காக அண்ணாவும் மற்றும் பதின்மரும் சிறைசெல்லல்.

1959 பிப். சென்னை மாநகராட்சித் தேர்தலில் தி.மு.க. வென்று மாநகராட்சியைக் கைப்பற்றுதல்.

1960 சூலை 31. கோடம்பாக்கம் 'அண்ணா நகரில்' இந்தி எதிர்ப்பு மாநாடு.

ஆக. 'இந்திஎதிர்ப்புப்போர்' அறிவிப்பு

1961 திருப்பரங்குன்றத்தில் மூன்றாவது மாநில மாநாடு.

1962 பிப். பொதுத் தேர்தலில் அண்ணாவுக்கு வெற்றி வாய்ப்புக் கிட்டாமை. நாடாளுமன்ற மேலவை உறுப்பினராக அண்ணா, தேர்ந்தெடுக்கப் பெறல்

1962 மே. 1. தாடாளுமன்றத்தில் அண்ணாவின் முதல் முழக்கம்.

சூலை 19. 'விலைவாசி உயர்வுப் போர்ராட்டம்' அண்ணா சிறை செல்லல்.

அக். 24. அண்ணா விடுதலை.

1963 நவ.17.இந்தி எதிர்ப்புப்போராட்டம் அண்ணா ஆறுமாதச் சிறைத்தண்டனை பெறல்.

1965 சன. 26. இந்தி ஆதிக்கத்தைஎதிர்த்து 'குடியரசு நாளை'த் துக்க நாளாகக் கொண்டாடுமாறு அண்ணா கூறியதால் சிறைபுகல்.

சூலை. மலேசியா, சப்பான், சிங்கப்பூர் போன்ற கீழை நாடுகளில் அண்ணா சுற்றுப் பயணம்.

1967 சன. சென்னை விருகம்பாக்கம் மாநாடு. காங்கிரசைப் பொதுத்தேர்தலில் வீழ்த்துவதற்காக அண்ணா எதிர்க் கட்சிகளைக் கூட்டிக் கூட்டணி அமைத்தல்.

பிப். பொதுத் தேர்தல் வெற்றி.
மார்ச். 6. அண்ணா தலைமையில் அமைச்சரவை பதவி யேற்றல்.

ஏப்.14. 'படியரிசித் திட்டம்' நடைமுறைக்கு வரல்.

சூலை 18. 'தமிழ்நாடு' பெயர் மாற்றத் தீர்மானம் சென்னைச் சட்டமன்றத்தில் நிறைவேறல்.

1968 சன.3. சென்னையில் இரண்டாம் உலகத்தமிழ் மாநாட்டை அண்ணா சீரும் சிறப்புமாக நடத்தி வைத்தல்..

ஏப். 15. அமெரிக்க யேல் பல்கலைக் கழகத்தில் ''சப் ஃபெலோசிப்'' பெற்று அண்ணா அமெரிக்கா முதலிய மேலை நாடுகட்குச் செல்லல்.

மே. 13. உலகச் சுற்றுப் பயணத்தை முடித்துக் கொண்டு தாயகம் திரும்புதல்.

செப்.10. புற்று நோய்ச் சிகிச்சைக்காக அண்ணா அமெரிக்கா செல்லல்.

செப்.15. அண்ணா 60ஆம் ஆண்டுத் தொடக்க விழாவைத் தமிழகம் முழுவதும் வெகு சிறப்புறக் கொண்டாடுதல்.

நவ.6.அறுவை வெற்றியுடன் செய்யப் பெற்றுச் சென்னை திரும்புதல்.

டிச. 1. 'தமிழ்நாடு' பெயர் மாற்ற விழாவில் கலந்து கொண்டு அறுவைக்குப் பின்பு முதல் சொற்பொழிவு நிகழ்த்துதல்.

நீதிக்கட்சியின் பொன்விழாவில் கலந்து கொண்டு ஆங்கிலத்தில் அண்ணா பேசினார். அதுவே அவர் ஆங்கிலத்தில் கடைசியாக ஆற்றிய சொற்பொழிவு.

1969 சன.14. 'கலைவாணர்சிலைத்திறப்பு விழா'வில் அண்ணா கலந்து கொள்ளுதல். அவர் கலந்து கொண்ட இறுதிப் பொது நிகழ்ச்சி.

சன.20. புற்று நோயின்வலி தாளாது அடையாறு மருத்துவ மனைக்குச் செல்லல்.

சன.25. இரண்டாம்முறையாக அமெரிக்க டாக்டர் மில்லர் அண்ணாவிற்கு அறுவைச்சிகிச்சை அளித்தல்.

பிப்.2. நள்ளிரவு 12.22 மணி 'தமிழ்ப் பேரொளி' அணைந்தது.

பிப். 3. அண்ணாவின் பொன்னுடல் மக்கள் பார்வைக்காக இராசாசி மண்டபத்தில் வைக்கப்பெறுதல்.

பிப்.4 அடக்கத்திற்காக அண்ணாவின் உடல் ஊர்வலமாக மெரீனா கடற்கரைக்கு எடுத்துச் செல்லப்பெறுதல். சென்னைப் பல்கலைக்கழகக் கட்டடத்திற்கு முன்னால் கம்பர் சிலைக்குப் பின்னால் உடல் அடக்கம் செய்யப்படல். ''எதையும் தாங்கும் இதயம் இங்கே உறங்குகிறது'' என்ற சொற்றொடரைத் தாங்கியுள்ள கல் பொறிக்கப்பெற்ற பளிங்கு மேடையினடியில் 'தமிழ்ப் பேரொளி' மீளாத் தூக்கத்தில் ஆழ்ந்துள்ளது.

1980 செப்டம்பர் 16 காஞ்சிபுரத்தில் அறிஞர் அண்ணா வசித்து வந்த இல்லத்தை தமிழக அரசு விலைக்கு வாங்கி நினைவு இல்லமாக்கியது.

1985 செப்டம்பர்15 திண்டுக்கல்லைத் தலைநகராகக் கொண்ட அண்ணா மாவட்டம் தொடங்கப்பட்டது.

—நன்றி : 'தமிழ்ப்பேரொளி'
(சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழக வெளியீடு)

முதல்வரின் முத்துக்கள் !

- ஒருமித்த ஐக்கிய உணர்வோடு அரசியல் வண்டி இழுக்கப்பட்டால்தான் அந்த வண்டி சமதர்ம இன்ப வாழ்வு என்கிற எல்லைக் கோட்டினை எட்டிப் பிடிக்க முடியும்.

- தன் பக்கம் நியாயம் இல்லை என்று அறிந்தும் ஓர் அரசியல்வாதி தன் கட்சிக்கு வெற்றி தேட முயல்வாரானால், அவர் அரசியல்வாதி அல்ல; அரசியல் வியாதி ஆகிவிடுவார்!

- அறிவுதான் ஒரு மனிதனுக்கு வழிகாட்டியாக அமைகிறது; அனுபவம் தெளிவைத் தருகிறது.

- உழைக்கும் வர்க்கம், எடுத்துக் கொள்ளும் நிலைக்கு வந்தால் தடுக்க முடியாது. ஆனால் அதற்குமுன், நாமே கொடுக்கக் கூடிய நிலையை உருவாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

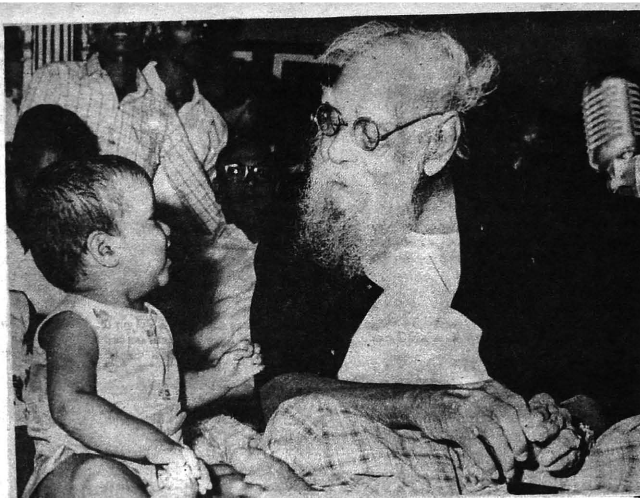

பெரியாரும் ஈரோடும்

பெரியார் மாவட்டத்தின் தலைமையிடமான ஈரோட்டுக்குப் பெருமை கிடைத்தது தந்தை பெரியாரால் என்றால் மிகையல்ல. ஈரோடு தொடர்புடைய அவரது வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகள் சில இங்கே தொகுத்தளிக்கப்படுகின்றன.

17—9—1879-ல், தந்தை பெரியார் ஈரோட்டில் பிறந்தார். 10 வயதில் பள்ளியை விட்டு நிறுத்தப்பட்டார். 12-வது வயதிலேயே தந்தையாரின் வியாபாரத்தில் பங்கேற்றார். 19-வது வயதில் நாகம்மையாரை மணந்து கொண்டார். 25-வது வயதில் துறவு பூண்டு கல்கத்தா, காசி முதலான இடங்களுக்குச் சென்று வந்தார். ஈரோடு வட்டம் தேவஸ்தான கமிட்டித் தலைவராகப் பல ஆண்டுக் காலம் இருந்தார். 1918ல், ஈரோடு நகரசபைத் தலைவராகப் பொறுப் பேற்றார்.

ஈரோடு நகராட்சி பின்னர், தனது நூற்றாண்டு விழாவை நடத்தியபோது அதன் முதல் நகராட்சித் தந்தை என்பதற்காகத் தந்தை பெரியார் அவர்களுக்குக் கேடயம் அளித்துச் சிறப்பித்தது.

26—5—1919-ல், ஈரோடு சிதம்பரனார் பூங்காவில், தந்தை பெரியாரால் அமைக்கப்பட்ட மிகப் பெரிய குடிநீர்த் திட்டம் மூதறிஞர் ராஜாஜியால் துவக்கி வைக்கப்பட்டது. சில காலத்தின் பின், நகரசபைத் தலைவர் பதவியை ராஜினாமா செய்து விட்டுப் பெரியார் காங்கிரஸ் கட்சியில் சேர்ந்தார். பல்வேறு பொது நிறுவனங்களிலே தாம் வகித்து வந்த 29 பதவிகளையும் ராஜினாமா செய்தார்.

1921—ல் ஈரோட்டில் கள்ளுக்கடை மறியலைத் தாமே தலைமை தாங்கி நடத்தினார். 1922-ல் தன் மனைவி நாகம்மையாரோடும் சகோதரி கண்ணாம்மாளோடும் காந்தியாரே வியந்து போற்றிடும் அளவுக்குக் கள்ளுக் கடை மறியலை நடத்தினார்.

2—5—1924-ல் குடியரசு பத்திரிகையைத் தொடங்கி, அதன் மூலம் சுயமரியாதைக் கொள்கைகளை வலியுறுத்தி வந்தார். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும் இந்த ஏட்டில் பொறுப்பேற்றுச் சிறப்புறப் பணியாற்றியது குறிப்பிடத்தக்கது. இராமாயண ஆராய்ச்சி, பெரியபுராண ஆராய்ச்சிகளில் முனைந்து நின்ற தந்தை பெரியார் அவற்றை வெளியிடலானார்.

1930—ல் ஈரோட்டில் சுயமரியாதை மாநாடு, பெண்கள் மாநாடு ஆகியவற்றைக்கூட்டினார். 1933-ல், ஈரோட்டில் தாம் கூட்டிய சுயமரியாதைத் தொண்டர்கள் மாநாட்டில் சமதர்மத் திட்டங்களைத்

தலைவர் அண்ணா

சர். ஏ. ராமசாமி முதலியார்

எனது வாழ்நாளிலேயே மிகவும் மகிழ்ச்சி தரத்தக்க ஒரு நிகழ்ச்சியை இது போது நடத்தி வைக்கிறேன்.

மக்களுக்காக வாதாடுகின்ற மக்கள் தொண்டன் இம்மாநிலத்தையும் இதனை அடுத்துள்ள(தென்னக) மாநிலங்களிலும் பிறர் கண்டு மதிக்கும்படி அவற்றைத் தலை நிமிரச் செய்த ஒருவரது சிலையை இப்போது நான் திறந்து வைக்கிறேன்.

தமிழ்ப் பேச்சாற்றலில் அவர் எலலோரையும் மீறியவர்; ஆங்கிலத்திலும் அவருக்கிணையானவர் உலகில் இல்லை. நாநலம் வாய்ந்த பேச்சாளர் அவர். நாநலம் மட்டும் சிலரிடம் இருக்கக்கூடும். ஆனால் கருத்தாழத்தோடு கூடிய நாநலம் காண்பதரிது. அண்ணாவின் சொற்பொழிவிலெல்லாம் கருத்துக்கள் குவிந்திருக்கும். இதுவே ஒருவரை மற்ற மனிதர்க்கெல்லாம் தலைவராக்குகின்றது.

இன்று அவர் எல்லா மக்களின் உற்சாகமிக்க நல்லாதரவினையும் பெருமதிப்பினையும் பெற்றுத் திகழ்கிறார். அண்ணா என்று அழைக்கப்படுகின்ற அவர் ஓர் சர்வாதிகாரியல்ல என்பதால் எல்லோரும் அவரை அண்ணா என்றழைக்கும்போது அவர்கள் உள்ளத்திலெல்லாம் இழையோடுவது பிரிக்க முடியாத சகோதர பாசம்.

அண்ணாவின் பாதை கடுமையானதாக இருந்தது. சோதனைமிக்க நாட்களை அவர் கடந்து வந்தார். எல்லாவற்றையும் விட்டுத் தனிமையில் ஒதுங்கிவிட அவர் எண்ணியதுண்டு. ஆனாலும் தனது விடாமுயற்சி காரணமாக இன்றைய உயர்நிலையை அவர் அடைந்துள்ளார். ஆபிரகாம் லிங்கன் வாழ்க்கையைப் பற்றிச் சொல்லும்போது மரக்குடிலிலிருந்து வெள்ளை மாளிகைக்குச் சென்றார் என்பார்கள். அதுபோல அண்ணா வாழ்க்கையும் அமைந்துள்ளது.

மொழி குறித்து அண்ணாவும் அவரது அமைச்சரவையினரும் காட்டிவருகிற உறதிக்கு நன்றியுள்ளவர்களாக இருக்கிறோம். சர்வாதிகாரியாக அல்லாமல் அன்பு அண்ணனாக இருக்கும் முதலமைச்சருக்கு ஆதரவாக அவர் பக்கம் நின்று அவர் காட்டும் வழியில் தமிழ் மொழியின் புகழுக்கு-தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் புகழுக்கு-உழைத்திடுவோம்.

இயற்கையின் அருளால் அண்ணா தலைமையில் இயங்குகிற ஒரு நல்ல அரசாங்கத்தை இங்கே பெற்றிருக்கிறோம். இல்லாவிட்டால் நம்மால் அழிவைத் தவிர்க்க முடியாது. அவர் எது சொன்ன போதிலும் அது குறித்தெல்லாம் கவலைப்படாது மேல்நோக்கிச் செல்வோம். காலத்தின் தேவையை நிறைவு செய்ய வந்த தலைவர் அண்ணா.

நம் தலைவர்—ஆமாம் அண்ணா உங்களுக்கு மட்டுமில்லை எனக்கும் தலைவரே—அவருக்கு விதிக்கப்பட்டுள்ள அந்த உயர்நிலையை அடைந்திட வேண்டும். இந்தியா முழுவதற்கும் தலைமைப் பொறுப்பை அண்ணா ஏற்றிடும் அந் நாளைக்காண நான் ஆவலுள்ளவனாக இருக்கிறேன்.

(2ஆம் உலகத் தமிழ் மாநாட்டையொட்டி (1.1.1968) சென்னை அண்ணாசாலையில் பேரறிஞர் அண்ணாவின் சிலையைத் திறந்துவைத்து ஆற்றிய உரையிலிருந்து)

திட்டினார்.

11—5—1933-ல் தந்தை பெரியாரின் துணைவியார் நாகம்மையார் மறைந்தார். 9—7—49-ல் மணியம்மையாரை மணந்தார்.

1954—ல் ஈரோட்டில் புத்தர் மாநாடுகூட்டிய தந்தை பெரியார், மூதறிஞர் ராஜாஜியின் வர்ணாசிரம குலக்கல்வித் திட்ட ஒழிப்பு மாநாடும் நடத்தினார்.

24—12—73-ல் வேலூரில் உள்ள சி.எம்.சி. மருத்துவ மனையில் உயிர் நீத்தார்.

17—9—1978-ல், அந்தப்பகுத்தறிவுப் பகலவனுக்கு உரிய மரியாதை செலுத்திடும் வகையில் தமிழ்நாடு அரசு 'பெரியார் நூற்றாண்டு விழா' வைத் தமிழ்நாடெங்கும் நடத்திடத் தொடங்கிற்று. அவரது நினைவாகப் பல மாவட்டங்களில் பெரியார் நினைவுத் தூண்கள் அரசால் எழுப்பப்பட்டன.

17-9-1979-ல் தமிழ்நாட்டில் பெரியார் மாவட்டம் துளிர்த்தது.

நிறுவன நிதித்துறை
நிறுவன நிதி உதவி

சமுதாயத்தில் நலிந்த பிரிவினர்கள் வாழ்வு மலர, குறைந்த வட்டிக்கு நீண்டக் காலத் தவணைகளில் அரசும், கூட்டுறவு மற்றும் வணிக வங்கிகளும் நிறுவன நிதித்துறையுடன் இணைந்து பல்வேறு திட்டங்களுக்கு கடன்கள் அளிக்கப்படுகின்றன. சில இனங்களுக்கு அரசு மான்யமும் உண்டு.

பாரத பிரதமரின் படித்த
வேலையில்லாத இளைஞர்களுக்கான
சுய வேலை வாய்ப்புத் திட்டம்
(1983 ஆம் ஆண்டு முதல்
1987 மார்ச் வரை)
பயன் அடைந்த குடும்பங்கள்
52,710
(தொகை ரூ. கோடியில்)
98.73

ஒருங்கிணைந்த
ஊரக வளர்ச்சித்
திட்டம்
(1980 ஆம் ஆண்டு முதல்
1987 ஆகஸ்ட் வரை)
பயன் அடைந்த நபர்கள்
19,32,536
(தொகை ரூ. கோடியில்)
229.95

சிறிய மற்றும் மிகச் சிறிய
விவசாயிகளுக்கான
விவசாய உற்பத்தியை
பெருக்குவதற்கான திட்டம்
(1983 ஆம் ஆண்டு முதல்
1987 ஆகஸ்ட் வரை)
பயன் அடைந்த நபர்கள்

சிறு பாசனத்திற்கு	(தொகை ரூ கோடியில்)
1,42,126	30.43
நில மேம்பாட்டிற்கு	
33,567	5.96

சமுதாயத்தில் நலிந்த பிரிவினருக்கு
கடன்கள்
(1983 ஆம் ஆண்டு முதல்
1987 மார்ச் வரை)
பயன் அடைந்தோர் எண்ணிக்கை
22,74, 231
(தொகை ரூ. கோடியில்)
1027.27

பலரும் பயன் பெற, பெற்ற கடனை தவணை தவறாமல் திரும்பச் செலுத்திடுவீர்.

DIPR/MS/87 (R)

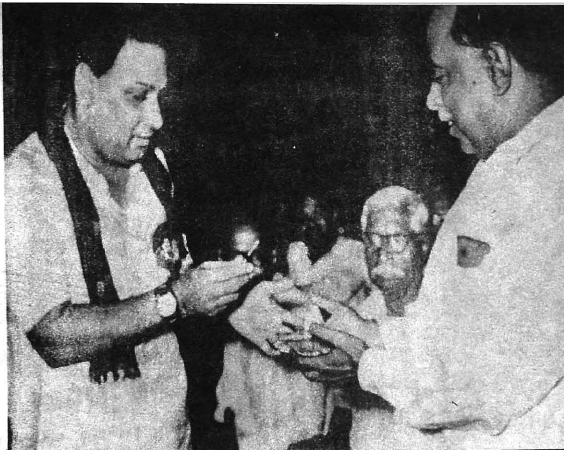

அண்ணாவின் அன்புத் தத்துவம்

குழந்தைக்குத் தேவையான உணவைத் தாய் அளிப்பது போல, மாணவனுக்குத் தேவையான கல்வியை ஆசிரியர் அளிப்பது போல, இல்லாதவர்களுக்குத் தேவையானதை இருப்பவர்கள் அளிக்க முன்வர வேண்டும் என்பதே அமரர் அண்ணா அவர்களின் அன்புத் தத்துவம்.

அண்ணா அவர்களிடம் சிந்தனை ஆற்றல் மட்டுமல்ல; அதன்படி செயலாற்றும் ஆற்றலும் நிறைந்திருந்தது. அதற்கு அவருடைய சொல்லாற்றல் பேருதவி செய்தது.

—மாண்புமிகு முதல்வர்

டாக்டர் எம். ஜி. ஆர்

குறளேனும் கருத்துச் செல்வம்

திருக்குறளிலே சொல்லப்பட்ட கருத்துக்களை எப்படிப் பயன் படுத்தலாம் எந்த வகையில் பயன் படுத்தலாம் என்பதில் திருக்குற ளிலே நாட்டம் உள்ளவர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டும். மற்றவர்கள் துண்டுதுண்டாகச் சொன்னதை இவர் ஒருவரே சொல்லி இருக்கிறார். பத்துப்பேர் சொல்லியதைத் திருவள்ளுவர் ஒருவரே சொல்லி இருக்கிறார். இன்னும் சொன்னால், இவர் சொன்ன பிறகுதான் மற்றவர்கள் எல்லாம் சொல்ல ஆரம்பித்தார்கள்.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே எழுதப்பட்ட திருக்குற ளிலே ஹைட்ரஜன் இல்லையே அணுகுண்டு இல்லையே என்று சொல்லுவது பொருந்தாது. இநூல் எழுதப்பட்ட காலத்தையும் ஒப்பு நோக்க வேண்டும். முறையோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டும்.

திருக்குறள் எழுதப்பட்ட காலத் தில் அதற்கு ஒப்பான நூல் எதுவும் எழுதப்படவில்லை; உலகத்தில் மற்றவர்களிடத்தில் இல்லாத கருத் துச் செல்வமாம் திருக்குறள் நம் மிடத்திலே இருக்கிறது.

ரிசர்வ் பாங்கியிலே நூறுகோடி இருந்தால், அது இருக்கிற கட்டி டத்திலே உள்ள ஒரு சில பல்லிக் கும் அந்தப் பணத்துக்கும் என்ன சம்பந்தம்? மாம்பழத்துக்குப் பக்கத் திலே தொங்கும் வெளவால் புளியம்பழம் கிடைக்காதா என்று கனவு காண்பதைப்போல், நாம் தொங்கிக் கொண்டு இருக்கிறோம்.

நம்முடைய தமிழுக்குப் பெரியார் செய்த தொண்டுக்கு நான் நன்றி செலுத்தக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். திருக்குறளைப் படித்த பிறகும் ஏன் தமிழகத்தில் சாதி புகுந்தது? பெயர் என்ன என்று கேட்டால் கோதண்டபாணி என்று சொன்னால் ஏன் செட்டியார் அவருக்குக் கோபம் வராது!

திருக்குறள் புத்தகத்தைக் கையில் எடுக்கும்போது அதிலே தேள் இருந்து கொட்டிவிட்டால் 'ஆ' என்று அலறிக் கீழே போடு வோம். ஏன் புத்தகத்தைக் கீழே போட்டோம் என்பது தெரியாமல் 'ஐயோ' திருக்குறளைக் கீழே போட்டுவிட்டானே' என்றா சொல்லு வது? அதைப்போலப் பெரியாரின் வாதங்களைப் புரிந்து கொள்ளாமல் கோபித்துக் கொள்ளுவது, முறை யற்றது. திருக்குறளும் இருக் கிறது. சாதியும் இருக்கிறது என்றால் ஏன் கோபம் வராது?

—பேரறிஞர் அண்ணா

பேரறிஞர் குறித்துப் பெருமக்கள்

கருத்துப்புரட்சிக்கோரு வீரர்

தோழர் அண்ணாதுரை கருத்துப்புரட்சி செய்து வரும் வீரர். அவர் எழுதும் தலையங்கங்களிலும் பேசும் பேச்சுக்களிலும் புரட்சி வித்துக்கள் நிறைந்துள்ளன. அவை படிப்பவர் உள்ளத்திலும் கேட்பவர் நெஞ்சத்திலும் கருத்துப் புரட்சி விதைத்து வளர்கின்றன. தோழர் அண்ணாதுரை கடல்போன்ற பெருங் கூட்டங்களில் பேசும் சொற்கொண்டல். அவருடைய சொற்பொழிவைக் கேட்டுக் கொண்டு கடல் ஒரே அமைதியாக இருக்கும். இடையிடையே கைதட்டும் ஆரவாரம் ஒன்றே அந்தத் தலைக் கடலிடையே கேட்கப்படும். மணிக்கணக்காகப் பேச்சு நிகழும். ஆனால், பேசுகின்றவரிடத்திலும் இரத்தக் கொதிப்பும் துடிப்பும் குறைவு. கேட்கின்றவரிடத்திலும் இரத்தக் கொதிப்பும் துடிப்பும் குறைவு. காரணம் என்ன? அவருடைய சொற்கள் அறிவாற்றல் வாய்ந்த சொற்கள்: புரட்சிக் கருத்துக்கள் பொதிந்த சொற்கள். ஆகையால் வெறும் இரத்தக் கொதிப்பையும் துடிப்பையும் உண்டாக்கி நின்று விடுவதில்லை; அவற்றைக் கடந்து சென்று மூளையைத் தாக்குகின்றன. அந்நிலையில் அறிவு துடிக்கின்றது; எண்ணங்கள் கொதித்து எழுகின்றன. ஆகையால் அவருடைய சொற்பொழிவு கற்றோருக்கு அறிவுவிருந்து ஆகின்றது. கல்லாதவருக்கும் பகுத்தறிவுத் தூண்டுகோல் ஆகின்றது; கருத்து வேறுபாடு உடையவர்களுக்கும் ஆராய்ச்சிச் சுடர்விளக்கு ஆகின்றது;

--டாக்டர் மு. வரதராசன்

தமிழ்த் தோன்றல்

"சீரிய கூரிய தீஞ்சொல்" என்பது கம்பன் வழங்கும் அழகிய தொடர்களுள் ஒன்று. இதனை அவன் வழங்கிய இடமும் காலமும் வேறு. ஆயினும் இதன் பொருளும் கருத்தும் அவ்விடம் காலம் முதலிய இயல்பு நோக்காது உண்மையும் அது நிறைந்த உரையும் இரண்டும் செறிந்த செயலும் ஒருங்கு நிகழும் இடங்கட்கு ஏற்ற வகையில் அமைந்துள்ளன. பல அறிஞர்கள் பால் உண்மையும் உரையும் செயலும் ஒளிருங்கால் சீர்மையும் கூர்மையும் இனிமையும் நிறைந்த சொற்கள் பிறந்து நல்ல பயனை விளைவிக்கின்றன. அவருள் அன்பர் திரு அண்ணாதுரையும் ஒருவர், அவர்பால் சீரிய கூரிய தீஞ்சொற்கள் பெருஞ்செல்வமாக நிலவுகின்றன.

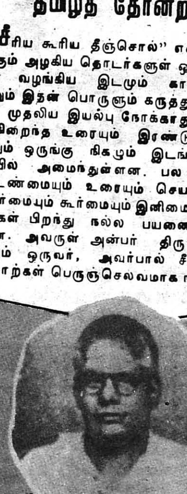

செல்வத்துப்பயன் ஈதல் என்பர். திரு. அண்ணாதுரையும் பெருஞ்செல்வமாகிய இச்சொற்களை வரையாது நிரம்ப வழங்குகின்றார். தமிழினஞ் செல்வத் தோன்றல்கள் அவற்றை விரைந்து மனங் கொள்ள ஏற்றுத் தொழில் கேட்கும் தமிழ் நலம் எய்துகின்றனர். இதனைக் கண்டும் கேட்டும் மகிழ்ந்து வரும் என் போன்றோர் உள்ளத்தில், எதிர்காலத் தமிழகம் இனிய காட்சி வழங்கக் கண்டு இன்புறுகின்றனர். ஒரு நல்ல சுயமரியாதைக்காரராகக் காட்சி வழங்கி, தூய சுயமரியாதை வீரராய், மான மாண்புடைய கட்டிளந் தமிழ்த் தோன்றலாய் விளங்குகின்றார் திரு. அண்ணாதுரை.

--ஔவை சு. துரைசாமி

தமிழர்களின் பொதுச் சொத்து

அண்ணாவின் எழுத்து, தலைசிறந்த இலக்கியமாகவும், கலைக்கருவூலமாகவும், கற்பனைக் களஞ்சியமாகவும், வரலாற்றின் வடிகாலாகவும், அரசியல் ஆராய்ச்சியாகவும் புரட்சிப் பொறியாகவும், பகுத்தறிவுப் பட்டறை யாகவும், சீர்திருத்தச் செல்வமாகவும், பல்சுவைப் பகுதியாகவும் விளங்கும்.

அண்ணா இத்தகுதியறியாத் தமிழ்நாட்டில் பிறந்திருக்காமல் மேல்நாட்டில் பிறந்திருப்பா ரேயானால் ''நோபல் பரிசு'' பெற்றுப் பல ஆண்டுகள் ஆகி இருக்கும். சுமக்க முடியாத பல பல்கலைக் கழகங்கள் கொடுத்த பட்டங்கள் அடுக்குப் பாத்திரங்கள் போலத் தலை மேலிருந்து அழுத்திக் கொண்டிருக்கும், இன்னும் எத்தனையோ பட்டங்கள், பரிசுகள்.

அண்ணா தமிழ்நாட்டின் அண்ணா. தமிழர் களின் பொதுச்சொத்து. தமிழ் மக்களின் அறிவுக் களஞ்சியம். தமிழர்களின் முன்னேற்றப் பாதை. பகுத்தறிவுத் திறவு கோல். கலைக் கலங்கரை விளக்கம்.

—புலவர் குழந்தை

இளைஞர்களைக் கவர்ந்த ஏந்தல்

சுயமரியாதை மாணவர்கள், இளைஞர்களி டையில் அண்ணாதுரைக்கு, செல்வாக்கு அதி கரித்து வந்திருக்கிறது. அண்ணாதுரையின் சொல்வன்மையும் எழுத்து வன்மையும். இளைய உள்ளங்களுக்கு ருசித்ததே, இதற்குக் காரணம்! அண்ணாதுரையின் பேச்சிலும் எழுத்திலும், புத்துணர்ச்சியும், திருப்தியும் ஏற்பட்டது. அண்ணாதுரையை மாணவர்கள் விரும்பினர்; வாலிபர்கள் சூழ்ந்தனர்.

அண்ணாதுரை, சமூக சீர்திருத்தத் திற்குப் புதிய மெருகு கொடுத்து, புதிய உணர்ச்சிகளைத் தழுவிப் போகாவிட்டால் கட்சிக்கு வளர்ச்சியில்லை எனக் கண்டார். அதனால் புதிய அமைப்புக்குப் பூர்வாங்க வேலைகளைப் பூர்த்தி செய்தார்.

—ப. ஜீவானந்தம்

சொற் செல்வர்

உயர்திரு அண்ணாதுரையவர்கள் என் அரிய நண்பர், அறிவுக் கடல், கற்பனைக் களஞ்சியம், கலா வல்லுநர், ஒப்புயர்வற்ற எழுத்தோவியர். இது மட்டுமா? நல்ல நடிகருங் கூட;

தமிழ்நாட்டின் முன்னேற்றம் கருதிப்பெரிதும் பாடுபட்டு வருகிறார். திரு அண்ணா உள்ளதை உள்ளவாறே எடுத்துரைக்கும் உள்ளம் படைத்த வர். கேட்பாரைப் பிணிக்கவைக்கும் சொற் செல்வர். எப்பொருளையும் அமைதியாக. ஆனால் ஆணித்தரமாக வாதமிடுவதில் இவரை மேல்நாட்டுப் புரூடஸுக்கு ஒப்பிடலாம். அத்தகைய அறிஞருக்குத் தமிழ்நாடு என்றும் கடமைப்பட்டுள்ளது.

—எம். கே. தியாகராஜ பாகவதர்

அவரை அடைந்தது பெரும்பேறு!

அண்ணா என்ற சாதாரண வார்த்தைக்கு ஒரு மந்திர சக்தி, கவர்ச்சி, தனி அழகு இன்பம், அன்பு, ஒழுக்கம் எல்லாம் ஏற்பட்டு விடும். வயதில் குறைந்தவர்களும், மிகுந்தவர் களும், அண்ணாவென்றே நமது அண்ணாவை அழைக்கிறார்கள். திராவிடர்களிடையே ''அண்ணா''என்றால் அண்ணாத்துரை அவர்கள் தான்-எல்லோருக்கும் அண்ணாவாகும் தகுதி அவருக்குண்டு!

"சிலர் தலைவர்களாகப் பிறக்கிறார்கள்;சிலர் தலைவர்களாக ஆக்கப்படுகிறார்கள்'' என்று ஒரு அறிஞர் கூறியிருக்கின்றார். இதையே "சிலர் அண்ணாவாகப் பிறக்கிறார்கள்; பலர் அண்ணாவாக ஆக்கப்படுகிறார்கள்" என்று மாற்றிச் சொல்லலாமே! இந்த முறையில் தோழர் அண்ணாதுரை அண்ணாவாகவே நம்மிடையே பிறந்துவிட்டார்.

உருவத்தில் தமிழன்; உயர் குணத்தில் தமிழன்; அன்பு என்னும் பண்பில் தமிழன்; அடக்கத்தில் தமிழன்: ஆண்மையில் தமிழன் நமது அண்ணா. பரந்த நெற்றி, முறுக்கான மெல்லிய மீசை; விசாலமான முகம், கட்டு மஸ்தான உடற்கட்டு, பந்தயக் குதிரை போன்ற விறுவிறுப்பான நடை. பணிவான நடவடிக்கை, வீர உள்ளம் எல்லாம் ஒருங்கே அமையப் பெற்றவர் தோழர் அண்ணாதுரை.

தமிழர் சமுகத்திலே இடையே வந்து புகுந்து அல்லற்படுத்தும் மூடப்பழக்க வழக்கங்களை வேரோடு கிள்ளியெறியும் பாதையில் அண்ணா வின் எழுத்தும் பேச்சும் நிரம்ப உதவி புரிந்து வந்திருக்கின்றன.

அண்ணாவைப் பற்றி எவ்வளவோ சொல்ல லாம். ஒரே வார்த்தையில் சொல்வதாயிருந்தால் தோழர் அண்ணாதுரையை நாம் அடைந்தது தனிப்பாக்கியம்தான்.

—கலைவாணர் என்.எஸ் கிருஷ்ணன்

கலையறிந்தவர்

அண்ணாதுரை கலையறிந்தவர்! தமிழ் நாட்டின் பழைய நிலையறிந்தவர். ''மன்னும் இமயமலை எங்கள் மலையே'' என்று மார் தட்டிக் கூறிய வீரர் வாழ்ந்த தமிழகத்தில் இன்று கோழைகளாய்,மோழைகளாய் நாம் குன்ற லாகாது; காளைகளாய்க் களிறுகளாய் வாழ்தல் வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகின்றவர் அவர். தமிழ்க் குலத்தை அரிக்கும் வேர்ப் புழுக்களை அழித்தாலன்றித் தமிழகம் தழைக்கு மாறில்லை; ஊழ்வினையே பேசி ஆள்வினை யற்றிருக்கு மளவும் நாம் உய்யுமாறில்லை என்று உறுதி யாகக் கருதுகின்றவர் அவர்.

—ஏ. பி. சேதுப்பிள்ளை

அறிஞர் அண்ணாவின் மனிதப் பண்பு

அ. மறைமலையான்

பற்று' -என்பது பல வகைப் படும்.

உயிர்ப் பற்று, உறவுப் பற்று, பணப் பற்று, நிலப்பற்று, சாதிப் பற்று, சமயப் பற்று, நாட்டுப் பற்று, மொழிப் பற்று, இனப் பற்று, உலகப் பற்று என்றெல்லாம் எண்ணிறந்த பற்றுகள் இருக்கின்றன.

இவற்றுள் தன்னலப் படுகுழி நோக்கித் தடங்களாக இட்டுச் செல்லும் பற்றுகளும் உண்டு; பொது நலப் புதுச்சோலை நோக்கிப் பொற்சாலை போடும் பற்றுகளும் உண்டு.

வாழ்வியலில் இணைப்புப் பாலங்களாக எத்தனையோ பற்றுகள் எழுகின்றன. என்றாலும் ஏனைய எல்லாப் பற்றுகளையும் பின்னுக்குத் தள்ளி விட்டுத் தன்னேர் இல்லாததாகத் தலை நிமிர்ந்து நிற்பது **மனிதப் பற்றே!** அஃதாவது பிற மனிதப் பற்று! தன் இன்னுயிரை ஈந்தேனும் மற்றவரை வாழ வைக்கும் 'ஆன்ம நேய ஒருமைப்பாடு' வளர்க்கும் மனிதப் பற்று!

'பற்று' -என்னும் தலைப்பில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களே ஒரு நேர்த்தியான நீண்ட கட்டுரையைத் 'தம்பிக்கு மடல்' பகுதியில் தமது 'காஞ்சி' (3-10-65; 10-10-65) கிழமை இதழ்களில் அழகுறத் தீட்டியிருக்கிறார். அவரது சிந்தனைக் கதிர் வீச்சு எந்த அளவுக்குத் தெளிவாக, திட்பமாக, ஆழமாக, கூர்மையாகப் பாய வல்லது என்பதற்கு அக்கட்டுரையில் மின்னும் பல்வேறு வைர வரிகளே 'பதச் சோறுகள்' ஆகும்.

மற்றப் பற்றுகளின் நன்மை, தீமைகளை வடித்துக் காட்டியுள்ள அண்ணா, 'மனிதப் பற்று' என்னும் மாமலை உச்சியில் எத்தகைய உயரத்தில் ஏறி நிற்கிறார் தெரியுமா?

மற்றவர் துயரம் கண்டு மனம் கசியும் நெகிழ்ச்சிதான் மனிதப் பிறவியை முழுமை ஆக்குகிறது.

மடுவா, மலையா, காடா, கழனியா -என்னும் பாகுபாடு பாராமல் மழையைப் பொழியும் விரிவானம் போன்றதே மனிதப் பற்று. அது மட்டும் எல்லோர் உள்ளத்திலும் ஆட்சி செய்தால் ஒருவர்மீது ஒருவர்க்குப் புகைச்சல் ஏது? பொறாமை ஏது? பகை ஏது? பழிவாங்கல் ஏது?

ஒரு சிலரே 'மனிதப் பற்று' என்னும் மகரந்தப் பொடியைத் தங்கள் இதய மலரில் எப்போதும் ஏந்தி நடக்கிறார்கள்.

அத்தகைய மாமனிதர்களுள் ஒருவரே பேரறிஞர் அண்ணா.

இதோ, சில வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகள் - வரலாற்று முத்திரைகள்!

அழகிரிக்கு அளித்த உதவி

'அஞ்சா நெஞ்சன்' என்னும் அடைமொழிச் சிறப்புக்கேற்ப, பகுத்தறிவுத் தந்தை பெரியார் அவர்களின் தன்மான இயக்கக் கொள்கைகளைத் தமிழகம் எங்கணும் துணிச்சலோடு பரப்பியவர் பட்டுக்கோட்டை கே.வி.அழகிரிசாமி. அவர் ஒரு சொற்பொழிவுச் சூறாவளி! சிந்தனைப் பொறியும் சிரிப்பு நுரையும் சேர்ந்து நடனமிடும் அவரது நாவன்மை ஒரு 'நயாகரா நீர்வீழ்ச்சி' தான்.

'பொன்மனச் செம்மல்' டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களது தலைமையில் அமைந்துள்ள தமிழ்நாடு அரசு, அவரது பெயரால் ஒரு பேருந்துப் போக்குவரத்துக் கழகத்தை நிறுவியிருப்பதிலிருந்து அந்த 'மேடை மேகம்' பொழிந்துள்ள நாட்டுப் பணிகளை நன்கு புரிந்து கொள்ளலாம்.

சொல்வேந்தராகச் சுடர்வீசிய அவரோ, தம் இறுதிக் காலத்தில் எலும்புருக்கி நோய்க்கு நல்விருந்தாகி நலிந்தார், சென்னை-தாம்பரம் அருகில் உள்ள மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்டார். 'இனிப் பிழைப்பாரா?' என்னும்

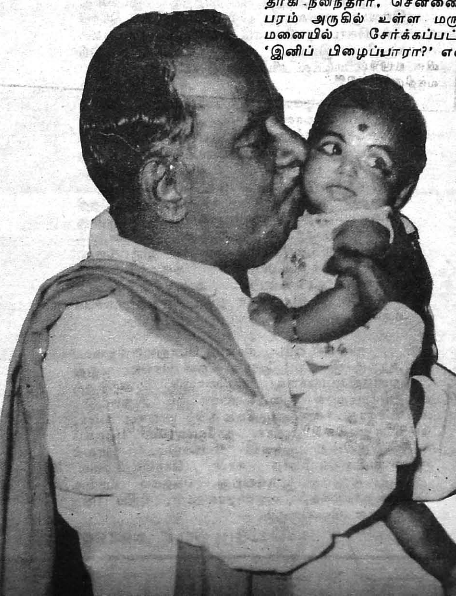

அண்ணா ஒரு மங்காத மணிவிளக்கு. ஏன் தெரியுமா? அவரை அப்படி ஏற்றிவைத்திருப்பது இணையில்லா மனிதப் பற்று!

பேரச்சத்தை எழுப்பிற்று அவரது நைந்த உடல்.

செய்தி எட்டிற்று பேரறிஞர் அண்ணாவுக்கு; அது நெருப்புத் துண்டாகவே சுட்டது அவரது நெஞ்சப் பூவை! துடிதுடித்துப் போனார்!

ஒருநாள் மாலை அழகிரிசாமி அவர்களின் உடல்நிலையைக் கண்டுவர அந்த மருத்துவமனைக்குச் சென்றார் அண்ணா. கட்டுக்குலையாத மிடுக்குத் தோற்றத்துடன் கருத்துக்கனல் வீசி வந்தவர், வற்றிய பீர்க்கங் காயாய் வாடிக் கிடந்தார் படுக்கையில் அவரைக் கண்டதுமே அண்ணாவின் கண்கள் கலங்கின; இதயம் பதறிற்று!

'குற்றுயிரும் குலை உயிருமாக இருக்கும் என்னைப் பிணி மட்டுமே அரித்துத் தின்னவில்லை; வறுமையும் எரிக்கிறது' என்னும் கருத்தை இருமிக் கொண்டே

கூறினார் அழகிரிசாமி. நோயிலிருந்து விடுதலை இல்லை என்பது தெளிவாகிவிட்டது. அதற்குப் பிறகும் அந்த மருத்துவமனையிலேயே மடிந்துவிட அவர் எண்ணவில்லை; தாம் பல ஆண்டுகள் வாழ்ந்த மண்ணிலேயே மறைந்திட விழைந்தார். எனவே பட்டுக்கோட்டைக்கு அன்று இரவே புகைவண்டியில் அவர் திரும்புகின்ற செய்தியும் அண்ணாவுக்குத் தெரிந்தது.

விழிநீரை வழியவிட்டவாறே விடை பெற்றார் அண்ணா; சாயப் போகும் ஒரு திராவிட இயக்கத் தூணுக்குத் தம்மால் இயன்ற பண உதவி என்னும் முட்டுக் கொடுப்பதில் முனைந்து ஈடுபட்டார் அவர். முன்னர் தாம் எழுதி நடத்திய 'சந்திரோதயம்' நாடகத்தினால் ஏறத்தாழ எழுநூறு ரூபாய் மிஞ்சியிருந்தது. அதனை திரு கே.ஏ. மதியழகன் அவர்களிடம் கொடுத்தனுப்பி, பயணம் புறப்படுமுன் சேர்த்துவிடுமாறு கூறினார். தொகையைப் பெற்றுக் கொண்ட போது அழகிரியாரின் குழிவிழுந்த விழிகளிலிருந்து நீரருவி கொட்டியது. குரல் தழுதழுக்க அண்ணாவின் பரந்த உள்ளத்தைப் பாராட்டி, தம் நன்றியறிதலையும் வெளிப்படுத்தினார்.

சிறிது காலம் படுத்த படுக்கையாக ஒடுங்கிக் கிடந்த அந்த ஒளி விளக்கு 1949 மார்ச்சு 28ஆம் நாள் அணைந்துவிட்டது.

அதற்குப் பிறகும் அவரது குடும்பம் வறுமைத் தீயில் கருகக் கூடாது என்று கருதினார் அண்ணா. எனவே நிதி திரட்டுவதில் முழுமூச்சாய் இறங்கினார். கலைவாணர் என்.எஸ்.கிருஷ்ணன் அவர்களை நாடகம் நடத்தச் சொன்னார். அதன் மூலம் கிடைத்த 3500 ரூபாயுடன் தமது சொந்தப் பணம் 2500 ரூபாயையும் சேர்த்து மொத்தம் 6000 ரூபாயைக் கலைவாணர் மட்டுமே நிதியாகக் கொடுத்தார் அண்ணாவிடம்.

இதற்கிடையே தம்மைச் சொற்பொழிவு ஆற்ற அழைப்பவர்கள் கூட்டம் ஒன்றுக்கு ரூ.100 அழகிரிசாமி நிதிக்கு அளித்துவிட்டு மணியார்டர் இரசீது காட்டினால்தான் தாம் பேசவர இயலும் என்று நிபந்தனை விதித்தார் அண்ணா. அந்த வகையிலும் நிதி திரட்டிக்கொடுத்தார் அவர்.

அழகிரிசாமி அவர்கள் தம்மை முன்னர் ஒருமுறை தூற்றியதை மறந்தார்; நாட்டுக்கு அவர் ஆற்றிய தொண்டினை மட்டுமே நினைந்தார். எனவே தான், அவர் இறக்கும் நிலையிலும் -இறந்த பிறகும் கூட - அவருக்கும் அவர் குடும்பத்துக்கும் நிதியுதவி அளிப்பதற்கு நெஞ்சார முனைந்தார். இவ்வாறு தம்மை வசைபாடிய

நூல்கள் வளர...

என்னுடைய வீட்டில் என்னுடைய சின்னம்மா என்னை ஆங்கிலத்தில் பேசு என்று சொல்வார்கள், பேசினால் உனக்குப் புரியுமா என்று கேட்டால், புரிகிறதோ இல்லையோ பேசு என்பார்கள். பேசினால் அண்டை வீட்டுக்காரர்களை அழைத்து வந்து காட்டிப் பெருமைப் பட்டுக்கொள்வார்கள்.

தமிழால் முடியும் என்ற நிலை ஏற்படுவதற்கான முயற்சியில் ஈடுபட்டுவிட்டோம். முன்னேறி வருகிறோம். தமிழால் முடியும் என்று காட்டுவோம். அதற்குரிய நம்பிக்கை நிரம்ப ஏற்பட்டு இருக்கிறது.

இதிலே வெற்றி பெறுவதற்கு இப்போது இல்லாத அளவுக்கு நமக்கு ஆங்கில மொழியில் தொடர்பு வேண்டும்; இரும்பு இல்லாமல் கருவிகள் இல்லை. தமிழ் இருப்பதால் மட்டும் காரியம் முடிந்து விடாது!

நீங்கள் நூலகத்துக்குச் சென்று பார்த்தால் சரித்திரம்-பூகோளம் என்று தனித்தனியாக ஏராளமான புத்தகங்கள் ஆங்கிலத்தில் இருப்பதைப் பார்க்கலாம். இவையெல்லாம் தமிழ் மொழியில் வரவேண்டும். பல்வேறு மொழியின் கருத்துக்களைத் திரட்டித் தரவேண்டும். அவர்கள் அறிவை விரிவாக்கி வகைப்படுத்தி வரிசைப்படுத்தி இருக்கிறார்கள். நாம் பொருளாதாரத் துறையில் அடையும் முன்னேற்றத்தைப் பொறுத்து இவை அமைய இருக்கிறது. மொழிபெயாக்கும்போது கருத்துக்களைத் திரட்டித் தரவேண்டும், அப்படியே மொழிபெயர்த்தால் இதுதானா தமிழ் என்ற கசப்பு ஏற்படும்.

நூல்கள் ஏற்பட நிரம்பப் பொறுமை தேவை. அதற்கு இந்தியப் பேரரசு உதவி செய்ய உறுதி அளித்திருப்பதாகக் கூறினாலும், அதற்குத் தமிழக அரசு துணை நின்றாலும் அதுமட்டும் போதாது. கருத்தாழமிக்க தமிழ் நூல்கள் வளர, பொதுமக்கள் ஆதரவு தரவேண்டும். புத்தகம் வாங்குகின்ற பழக்கம் வேண்டும், இரவல் வாங்கிப் படிப்பதை நான் சொல்லவில்லை. அது நிரம்ப இருக்கிறது. புத்தகம் வாங்குகின்ற பழக்கம் வளர்ந்தால்தான், புதிய புத்தகங்கள் வெளிவரும்.

—பேரறிஞர் அண்ணா.

வரையும் வாழ வைக்க எண்ணிய அண்ணாவின் செயலுக்கு அடிப்படைக் காரணம் என்ன?

அவரது இதயச் சுனையில் என்றென்றும் சுரந்து பீரிட்டுக் கொண்டிருந்த இரக்கத் தேன் தழுவிய இனிய மனிதப் பற்றே அல்லவா?

இயக்கத் தோழரிடம் இரக்கம்

இன்னொரு பொன்னான நிகழ்ச்சி:

ஒருமுறை சுப்பிரமணியபுரம் என்னும் சிற்றூரில் நள்ளிரவில் சொற்பொழிவு நிகழ்த்திவிட்டு அருகில் உள்ள அறந்தாங்கி நகர் வந்தார் அண்ணா. அங்கே பழைய திராவிட இயக்கத்தோழர் ஒருவரது இல்லத்தில் தங்கினார்.

பொழுது விடிந்ததும், அண்ணாவின் முகத்தைக் காணும் ஆர்வத்துடன் மக்கள் அலை அலையாகப் படையெடுத்து வந்தனர். அப்போது தம் எதிரே நின்ற கும்பலில் ஒருவரைப் பார்த்ததும் அண்ணாவின் கண்களில் ஓர் ஒளிமின்னல்! இதழ்களில் ஒரு புன்னகை!

''என்ன பொப்பிலி! இங்கே வா!''

அண்ணாவின் அழைப்பொலி கேட்டதும் அங்கு நின்றிருந்த அத்தனை பேருடைய பார்வையும் அந்த முதிர்ந்த மனிதர் மீது விழுந்தது.

அவரோ பகட்டு ஆடை ஏதும் அணிந்திருக்கவில்லை. பரம ஏழையாகக் காக்கிக் கால்சட்டையும் மேல்சட்டையுமே உடுத்தியிருந்தார். சிவப்படாத சாம்பல் பூத்த தலைமுடி: முகத்திலும் மழிக்கப்படாமல் அடர்ந்திருந்தது நரைமுடி. கன்னங்கள் ஒட்டிப்போய், கண்கள் பஞ்சடைந்து, ஓர் உண்மையான பாட்டாளியாகவே தோற்றம் அளித்தார் அவர்.

அண்ணாவே அழைத்துவிட்டாரே! அதுவரை அவரை வழிமறித்துப் பின்னுக்குத் தள்ளியவர்கள் இப்போது அவருக்கு வழி விட்டார்கள். அருகில் சென்றார்.

''எப்படி இருக்கிறே, பொப்பிலி? இப்போ என்ன பண்ணிக் கிட்டு இருக்கிறே?''

அண்ணா பரிவோடு கேட்டார்.

''இங்கேதான் இரயில்வேலே 'கேட் மேன்' வேலை பார்த்துக் கிட்டு இருக்கேன்''.

''வீட்டிலே எல்லாம் நல்லா இருக்கிறாங்களா?''

''எல்லாரும் நல்லா இருக்கிறாங்க, அண்ணா''

''நீ பார்க்கிற வேலையைக் கொண்டு குடும்பம் நடத்தக் கட்டுபடி ஆகாதே!''

—இப்படிக் கூறியவாறே சுற்றும் முற்றும் பார்வையைப் பறக்க விட்டார் அண்ணா. முந்தின நாள் கூட்டத்துக்கு ஏற்பாடு செய்தவர்களை அருகில் கூப்பிட்டார்.

''எனக்குத் தரவேண்டிய பணம் எல்லாம் தந்தாச்சா''?

—புன்முறுவலுடன் கேட்டார் அண்ணா.

''இன்னும் இல்லேண்ணா; இதோ தந்திடுறோம்'' என்றனர் கூட்டத்தின் அமைப்பாளர்கள்.

''என்கிட்டே தர வேண்டாம்; அந்த நூறு ரூபாயையும் பொப்பிலிகிட்டே கொடுத்திடுங்க''.

அண்ணாவின் இந்த அமுதச் சொற்களைக் கேட்டதும் அழுதே விட்டார் பொப்பிலி! அண்ணாவுக்குத் தான் எவ்வளவு இளகிய மனம்! இரக்கச் சிந்தனை! இரயில்வே துறையில் ஒரு நான்காந்தரப் பணியாள் ஆன தனக்கு இப்படி ஒரு தொகை நன்கொடையா?

அதுவும் 1960-ல் அந்தத் தொகைக்குள்ள மதிப்பு இன்று இருப்பதைவிடப் பல மடங்கு உயர்ந்ததாயிற்றே! தன் வாழ்நாளில் அப்படி ஒரு பெரும் பணத்தை அன்பளிப்பாக அந்தப் பாட்டாளித் தோழர் பார்த்ததே இல்லை; அவருக்காக அண்ணாவைப் போல் உருகியவரும் இல்லையே!

அவற்றையெல்லாம் நினைந்து நினைந்து தான் நெஞ்சம் விம்மினார்; கண்ணீரைச் சிந்தினார் பொப்பிலி. பேரறிஞர் அண்ணாவோ ஆழமான ஓர் உடன் பிறப்புப் பாசத்தோடு அந்தத்

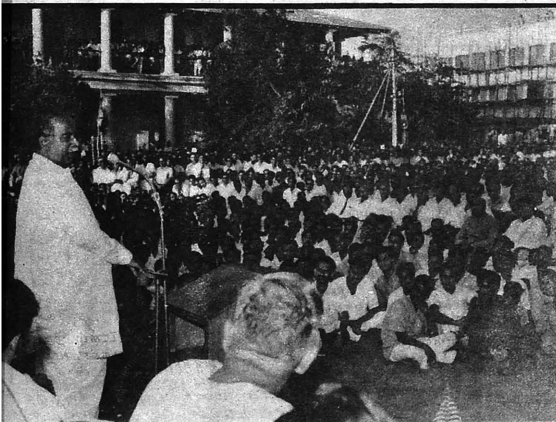

அரசு அலுவலர்களிடையே அண்ணா

உங்கள் அத்தனை பேருடைய அன்பு அரணாக இருக்கும் வரை, நிச்சயம் நாங்கள் எடுத்த பணியில் வெற்றி பெறுவோம்.

தலைமைச் செயலாளர் அவர்கள் என்னை முதலமைச்சர் என்று கூறினார். உங்கள் அலுவலகத்தை விட, உங்கள் இல்லத்தைப் பற்றியும் உங்கள் இல்லங்களிலுள்ள கஷ்டம் பற்றியும் நான் நன்றாக உணர்ந்திருப்பதால் உங்களின் முதலமைச்சர் என்பதை விட, உங்கள் வீட்டிலுள்ள முதல் பிள்ளை என்று கருதி ஒத்துழைப்புத் தர வேண்டும்.

(6-3-1967-இல் தலைமைச் செயலகத்தில் பேசிய உரையிலிருந்து)

ஐரோப்பாவில் பேசப்படுபவர்!

திரு இராமசாமி நாயக்கரைப் பற்றி, நான் அதிகம் சொல்ல வேண்டியதில்லை. அவரைப் பற்றி ஐரோப்பாவிலே உள்ள பார்லிமெண்டில் பேசப்படுகிறது என்றால் நாயக்கரின் புகழைப் பற்றி நான் என்ன சொல்வது!

அவரும் நானும் ஒரே இயக்கத்தில் வேலை செய்து வந்தோம். அந்த இயக்கத்தில் (காங்கிரஸ்) நேர்மையற்றவர்கள் சிலர் வந்து புகுந்த பின், நானும் அவரும் விலகி விட்டோம். பிறகு நாயக்கர் அவர்களால் ஆரம்பித்து நடத்தப் பெறும் சுயமரியாதை இயக்கத்தைப் பார்த்து, இது எல்லா இயக்கங்களிலும் நல்ல இயக்கமாக இருப்பதால், நானும் என்னாலான உதவியை அவ்வியக்கத்துக்குச் செய்து வருகிறேன். சுருங்கச் சொல்லின் நாயக்கரவர்கள் தமிழ்நாட்டின் எல்லாத் தலைவர்களையும் விடப் பெரிய தியாகி என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

—கப்பலோட்டிய தமிழர்
வ.உ. சிதம்பரம் (1928)

தோழரின் முதுகில் ஆறுதலாகத் தட்டிக்கொடுத்தார்.

ஆமாம், யார் இந்தப் பொப்பிலி? அவர் மீது எதற்காக இப்படி இரக்கமழை பொழிய வேண்டும் அண்ணா?

1932-ல் நீதிக்கட்சியைச் சார்ந்த பொப்பிலி அரசர் அன்றைய சென்னை மாநிலத்தின் முதலமைச்சராகப் 'பொறுப்பு ஏற்று ஆட்சி நடத்தியவர். அவர் பிறகு ஒரு முறை தஞ்சைக்குச் சுற்றுப்பயணம் மேற்கொண்ட போது அவரைத் தாக்குவதற்கு மாற்றுக்கட்சியினர் சதி செய்தனர். அதனை எப்படியோ கண்டு பிடித்துவிட்ட அண்ணா தஞ்சைமாவட்டத்துக்கு விரைந்து சென்று, சுயமரியாதை இயக்கத் தோழர்களைக் கூட்டிப் பொப்பிலி அரசர்க்குத் தக்க பாதுகாப்பு அளிக்க ஏற்பாடு செய்தார். அப்போது முன்னோடியாகச் செயலாற்றியவரே அந்தப் பாட்டாளித் தோழர். அவரது ஆற்றலைப் பாராட்டி அவரைப் 'பொப்பிலி' என்னும் புதுப்பெயர் சூட்டி மகிழ்ந்தார் அண்ணா.

பல ஆண்டுகள் பறந்தோடி விட்டன. என்றாலும் பழைய நிகழ்ச்சிகளை-பாடுபட்ட இயக்கத் தோழர்களை மறக்கவே இல்லை அண்ணா. அதுவும் அந்தத் தோழரின் ஏழைமைக் கோலத்தைக் கண்டதும் அண்ணாவின் இதயம் நெகிழ்ந்துவிட்டது! ஆகவேதான் சொற்பொழிவுக்காகத் தமக்கு வரவேண்டிய தொகையை அப்படியே அவருக்குக் கொடுத்துவிட்டார். முதுமையில் அடிவைக்கும் இவரால் தமக்கு இனிமேல் என்ன பலன் உண்டு என்னும் கணக்குப் பார்த்து அண்ணா அப்படிக் கசியவில்லை.

இத்தகைய இரக்கச் செயலுக்கு அடிப்படை என்ன? அண்ணாவிடம் இயல்பாகவே என்றும் ஊறிப் பொங்கிய 'மனிதப் பற்றே' அல்லவா?

ஒரு தாலிக்கு மறு வாழ்வு

பேரறிஞர் அண்ணா முதலமைச்சராக ஒளி வீசிய காலம். கொடிய நோயினால் தாக்குண்டு அமெரிக்கா சென்று சிகிச்சை பெற்றுத் திரும்பியிருந்த வேளை. மருத்துவர்களின் அறிவுரைப்படி, படுக்கையில் ஓய்வெடுத்துக் கொண்டிருந்தார்.

அப்போது ஒரு நாள் கையில் பச்சிளம் குழந்தையை ஏந்திக் கொண்டு இளம்பெண் ஒருத்தி அண்ணாவைக் காண வந்தாள். அவளுக்குத் துணையாக ஒரு பெண் வழக்கறிஞரும் ஓர் ஆடவரும் வந்திருந்தனர். அண்ணியார் இராணி அம்மையார், அவர்களைப் பரிவுடன் வரவேற்று அண்ணாவிடம் அழைத்துச் சென்றார்.

அந்தப் பெண்ணின் கணவர் ஒரு வழக்கிலே சிக்கிக்கொண்டு விட்டார். நீதிமன்றம் அவருக்குத் தூக்குத் தண்டனை விதித்துவிட்டது. மறுநாள் காலை மதுரைச் சிறைச் சாலையில் அவர் தூக்கி விடப்படுவார். அதனைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும் என்பதற்கான காரணங்களைக் கண்ணீரும் கம்பலையுமாக எடுத்துச் சொன்னாள் அந்தப் பெண்.

அண்ணா எல்லாவற்றையும் பொறுமையாகக் கேட்டார். தன் கதையை உரைத்தபோது அவள் தன் கையிலே தூக்கிப் பிடித்துக் கொண்டிருந்த தாலிக் கயிற்றையும், அவளது மார்பிலே கிடந்த மழலைச் செல்வத்தின் தளிர் முகத்தையும் மாறி மாறிப் பார்த்தார் அவர்.

தம்முடைய தனிச்செயலரை அருகில் அழைத்தார்: தூக்குத் தண்டனையை நிறுத்திவைக்கும்படி மதுரைச் சிறை அலுவலருக்கு உடனே தந்தி அனுப்ப ஆவன செய்யுமாறு ஆணை பிறப்பித்தார். ஒரு தாலிக்கு மறுவாழ்வு தந்தார்.

அதைக் கேட்டதும் நன்றிப் பெருக்கால் 'ஓ' என்று அழுது விட்டாள் அந்தஇளம்பெண்மணி. தனக்குக் கணவனை மீட்டுக் கொடுத்த அண்ணாவை அன்றி இன்னொரு கடவுளும் உண்டா அவளுக்கு! எனவேதான் கண்ணீரை ஆறாகப் பெருக்கினாள் தன் காணிக்கையாக!

தாம் இறப்பு மாளிகைநோக்கி இறுதிப் பயணத்தை நடத்திக் கொண்டிருந்த வேளையிலும் - இன்னோர் உயிரை இறப்பின் வாயிலிருந்துமீட்டாரே அண்ணா, எத்தகைய கனிந்து கசிந்த முழுமையான இரக்க உள்ளம் அவருக்கு!

இந்த நிகழ்ச்சிக்கும் அடிப்படை என்ன?

அண்ணாவின் மனக்கடலில் மிக ஆழமான நீரோட்டமாய்ப் பாய்ந்துகொண்டிருந்த 'மனிதப் பற்றே' அல்லவா?

மலர்களாகப் பூத்தவை எல்லாம் மணப்பது இல்லை. அப்படியே மணந்தாலும் நீடித்த மணத்துடன் நிலைப்பதும் இல்லை.

மனிதப் பிறவிகளும் அப்படித்தான். முழுமையான மனிதப் பண்புகளோடு நிலைத்த புகழை எல்லோரும் அணைப்பதில்லை; மணப்பதில்லை.

பேரறிஞர் அண்ணாவோ அழியா மணம் வீசும் அழகு மலராய் வாழ்ந்தார். அத்துடன் நில்லாமல் அந்த மலருள் மலரும் கனியாகவும் வளர்ந்தார். அந்தக் கனியிலிருந்தோ ஈடில்லா இனிப்புச் சுவை இரக்கப் பண்பாய் வழிந்து கொண்டே இருந்தது!

அண்ணா மனச்சாட்சி மாடங்களில் எல்லாம் ஒரு மங்காத மணி விளக்கு! ஏன் தெரியுமா? அவரை அப்படி ஏற்றிவைத்திருப்பது இணையில்லா 'மனிதப் பற்று'! ●

பேரறிஞர் அண்ணா நினைவு இல்லத் திறப்பு விழா

-சில நினைவுகள்-

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காஞ்சியில் வசித்து வந்த இல்லத்தை 16.9.1980 அன்று நினைவு இல்லமாக்கியது தமிழக அரசு.

மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் தலைமையில் மேதகு இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் திரு என். சஞ்சீவரெட்டி அவர்கள், நினைவு இல்லத்தைத் திறந்து வைத்தார். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் திருவுருவச் சிலையை மேதகு தமிழக ஆளுநர் திரு பிரபுதாஸ் பட்வாரி அவர்கள் திறந்து வைத்தார். அண்ணா அவர்களின் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகள் பலவற்றை எடுத்துக்கூறும் வகையில் புகைப்படக் கண்காட்சி ஒன்றும் நினைவு இல்லத்தில் நிரந்தரமாக அமைக்கப்பட்டுளளது. (சுற்றுலாச் செல்லும் பயணிகள் - கண்டு வியப்புக் கொள்ளும் வகையில் பல்வேறு அரிய புகைப் படங்களின் தொகுப்பாக இது திகழ்கிறது.)

நினைவு இல்லத் திறப்பு விழாவுக்கு வருகை புரிந்த அனைவரையும் வரவேற்றுப் பேசிய மாண்புமிகு செய்தி அறநிலையத்துறை அமைச்சர் திரு இராம. வீரப்பன் அவர்கள்,

"பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பிறந்து, தவழ்ந்து, வளர்ந்து, வாழ்ந்த இந்த இல்லத்தை, நாட்டு மக்கள் வணங்கத்தக்க வகையிலே நாட்டுடைமை ஆக்கப் போவதாக, நமது தளநாயகராம் முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் கடந்த ஆண்டிலே அறிவித்தார்கள்" என்று குறிப்பிட்டார்.

தலைமை வகித்த மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள்,

"அண்ணா அவர்களை நான் என் அண்ணனாக-ஆசானாக-தந்தையாக-தாயாக-ஏன் இன்று தெய்வமாகவே ஏற்றுக் கொள்கிறேன்! அவரைப் போன்ற கண்ணியம் நிறைந்த ஒரு தலைவரை நாம் கண்டதில்லை. உலகம் கண்டிருக்காது" என்று குறிப்பிட்டார்.

நினைவு இல்லத்தைத் திறந்து வைத்த மேதகு குடியரசுத் தலைவர் திரு சஞ்சீவ ரெட்டி அவர்கள் குறிப்பிட்டதாவது:

"காஞ்சிபுரத்தில் இந்தச் சிறிய வீட்டில் வாழ்ந்த ஒரு சாதாரண மனிதர் இந்நாட்டின் முதலமைச்சராக உயர்கிறார் என்றால் ஜனநாயகம் தழைத்தோங்குவதையே அது காட்டும். நான் எந்தக் கட்சியையும் சார்ந்தவனில்லை என்றாலும்-நல்லவர்களைப் பற்றி -இந்த நாட்டுக்கு உழைத்த வல்லவர்களைப் பற்றி நான் பாராட்டத் தவறியதில்லை".

பேரறிஞர் அண்ணாவின் திருஉருவச் சிலையைத் திறந்து வைத்த மேதகு ஆளுநர் திரு பிரபுதாஸ் பட்வாரி குறிப்பிட்டார்:

"வலிமையும் நாட்டு மக்களை அணி திரளச் செய்யும் பெரும் சக்தியும் கொண்டு தென்னிந்தியாவிலேயே குறிப்பிட்டுச் சொல்லத் தக்க தலைவராகத் திகழ்ந்தவர் பேரறிஞர் அண்ணா. உண்மை வழியில் நடப்பதிலும் அகிம்சை வாதியாகத் திகழ்

வதிலும் அவர் காந்திய வழி முறைகளைக் கடைப்பிடித்தார். தலை முதல் கால் வரை அவர் பொதுநல வாதியாகவும் பெருந் தன்மையாளராகவும் விளங்கினார்."

அனைத்துக் கட்சியைச் சார்ந்த தலைவர்களும் இந்த விழாவில் கலந்து கொண்டு உரையாற்றிய நிகழ்ச்சி, நினைவை விட்டு அகலாத அளவுக்குப் பெருமை படைத்ததாகும். முதுபெரும் எழுத்தாளர் நாரண துரைக்கண்ணன் அவர்களுக்கு இந்த விழாவில் சிறந்த எழுத்தாளருக்குரிய திரு.வி.க. விருது வழங்கப் பெற்ற நிகழ்ச்சியும் பசுமை மாறாததாகும்.

மாநிலக் கணக்காயர்

(கணக்கு மற்றும் பணிவரவு)

தமிழ்நாடு, 261, அண்ணாசாலை, சென்னை-600 018.

அரசு ஊழியர் வருங்கால வைப்பு நிதி 1986-87-ஆம் ஆண்டுக்கான கணக்கு அறிக்கைகள்

மாநிலக் கணக்காயர், தமிழ்நாடு அவர்கள், மாநில அரசு ஊழியர்கள் அனைவருடைய பொது வருங்கால வைப்பு நிதியின் (GPF) 1986-87-ஆம் ஆண்டுக்கான கணக்கு அறிக்கைகளை (அக்கௌண்ட் சிலிப்) அனுப்பத் தொடங்கியுள்ளார்கள்.

இந்த அறிக்கைகள், அரசு ஊழியர்கள் 1987-ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் எந்த அலுவலகத்தில் பணி புரிந்தார்களோ, அந்தந்த அலுவலகத் தலைமை அதிகாரிகளுக்கு அனுப்பப்பட்டு வருகின்றன. ஆகவே தமிழக அரசு ஊழியர்கள் அனைவரும் தங்கள் அலுவலக அதிகாரிகளுடன் தொடர்பு கொண்டு தத்தம் கணக்கு அறிக்கைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளு மாறு கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறார்கள்.

கணக்கு அறிக்கைகள் முழு அளவு நிறைவுடன் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன. தவிர்க்க முடியாத காரணங்களினால் சில கணக்கு அறிக்கைகளில் குறைபாடுகள் காணப்படலாம். அப்படி, கணக்கு அறிக்கைகளில் ஏதாவது குறைகள் காணப்படுமேயானால், அந்தக் குறைகளை நிவர்த்திக்க, சம்பளப் பட்டியல் விவரங்களுடன் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு எழுதும்படி கோரப்படுகிறார்கள். கணக்கு அறிக்கைகள் 30-9-87 வரை கிடைக்காவிட்டாலும் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு உடனே எழுதவும்.

திரு டி. எம். பத்மனாபன்,
கணக்கு அலுவலர், (எப்.எம். I பிரிவு),
மாநிலக் கணக்காயர் அலுவலகம்,
261, அண்ணா சாலை,
சென்னை-600 018.

கீழ்த்திசை வீரர்!

பன்மொழிப் புலவர்

கா. அப்பாதுரையார்

தமிழகத் தலைவர்களுக்கெல்லாம் தலைவர், தமிழகத் தேசியத்தின் மூலமுதல்வர் நம் தந்தை பெரியார் ஈ.வெ.ராமசாமி அவர்கள். உலகெங்கும் புகழ் மணம் வீசிய மாண்புகழ் அறிஞர் அண்ணா அவர்களையும் அவர் களது ஒப்பற்ற தம்பிமார்களையும் அலைஅலையாக எழுப்பிய பேராற்றல் மிக்க பேரறிவுக் கடல் என்று அவரைக் கூறுவது மிகையாகாது.

வரலாற்று வானில்

புத்தர்பிரான், இயேசுநாதர், நபிகள் நாயகம், காந்தியடிகள் ஆகியோருடன் மட்டுமே உலக வரலாற்று வானில் இடம் பெறத் தக்கவர் எம் ஈரோட்டண்ணல்! அவர்கள் ஒவ்வொருவரிடத்திலும் அவர்களிலேயே அடுத்தவரிடம் காண முடியாத தனிப் பெருஞ்சிறப்புகள் உண்டு. அது போலவே அந்த நால்வரிடமும் கூடக் காண முடியாத தனிப் பெருஞ் சிறப்பு நம் பகுத்தறிவுச் செம்மலிடம் உண்டு என்று உறுதியாகக் கூறலாம். ஏனெனில் அவரளவு எதிர் நீச்சலிலேயே வெற்றி கண்ட தலைவரை உலக வரலாறு கண்டிருக்க முடியாது.

> தமிழகத்தின் தந்தை என்று மட்டுமல்ல, ஆசியாவின் தந்தை, புதிய உலகின் தந்தை என்றெல்லாம் கூறத் தகுந்தவர் பெரியார்.

தமிழகத்தின் தந்தை என்று நாம் அவரைக் கூறும்போது, நாம் அவரைப் பெருமைப்படுத்தி விட்டதாகக் கொள்ள முடியாது. ஏனெனில் தகுதியால் அவர்புதிய இந்தியாவின் தந்தை, புதிய ஆசியாவின் தந்தை, புதியஉலகின் தந்தை என்று கூறத்தகும் தகுதிகள் அவரிடம் மண்டிக் கிடந்தன. பண்டைக் கிரேக்க நாட்டின் சாக்ரடீஸ், உரோம நாட்டின் மார்க்கஸ் அரிலியஸ், பிரான்சு நாட்டின் ரூசோ, வால்ட்டேர், ஆங்கில நாட்டின் பெர்னார்ட்ஷா, நார்வே நாட்டின் இப்சன், ருஷ்ய நாட்டின் கார்க்கி, அமெரிக்க நாட்டின் வால்ட்விட்மன், இன்னும் பகுத்தறிவுலகச் சோதிகளான இங்கர்சால், பெர்ட்ரண்ட் ரஸல் ஆகியோரின் பண்பு மலர்களையெல்லாம் ஒரு கோவையாகத் தொடுத்த பண்பார்ந்த படலை மாலையாக அவர் திகழ்ந்தார்.

அத்தகைய வரலாற்றுப் பெருமகனார் இந்தியாவுக்கும் உலகுக்கும் செய்ய வேண்டிய சேவைகளையெல்லாம் இந்தத் தமிழகத்துக்குள்ளேயே செய்து செறிவுபடுத்தியுள்ளார்.

பெரியார் சிலைகள்

தமிழகத்தின் செறிந்த அடிமை, மடிமை, மடமை அவரது உலகச் சீர்திருத்த ஆற்றல் முழுவதையும் தன் சீர்திருத்தத்துக்கே பயன்படுத்திக் கொள்ளுமளவு அடர்ந்தியங்காததாகியுள்ளது. ஆனால் பெரியார் தமிழகத்துக்கு அறிஞர் அண்ணாபோன்ற, நாவலர் நெடுஞ்செழியன்போன்ற இன்னும் எண்ணற்ற தன்மான

தமிழ் மண்ணில் அறிவுப் புரட்சிக்கு
வித்தூன்றி புதியதொரு சமுதாயத்தை
உருவாக்கக் கனவு கண்டார் பேரறிஞர்

அண்ணா

அந்த இலட்சியக் கனவை
நனவாக்க
அவரது வழியில்
ஆட்சி நடத்திவருகிறார்
புரட்சித் தலைவர்
டாக்டர் **எம்.ஜி.ஆர்.**

இந்த இலட்சியப் பணிக்கு
நம்மை அர்ப்பணித்துக்கொள்ள
இந் நன்னாளில்
சூளுரை ஏற்போம்.

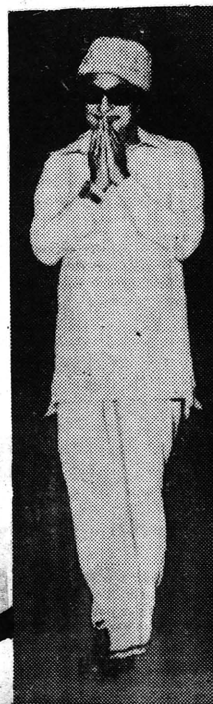

இரா. மார்க்கபந்து
மேலாண்மை இயக்குநர்

**தமிழ்நாட்டுப்
பாடநூல்
நிறுவனம்**

கல்லூரிச் சாலை,
சென்னை-600 006

DIPR/2239/MS/87/NAS

இயக்க, தமிழ் ஆராய்ச்சித்துறை கதிரவன்களைத் தமிழகத்தில் படைத்தாக்கி, அவர்கள் மூலம் தம் வாழ்நாளுக்குள்ளேயே இந்திய வரலாற்றை, ஆசிய வரலாற்றை, உலக வரலாற்றை மாற்றியமைத்துத் தருவார் என்ற திட நம்பிக்கை எமக்கு உண்டு. சென்னையிலும், திருச்சியிலும், கோவையிலும் மட்டுமன்று; இந்திய நகர்களில், மேலையுலக நகர்களிலெல்லாம் நம் பெரியார் சிலைகள் அறிவுக்காக மிளிரும் காலத்தை நாம் விரைவில் காண இருக்கிறோம்.

இந்திய விடுதலை இயக்கத்தை மக்கள் இயக்கமாக்கிய பெருமையில் காந்தியடிகளுக்குக் குறையாத பெருமை தந்தை பெரியாருக்கு உண்டு. கீழ்த்திசையில் புத்தர் பெருமானுக்குப் பின் மறைந்து கிடந்த பகுத்தறிவுப் பேரொளியைப் புதுச் சோதியுறப் புதுக்கிய பெருமையோ அவர் ஒருவருக்கே உரியது. தாழ்த்தப்பட்ட ஆசிய மக்களை உயர்த்தும் பணிக்குக் கொடியேற்றி வைத்த ஒரே கீழ்த்திசை வீரர் அவர்!

ஈரோடு நாயகம்

படியாதமேதை என்ற வகையில் நபிகள் நாயகத்தை ஒத்தவர் எம் ஈரோட்டு நாயகம்! அராபிய மக்களிடையே நபிகள் நாயகம் அவர்கள் கண்டு கிட்டிய அதே வகையான அறிவுப் பெருவெற்றியை அவர் தமிழகத்திலே நாட்டியுள்ளார் - வருங்காலத் தமிழக வரலாறு, ஆசிய வரலாறு எழுதுவோரே இதனை முழு அளவில் கண்டு அளவிடுவதற்குரியவர் ஆவார். உலகில் இஸ்லாமியப் பெருந்தத்துவ ஞானிகளுக்கு, இஸ்லாமியப் பெருங் கவிஞர்களுக்கு அடியெடுத்துக் கொடுத்த படியாத மேதை நபிகள் நாயகம்! மறுமலர்ச்சித் தமிழகத்தில், அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மூலம் எண்ணற்ற தத்துவ ஞானிகளையும் புதுப் பாடம் படித்துப் புதுப்பக்கம் தொடங்க வைக்கத்தக்க கடவுள் மாமேதையாகத் தத்துவப் பெருமுரசம் கொட்டி ஆர்ப்பரித்து வந்தார் அறிவுலக அரிமானேறாகிய தந்தை பெரியார்.

தந்தையர் தந்தையாகிய தமிழன்னை ஈன்ற தறுகண் சேயாகிய பெரியாரின் உடலினுள்ளே வருங்காலத் தமிழகத்தின் பெருமைகள் எல்லாம் அடங்கிக் கிடக்கின்றன. அன்னை வாழ அவர் புகழ் வாழ்க; அவர் புகழ் வாழத் தமிழர் திரண்டெழுந்து அவர் அறிவியக்க மரபு வளர்க்க என மனமார விரும்புகின்றோம் வாழ்த்துகின்றோம். ●

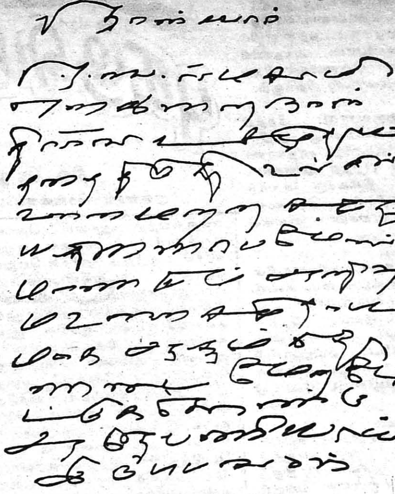

நான் யார்?

ஈ. வெ. ராமசாமி என்கின்ற நான் திராவிட சமுதாயத்தைத் திருத்தி உலகில் உள்ள மற்ற சமுதாயத்தினரைப்போல் மானமும் அறிவும் உள்ள சமுதாயமாக ஆக்கும் தொண்டை மேற்போட்டுக் கொண்டு அதே பணியாய் இருப்பவன்.

அந்தத் தொண்டு செய்ய எனக்கு 'யோக்கியதை' இருக்கிறதோ இல்லையோ, இந்த நாட்டில் அந்தப் பணி செய்ய யாரும் வராததனால் நான் அதை மேற்போட்டுக் கொண்டு தொண்டாற்றி வருகிறேன்.

இதைத் தவிர வேறு பற்று ஒன்றும் எனக்கு இல்லாததாலும், பகுத்தறிவையே அடிப்படையாகக் கொண்டு கொள்கைகளையும், திட்டங்களையும் வகுப்பதாலும, நான் அத்தொண்டுக்குத் தகுதி உடையவன் என்றே கருதுகிறேன்.

சமுதாயத்தொண்டு செய்பவனுக்கு இது போதும் என்றே கருதுகிறேன்.

(பெரியார் கைப்பட எழுதியது)

[திரு. வே. ஆனைமுத்து தொகுத்து 'பெரியார் ஈ. வெ.ரா. சிந்தனைகள்—1' என்ற நூலில் இடம் பெறறுள்ளது.]

புகழ் பெற்ற அறிஞர்

திரு. நெ.து.சுந்தரவடிவேலு

முன்னாள் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தர்

தொன்மை வாய்ந்த இந்தியாவில். மிகத் தொன்மை வாய்ந்த நகரங்கள் ஏழாகும். அந்த ஏழில் ஒன்று, காஞ்சிபுரம். அந்நகரில் எத்தனையோ பிள்ளைகள் பிறந்தன; பிறக்கின்றன; பிறக்கும்.

பலரில் ஒருவராகப் பிறந்த அண்ணா, உலகப் புகழ் அறிஞராக வளர்ந்தார்; சாதாரண குடும்பத்தில் பிறந்த அண்ணா, அசாதாரண நிலைக்கு உயர்ந்தார்; செயற்கரிய செய்தார்; வரலாற்று நாயகராக விளங்கினார்.

பல்கலைக்கழகம் அண்ணாவின் பேரறிவை அடையாளம் கண்டு 'டாக்டர்' (பேரறிஞர்) பட்டமளித்துப் பெருமை தேடிக் கொள்வதற்குப் பல்லாண்டுகளுக்கு முன்பே, தமிழ்நாட்டு மக்கள் அவரை அறிஞர் அண்ணா என்று உரிமையோடு போற்றினார்கள்.

மேதை எப்படி உருவாகிறார்? இயற்கைக்கூறு ஒரு பங்கும் முயற்சி தொள்ளாயிரத்துத் தொண்ணூற்று ஒன்பது பங்கும் சேரும்போது, அறிஞன் உருவாகிறான்.

இயற்கையில் மதிநுட்பம் வாய்ந்த அண்ணா, படிப்பில் எல்லையற்ற ஆர்வம் கொண்டிருந்தார்; பாடங்களை ஒழுங்காகப் படித்துத் தேர்ச்சி பெறுவதோடு முடங்கிவிடவில்லை. பாட நூல்களுக்கு அப்பால், நிறையப் படித்தார்; தமிழ் நூல்களைப்போலவே ஆங்கில நூல்களையும் தேடிப்படித்தார். அறிஞர் அண்ணா, பொழுதுபோக்கிற்காக, இதையும் அதையும் புரட்டியவரல்லர். விரிந்த அறிவுக் கடலின் ஆழ்பகுதிகளில் மூழ்கி, இலக்கியமுத்துக்களையும் உலகியல் பவளங்களையும் கண்டெடுத்தார்; இந்திய வரலாறு முதல் உலக வரலாறு வரை அண்ணாவுக்கு 'அத்துபடி'.

அறிஞர் அண்ணாவின் இணையிலா முயற்சியே அவரைப் பல்கலை வல்லுநராக வளர்த்தது.

ஷேக்ஷ்பியர் முதல் ஷெல்லி வரை, ரூசோ முதல் இங்கர்சால் வரை, திருவள்ளுவர் முதல் பாரதிதாசன் வரை அண்ணாவின் கற்றிருந்த அறிவுப்புலம், புத்தம் புதிய கருத்து விதைகளை ஏற்பதற்கு ஏற்ற பக்குவத்தைப் பெற்றிருந்தது.

அண்ணாவின் இளமைப் பருவத்தில், சமத்துவச் சூறாவளி தமிழகத்தில் வீசத்தொடங்கியது. நீதிக்கட்சி தொடங்கியதென்றல், பெரியாரின் தன்மான இயக்கத்தால், புயலென உருமாறியது.

'பிறவியில் உயர்வு தாழ்வு இல்லை; எல்லோரும் சமம்' என்பது தமிழர்களின் தொன்மை வாய்ந்த சிந்தனை; எனினும் பொதுமக்கள் மறந்துவிட்ட சீரிய சிந்தனை.

இருபதாம் நூற்றாண்டில், சமத்துவ உணர்ச்சி, தமிழ்நாட்டின் பட்டிதொட்டியெல்லாம் பரவிற்று. மாடமாளிகைகளில் புகுந்து மகிழ்வித்தது; ஓட்டைக் குடிசைகளில் நுழைந்து எழுச்சியூட்டியது. அறிஞர் அண்ணா, மனித சமத்துவத்தில் ஆழமான நம்பிக்கை வைத்திருந்தார்.

அறிந்துகொண்டவர்கள் எல்லோரும் – நம்பிக்கை கொண்டவர்கள் எல்லோரும் குறிப்பிட்ட கொள்கையை வாழ்க்கை முறையாக ஆக்கிக் கொள்வதில்லை. அறிஞர் அண்ணா சமத்துவத்தைத் தனது வாழ்க்கை முறையாக ஏற்றுக் கொண்டார்; தமிழர்களின் வாழ்க்கை முறையாக்க முயன்றார்; பெரிதும் முயன்றார்; பல்லாண்டு முயன்றார்.

பல்கலை வல்ல அறிஞர் அண்ணாவின் சிறுகதைகள், நெடுங்கதைகள், நாடகங்கள், கட்டுரைகள் அனைத்தும் சமத்துவத்தைப் பரப்பும் குறிக்கோளை மையமாகக் கொண்டவை.

'என் வாழ்நாளில், நான் கண்டதும் கொண்டதும் ஒரே ஒரு தலைவரைத்தான். அவர்தான் பெரியார்' என்று அண்ணா அழுத்தந் திருத்தமாகக் கூறியது நினைவிற்கு வருகிறது.

அத்தகைய பெரியாரோடு இரண்டறக் கலந்து, பதினைந்து ஆண்டுக்காலம், பெரும்பணி ஆற்றினார், அண்ணா. கேட்டார்ப் பிணிக்கும் தகவுடைய சொற்பொழிவுகளால், சுண்டியிழுக்கும் எழுத்தால், சமத்துவக் கனலை மூட்டி வந்தார்; தமிழர் உள்ளங்களில் நிறைந்தார்; 'பெட்டிச் சாவியை அண்ணாவிடம் ஒப்படைக்கச் சித்தமாயிருக்கிறேன்' என்று தந்தை பெரியார், ஈரோட்டில் நடைபெற்ற திராவிடர் கழகச் சிறப்பு மாநாட்டில், அண்ணாவின் முன்னிலையில் அறிவித்தார் பெரியாருக்கு நம்பிக்கை நட்சத்திரமாக ஒளிவிட்டார்.

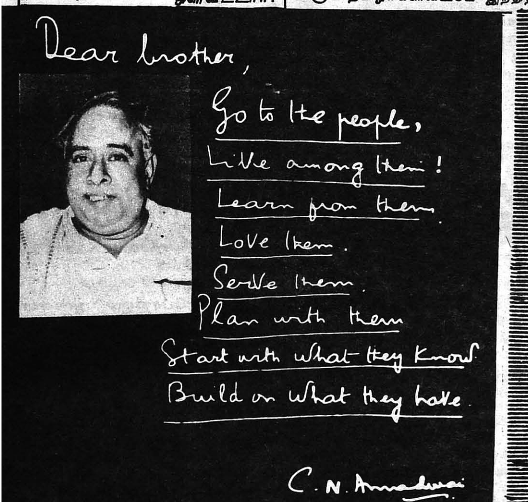

அவ்வளவு உயர்ந்த நிலையில் சுடர்விடும்போது, அண்ணா, பெரியாரை விட்டுப் பிரிய நேரிட்டது. பாசறைகள் வெவ்வேறானாலும் குறிக்கோள் ஒன்றே என்பதை 'இரட்டைக் குழல் துப்பாக்கி' என்னும் பொருள் நிறைந்த சொற்றொடரால் அறிவித்தார். அதை இராஜ தந்திரம் என்று எண்ணியவர்கள் ஏராளம்.

'சொற்சாலம் அல்ல; உண்மை' என்பதை மெய்ப்பிக்க, பதினெட்டு ஆண்டுகளுக்குப்பின், நல்வாய்ப்புக் கிட்டியது. பொதுத் தேர்தலில் பெரியார் கடுமையாக எதிர்த்தும் அறிஞர் அண்ணாவின் தலைமையின் அணியே பெரும்பான்மை பெற்றது; அமைச்சர் அவை அமைக்க வாய்த்தது.

வெற்றிக் களிப்பில், ஏதோ மறந்து விடக்கூடும். எதிர்த்தவர்களை மறத்தல் அரிது. அவர்களைத் தோற்கடித்தோம் என்று இறும்பூது எய்துவது இயற்கை. அறிஞர் அண்ணாவோ, தன்னேரில்லாத பண்பாளர்; நன்றி என்னும் நல்லுணர்ச்சியின் பேருருவம்.

வெற்றியை 'எக்ஸ்ரே'யால் ஊடுருவிப் பார்த்தார், தந்தை பெரியாரின் சமத்துவக் கொள்கையால், தான் 'மனிதன்' ஆனது தெள்ளெனத் தெரிந்தது. தந்தை பெரியார் முன்னின்று நடத்திய இரு இந்தி எதிப்புப் போராட்டங்களும் தமிழர்களிடையே இந்தித் திணிப்பை வெறுத்துத் தள்ளும் போக்கைப் பரவலாக்கிவிட்டன; அதுவே, தனது வெற்றிக்குக் கைகொடுத்தது என்பது நொடியில் விளங்கிற்று. தன்னை ஆளாக்கிய, தனது ஆதரவாளர்களை ஆளாக்கிய தந்தை பெரியாரைத் தேடி விரைந்தார். திருச்சியில் பெரியாரைக் கண்டு வணங்கினார். அவரது வாழ்த்துதலைப் பெற்றுக்கொண்டு வந்தபிறகே, பதவியேற்றார்.

கற்போர்க்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக விளங்கிய மாணவர் அண்ணா - படிப்பை முடிக்கும் வரையில் முனைப்பெல்லாம் படிப்பின்மேல் இருத்தலே முறை என்பதை நடந்து காட்டிய அண்ணா, நலிந்த சமுதாயத்தில் கற்றுத் தேர்ந்தோர் கடமை என்ன என்பதையும் தனது வாழ்வின் வாயிலாகப் புலப்படுத்தினார்.

எரிகிற ஒவ்வோர் விளக்கும் பிற விளக்குகளை ஏற்றி வைக்கப் பயன்படவேண்டும். கற்றுத் தெளிந்தவர், பிறருக்குத் தெளிவூட்ட வேண்டும். காலத்திற்கேற்ற சமத்துவ உணர்ச்சி பெற்ற முற்போக்காளர், 'தன் பெண்டு, தன் பிள்ளை, தன் சம்பாத்தியம்' என்று சிறுத்துப் போகக் கூடாது. பொதுத் தொண்டு ஆற்ற வேண்டும். அது தன் முனைப்பை வளர்த்துக் கொள்ளும் - தன்னை உயர்த்திக் கொள்ளும் - உபாயமாக மாறிவிடக் கூடாது என்பதைத் தனது பண்பட்ட வாழ்க்கையின் வாயிலாக உணர்த்தினார்.

எவ்வளவு பெரிய மனிதரானாலும் அவரைவிடக் கட்சி பெரிது; கட்சியைவிட, சமுதாயம் பெரிது. சமுதாயத்தின் ஒட்டுமொத்த நன்மைக்காகவே, எல்லாவகைப் பொதுத் தொண்டும்' என்பதில் உறுதியாக இருந்த அறிஞர் அண்ணா, எதிர்க்கட்சித் தலைவராக, இந்தியா முழுமைக்கும் வழிகாட்டியாக விளங்கினார்.

'ஆசிரியர்களையும் மாணவர்களையும் தீவிர அரசியலுக்கு இழுப்பதில்லை என்கிற பெரிய மனித உடன்படிக்கைக்கு, சென்னை சட்டமன்றத்தில் உள்ள அனைத்துக் கட்சிகளும் வருகின்றன' என்னும் தீர்மானத்தைச் சட்டமன்றத்தில் கொண்டு வந்து ஒருமனதாக நிறைவேற்றி வைத்த பெருமை அண்ணாவுக்கு உரியதாகும்.

முதல் அமைச்சர் அண்ணா அமெரிக்காவிலுள்ள ஏல் பலைக்கழகத்தில் சிறப்புரையாற்ற, அவர்கள் அழைப்பின் பேரில் சென்றார்.

அங்குச் செய்தியாளர்கள் இந்தியாவின் அயல்நாட்டுக் கொள்கை பற்றிக் கேட்டகேள்விக்குஅறிஞர் அண்ணா அளித்த பதில் அவர்களைத் திகைக்க வைத்தது. மூத்த, பழுத்த 'விடுதலைப் போராட்ட வீரர்போல், இந்திய அயல் உறவுக் கொள்கையை விளக்கியும் ஆதரித்தும் அண்ணா உரைத்ததைப் பாராட்டாதார் இல்லை.

'தமிழ்நாடு' பெயர் பெற்றதற்கும், 'சுயமரியாதை' சீர்திருத்தத் திருமணச் செல்லுபடி சட்டம்' கிடைத்தற்கும் தமிழர்களாகிய நாம் என்றென்றும் அறிஞர் அண்ணாவிற்குக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். ●

அண்ணா வழியிலே...

கே. எஸ். இராசேந்திரன்
தலைவர் தமிழ்நாடு வேளாண்மைத் தொழில்கள் கழகம்

அண்ணா மதிப்புமிக்க மாமன்றத்தில், மேலவையில் உறுப்பினராக இருந்தார். மக்களுக்குத் தொண்டு செய்யவேண்டுமென்று கருதி மேலவை உறுப்பினர் பதவியில் இருந்து விலகிச் சென்று தமிழ்நாட்டின் முதல்வராக ஆட்சிப்பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டார். அவர் மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுக்கும் உறவு நடுநிலையோடு இருக்குமாறு நடந்து கொண்டார்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மாறுபட்ட அரசியல் கட்சியில் இருந்தாலும் கூட அதை அவர் வெளிக்காட்டவில்லை. அண்ணா அவர்கள் உண்மையான ராஜதந்திரி என மறைந்த பாரதப் பிரதமர் அன்னை இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் பேரறிஞர் அண்ணாவை மனதாரப் பாராட்டிக் கௌரவித்தார்கள்.

இன்று பேரறிஞர் அண்ணாவின் உண்மைத் தம்பியாக விளங்கிக்கொண்டு வருகின்ற முதல்வர் புரட்சித்தலைவர் அவர்களை இன்றைய பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி சிறந்த ராஜதந்திரி எனப் பாராட்டியுள்ளார்.

இந்தப் பாராட்டு வர முதல்வர் புரட்சித்தலைவர் என்ன செய்தார்? பேரறிஞர் அண்ணாவின் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றி ஆட்சியை நடத்தினார்; நடத்திக் கொண்டு வருகிறார்.

40 ஆண்டுக்காலமாகத் தீர்க்கப்படாத பிரச்னையாக இருந்து வந்த இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினை நமது புரட்சித்தலைவர் முயற்சியால்தான் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி இந்தியா-இலங்கை ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டு உள்ளார். இந்த ஒப்பந்த விளக்கக்கூட்டம் சென்னையில் நடந்தது. இதில் பிரதமர் ராஜீவ்காந்தியும் முதல்வர் புரட்சித்தலைவரும் கலந்து கொண்டனர்.

இக்கூட்டத்தில் பிரதமர் ராஜீவ்காந்தி பேசும்போது, பின்வருமாறு குறிப்பிட்டது இங்கே நாம் நினைவுகூரத் தக்கது:

மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் எம்.ஜி. ஆரின் அரசு வெற்றி நடை போடுகிற தென்றால் - அதற்குக் காரணமே பேரறிஞர் அண்ணா வழி நடப்பதனால் தான்!

''சரித்திர வரலாற்றுமிக்க ஒப்பந்தம் உருவாவதற்கு மூல காரணம் தமிழக முதல்வர்தான். இவருடைய முயற்சி இல்லையென்றால் இந்த ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டு இருக்காது. தமிழக முதல்வர் பொறுமையோடும் பெருந்தன்மையோடும் பேசி இந்தப் பிரச்சினைக்கு ஒரு தீர்வை ஏற்படுத்தியவராவார். இவர் ஒரு ராஜதந்திரி'' என்று சென்னையில் நடைபெற்ற மாபெரும் பொதுக் கூட்டத்தில் கூறினார். இப்பெருமையெல்லாம் முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் பேரறிஞர் அண்ணாவின் அடிச்சுவட்டை பின்பற்றியதால்தான்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் விலைவாசிப் போராட்டத்தில் கலந்துகொண்டு சிறைச்சாலைக்குச் சென்று வந்த நேரம்.

அந்த நேரத்தில்தான் இந்தியா மீது சீனா படை எடுத்தது. அந்த நேரத்தில் பேரறிஞர் அண்ணா பிரிவினைக் கோரிக்கையைக் கைவிடுவதாக அறிவித்தார். அதற்கு அவர் சொன்ன காரணம் ''வீடு இருந்தால் தான் கூரையைமாற்ற முடியும். அதைப்போல நாடு நம்மவர் கையில் இருந்தால்தான் நமது நாட்டுமக்கள் சுதந்திரமாக இருக்கமுடியும்'' என்று விளக்கம் சொன்னார்

திராவிட முன்னேற்றக்கழகம் எதிர்க்கட்சியாக இருந்தபோது தஞ்சை, திருச்சி மாவட்டங்களில் கடும் புயல் வீசியதால் மக்கள் பெரும் அவதிக்குள்ளாயினர். அதே சமயத்தில் நாடு முழுவதும் உள்ள நெசவாளர்கள் பாடுபட்டு நெய்த துணிகள் பெருமளவில் தேங்கிக் கிடந்தன. இதனால் அவர்கள் வேலையின்றி அவதிப் பட்டனர்.

இந்த நிலையைப் பார்த்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், புயலால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கும் உதவவேண்டும், நெசவாளர்களுக்கும் வாழ்வுதர வேண்டும் எனக் கருதினார்.

இந்த இருவேலையையும் அன்று ஆட்சியில் இருந்த காங்கிரஸ் அரசே செய்யவேண்டும் என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சும்மா இருக்கவில்லை.

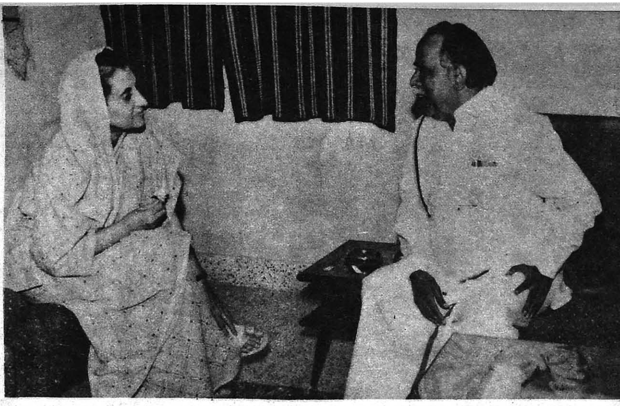

விற்பனையாகாமல் தேங்கிக் கிடந்த கைத்தறித் துணிகளைத் தோளில் சுமந்து திருச்சியில் தெருத்தெருவாகச் சென்று விற்றார். மற்ற மாவட்டத் தலை நகரங்களில் தனது தம்பிமார்களைவிட்டு விற்பனை செய்தார். இதன் மூலம் கிடைத்த பெருந்தொகையில் புயலால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்குத் தேவையான உதவிகளைச் செய்யவேண்டுமெனத் தமிழக அரசிடம் கொடுத்தார்.

இதில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அரசியல் ஆதாயம்தேட முயற்சி செய்யவில்லை.

பேரறிஞர் அண்ணாவைப் போலவே அன்று புரட்சித்தலைவர் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களை கஞ்சித்தொட்டி திறந்து காப்பாற்றிய வரலாறுகளை இந்நேரத்தில் எண்ணிப்பார்க்கின்றேன்.

கடந்த 1957ம் ஆண்டு நடந்த தேர்தலில் பேரறிஞர் அண்ணா காஞ்சிபுரம் தொகுதியில் நின்று வெற்றி பெற்றார். அன்று பெருந்தலைவர் காமராஜர் முதல்வராக இருந்தார்.

காஞ்சிபுரம் தொகுதி மக்களின் பிரச்னையைச் சட்டமன்றத்தில் பேசமுடிகிறது. ஆனால் எனது தொகுதி மக்களுக்கு வேறு எந்த நன்மையையும் செய்ய முடியவில்லை எனப் பேரறிஞர் அண்ணா வருத்தப்பட்டார்.

ஏதாவது தனது தொகுதி மக்களுக்குச் செய்யவேண்டும் எனப் பேரறிஞர் அண்ணா விரும்பினார்.

இதுபற்றி அன்று முதல்வராக இருந்த பெருந்தலைவர் காமராசரிடத்தில் பேரறிஞர் அண்ணா கலந்து பேசினார். அவரும் நான் என்ன செய்யவேண்டும் எனக் கேட்டார்.

தாங்கள் ஒரு நாள் எனது தொகுதிக்கு வந்து மக்கள் குறை கேட்டு அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமெனக் கேட்டார்.

பெருந்தலைவர் காமராசரும் பெருந்தன்மையுடன் ஒத்துக் கொண்டார். அதன்படி காஞ்சிபுரம் தொகுதி தண்டலம் என்ற கிராமத்திற்கு முதல்வர் பெருந்தலைவர் காமராசர் அனைத்து அதிகாரிகளுடன் ஒருநாள் வந்தார்.

பேரறிஞர் அண்ணா தொகுதி மக்களையெல்லாம் வரவழைத்து அவரவர்களுடைய குறைகளை-கோரிக்கை மனுக்களைப் பெருந்தலைவரிடம் சேர்க்க ஏற்பாடு செய்தார். பெருந்தலைவரும் அவர்களுடைய கோரிக்கையை ஏற்று சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடம் குறைகளைத் தீர்க்க உத்தரவிட்டார்.

பேரறிஞர் அண்ணா வழியில் ஆட்சி நடத்திவரும் புரட்சித் தலைவர், அ.தி.மு.க. எதிர்க்கட்சியாக இருந்தபோது பரங்கிமலை சட்டமன்றத்தில் நின்று வெற்றிபெற்று இருந்தார்.

எனவே, அன்றைய அரசு பாராமுகமாக இருந்ததால் தொகுதி மக்களுக்கு அரசு செய்ய வேண்டிய அனைத்துப் பணிகளையும் புரட்சித்தலைவர் தனது பணத்திலேயே செய்து கொடுத்தார்.

அதுமட்டுமல்ல; மற்றுமுள்ள அனைத்து ஏழை மக்களுக்கும் உதவி செய்து வருவதிலும் பேரறிஞர் அண்ணாவின் உண்மைத் தம்பியாக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அண்ணாவின் வழியில் அ.தி.மு.க. ஆட்சியைத் திறம்பட நடத்திக்கொண்டு 11வது ஆண்டில் அடி எடுத்து வைக்கச் செய்துள்ளார்.

புரட்சித்தலைவரின் ஆட்சி 11ஆவது ஆண்டிலே அடி எடுத்து வைக்கக் காரணம் புரட்சித்தலைவர் அவர்கள் அமரர் அண்ணாவின் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றி ஆட்சியைத் திறம்பட நடத்துவதுதான்!

நாட்டின்நிலை உயர்ந்திட

வயல்களிலே கதிர் குலுங்கிடின், சர்க்கார் அலுவலகங்களில் மகிழ்ச்சி துள்ளும்; தொழிற்சாலைகளிலே தோழமை மலர்ந்து, நீதியும் நிம்மதியும் கிடைத்து உற்பத்தி பெருகிடின், நாட்டுநிலை உயர்ந்திடும். அங்காடியிலுள்ளோர் கொள்வன கொடுப்பன என்பவை நேர்மையின் அடிப்படையில் அமைந்திருத்தல் வேண்டும் என்று இருந்திடின், அகவிலையும் பதுக்கலும் அழிந்துவிடும், பொது மக்களின் வாழ்வு சீர்படும். நாட்டின் நிலை உயர்ந்திட பணியாற்றிடவே நாம் என்ற உணர்வுடன் மாணவ மணிகள் கல்விக்கூடங்களில் பயிற்சி பெற்றிடின் நாடு மேம்பாடடையும், இவை எல்லாவற்றின் கூட்டே ஆட்சி. சில மண்டபங்களிலே மட்டும் செய்யப்படுகிற காரியமல்ல ஆட்சி. நாட்டு ஆட்சி, வீட்டுக்கு வீடு காணப்படும் பண்பைப் பொறுத்திருக்கிறது.

—பேரறிஞர் அண்ணா

(15.3.1967-இல் சென்னை வானொலியில் ஆற்றிய உரையிலிருந்து)

அண்ணா
பிறந்த நாள்

தூண்டா மணிவிளக்காம் தூயவர் அண்ணா
பிறந்த நாளில் - அவர்
காட்டிய கொள்கையில் அணுவினும் வழுவாது
அண்ணன் புகழ் காக்கும் - ஏழையர்
வாழ்வின் ஒளிவிளக்காம் **புரட்சித்தலைவர்**
காட்டும் பாதையில் - நாளும்
ஓலை குடிலகற்றி எழிலார்ந்த வீடுகட்டி
பொன்மனம் மகிழச்செய்து
புரட்சி படைத்திடுவோம்! எம் மன்னன்
கொடை போல!

பா. அங்கமுத்து
தலைவர்
தமிழ்நாடு குடிசைப்பகுதி மாற்று வாரியம்

DIPR/2218/MS/87/NAS.

தீர்ப்பளியுங்கள்!

பேரறிஞர் அண்ணா

என் நண்பர், மாஜிஸ்திரேட் மருதவாணம் பிள்ளை கோர்ட்டிலே மட்டும்தான் கோபமாகக் காணப்படுவார். அதைக் கூட அவர் கோபமென்று ஒப்புக் கொள்வதில்லை. நீதியின் உருவம் என்று கூறுவார். "என்னமோ மருது, நீதி இப்படி மிரட்டும் உருவிலே இருப்பது எனக்குப் பிடிப்பதில்லை" என்று நான் கூறுவதுண்டு-கோர்ட்டு நேரத்தில் அல்ல.

அன்று மாலை, மருதவாணம் பிள்ளை, என்னைக் கண்டதும் "வா, வா! உன்னைத்தான் தேடிக் கொண்டிருந்தேன். நாளைக்கு ஒரு வழக்கிலே தீர்ப்பளிக்க வேண்டும், உன்னிடம் அதைக்கூறி, உன் தீர்ப்பு என்ன என்று தெரிந்து கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்" என்று கூறினார்.

"இதுதானா எனக்கு வேலை! உனக்குத்தான் சர்க்காரிலே சம்பளம் தருகிறார்கள். சட்டத்தைப் படித்துச் சம்பவங்களை அலசி துஷ்ட நிக்ரஹ சிஷ்ட பரிபாலனம் செய்ய, எனக்கேன் அந்த வேலை?" என்று நான் கேலியாகக் கூறினேன்.

"உனக்கே மாஜிஸ்ட்ரேட் வேலை கிடைத்து விடுகிறது என்று வைத்துக் கொள்ளேன்" என்றார் மருதவாணம், மாலை வேளையிலே அவருக்கு இயல்பாகவே மலரும் மகிழ்ச்சியுடன்.

"எனக்கு அந்த வேலை கிடைத்தால்தானே!" என்று நான் கொஞ்சம் கம்பீரமாகக் கூறினேன். மருதவாணர் மாஜிஸ்ட்ரேட் குரலில் ஆரம்பித்தார்.

"பெயர் மகாலிங்கம்; வயது முப்பது. தொழில் நிலையாக ஒன்றுமில்லை; குற்றச்சாட்டு, பித்தளைச் சங்கிலியைத் தங்கச் சங்கிலி என்று ஏமாற்றி விற்றான். இதுதான் வழக்கு. இதிலே தீர்ப்புக்கூற வேண்டும்".

"சரி! மகாலிங்கத்தின் வாக்குமூலம் என்ன?" என்று கேட்டேன் ஒரு அதிகாரி போலவே.

"அதிலே சிக்கல் ஒன்றும் இல்லை. அவன் ஒப்புக்கொள்ளுகிறான்" என்றார் மருதவாணம்.

"இவ்வளவுதானா? இதிலே யோசனைக்கு என்ன இடமிருக்கிறது? குற்றவாளி குற்றத்தை ஒப்புக்கொள்ளுகிறான். உடனே

சட்டப் புத்தகத்திலே, அந்தக் குற்றத்திற்காக செக்ஷன் என்ன, அதற்கான தண்டனை என்ன, என்று பார்க்க வேண்டியது தானே! இதற்கு என்னைப் பரீட்சிக்க என்ன இருக்கிறது?" என்று நான் கூறினேன்.

"தங்கச் சங்கிலி என்று முலாம் பூசியதை விற்றிருக்கிறான். ஒப்புக்கொண்டுமிருக்கிறான். சாட்சியங்களும், அந்த போல அப்பழுக்கு இல்லை என்றாலும் இது சிக்கலான பிரச்சினை" என்றார் மருதவாணர்.

"வேடிக்கையாகவன்றோ நீர் பேசுகிறீர்' என்று நான் கொஞ்சம் மரியாதையாகவே சொன்னேன். நண்பரின் முகத்திலே கோர்ட்டுக்களை தட்டுவது கண்டு; கொஞ்ச நேரம் மௌனமாகவே இருந்தார் மருதவாணர். கவலையுடன் காணப்பட்டார். எனக்கு ஏதாவது பேசி வைப்போம் என்ற எண்ணம் உண்டாயிற்று.

"மகாலிங்கம் என்ற ஆள் தெரிந்தவனா!" என்றேன் நான். உடனே மருவதாணரின் உடல் குலுங்கிற்று. முள் தைத்தவர் அலறுவது போன்ற குரலிலே "தெரிந்தவனானால் என்ன, தெரியாவிட்டால் என்ன? நீதியின் கண்களுக்குச் சிநேகிதன், பந்து, இவைகள் உண்டா? பைத்தியக்காரா! எனக்கு எப்போதும் அம்மாதிரி எண்ணம் வருவதே கிடையாது. யாருக்கும் வரக்கூடாது. நீதியின் சக்கரம் சாமான்யமானதல்ல" என்று கூறினார். 'ஏதேது, இன்று இரவு நெடுநேரம் வரையிலே இவருடைய உபதேசத்தைக் கேட்கவேண்டும் போலிருக்கிறதே' என்று நான் சற்று பயந்தேன்.

"மகாலிங்கம், கள்ளன், அயோக்கியன், குடியன் இவற்றிற்கு ருஜு இருக்கிறது" என்று தனக்குத்தானே கூறிக் கொள்பவர் போலப் பேசினார் என் நண்பர்.

"சரி, ருஜு இருக்கும்போது. கள்ளனை, அயோக்கியனைத் தண்டிக்க வேண்டியதுதானே, இதிலே தயவு தாட்சண்யம் என்னமோ இல்லை. கூடாது. இன்னம் யோசனை ஏன்?" என்று நான் மாஜிஸ்ட்ரேட்டானேன். மாஜிஸ்ட்ரேட் மருதவாணம் பிள்ளையோ ஒரு விசித்திர வக்கீலானார்.

"மகாலிங்கம், கள்ளன், அயோக்கியன், குடியன் என்பதற்கு எப்படி ஆதாரம் இருக்கிறதோ அதே போலவே அவன் சாது. யோக்யன் ஏமாந்தவன் என்பதற்கும் ருஜு இருக்கிறது" என்றார்.

உண்மையிலேயே இது சிக்கலான பிரச்னைதான். என் நண்பர் கவலைப்படுவதற்குக் காரணம் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்துகொண்டேன்.

''வேடிக்கையாக இருக்கிறதே சொல்வது! யோக்யன், அயோக்யன் என்று ஒரே ஆளை எப்படிக் கூறுவது? அமாவாசைபௌர்ணமி தினத்தில் எனக் கூறுவதுபோல் இருக்கிறதே!'' என்று நான் உவமையை உதவிக்கு இழுத்தேன். மருதவாணர் அதிலும் சளைக்கவில்லை. ''பச்சை ஓணான், அடிக்கடி நிறம் மாறும் தெரியுமா?'' என்று கேட்டார்.

''ஆமாம்!'' என்று நான்இழுத்தேன். ''என்ன ஆமாம். எதற்கும் ஆமாம்சாமி போடுகிறாய்! ஊரைக் கொளுத்துவது தவறுதானே?'' என்று வேறோர் கேள்வியைக் கேட்டார். திடுக்கிட்டு, ''நிச்சயமாகத் தவறுதான்'' என்றேன். ''தவறுதான்! ஆனால் இலங்காதகனம் புண்ய காரியமாகப் பாவிக்கப்படவில்லையா?'' என்றார் நண்பர். இதேது வம்பு வளர்ந்தபடி இருக்கிறதே என்று அஞ்சி, ''அதுவேறு விஷயம்! அரக்கனுடைய ஊரை அனுமார் கொளுத்தினார், அது ....'' என்றுமுடிக்கவே அவசியமில்லாத வாசகத்தை வீசினேன். ''அது கடவுள் விஷயம். அது தானே உன் வாதம்'' என்று என் நண்பர் என் வாசகத்தை முடித்துவிட்டு, மேலே பேசலானார்; ''மகாலிங்கம் யோக்யன்தான். அயோக்கியனுந்தான்! ஏமாற்றினான் என்பதும் உண்மை. ஏமாந்தான் என்பதும் உண்மைதான்!'' என்றார்.

''எனக்கு விளங்கவில்லையே! கோர்ட்டிலே வந்த சாட்சிகள் அவன் யோக்யன், சாது, ஏமாந்தவன் என்றா சொன்னார்கள்?'' என்று கேட்டேன். ''அதுதானே கிடையாது! கோர்ட்டிலே அவ்வித சாட்சியே கிடையாது'' என்று கூறிவிட்டு, உள்ளே சென்றார். சில கடிதங்களுடன் வந்து சேர்ந்தார். ஒன்றை எடுத்தார்.

''இதோ பார், இது குலாப் சந்த் சௌகார் சாட்சியம்.''

''நம்பள் கடையிலேதான் இந்த மனுஷன் வந்தான். கொஞ்சம் இருட்டு. நம்பள் கடையிலேயும் விளக்குச் சரியா இல்லை. எண்ணெய் ரேஷன் காலம். சங்கிலி கொடுத்தான். எத்தனை சவரன்? இது நம்பள் கேட்டது. எடை போட்டு பார் சேட்! அவன் சொன்னான்! நம்பள்கி சந்தேகம் என்னா! சங்கிலி கொண்டாந்தவன் எடை சொல்லாமலே ஏன் இருக்கான்னு யோசிச்சேன். நம்பள் சந்தேகம் வந்தாச்சா. உடனே போலீசுக்கு ஆள்விடுவான். பத்து வருஷமா நம்பள் வியாபாரம் இப்படித்தான். சாயா சாப்பிட்டு வர்ரேன்னு சொல்லிபோனேன். 308 நம்பர் கான்ஸ்டபிள்மூலைக்கடைபக்கம் இருந்தான். கூப்பிட்டு வந்து

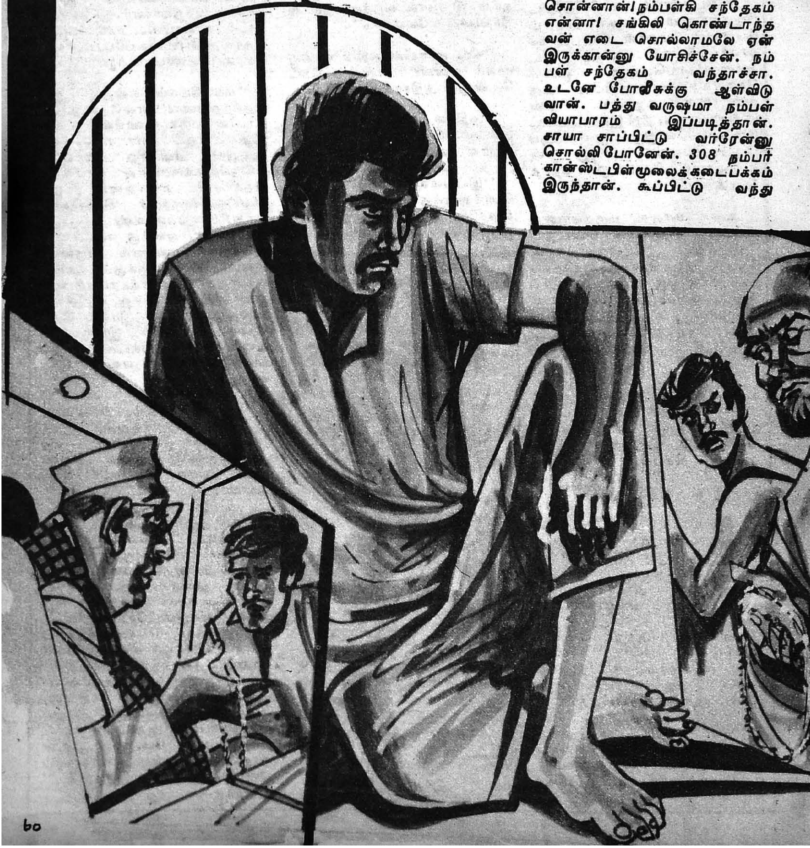

காட்டினேன். லாக்கப் ஆனான். நம்பள், ராம்ஜி தயவிலே ஆபத்திலே மாட்டாமே தப்பினான்.''

"இது மற்றொரு சாட்சி, சதாசிவம் வாக்குமூலம்'':

''தங்க மூலாம் பூசிய சங்கிலியை விற்றுத் தந்தால் எனக்குப் பாதி பாகம் தருவதாக மகாலிங்கம் என்னைக் கூப்பிட்டான். சங்கிலியையும் காட்டினான். நான் இம்மாதிரி திருட்டுக் காரியத்துக்கு உடந்தையாக இருக்க முடியாதென்று சொல்லி விட்டேன்.

308 நம்பர் கான்ஸ்டபிள், ''சேட் வந்தழைத்ததும், நான் கடைக்குப் போனேன். என்னைப் பார்த்த உடனே இவன் முகத்திலே பயம் வந்துவிட்டது. ஏதடா சங்கிலி என்று கேட்டேன். பதில் சொல்லாமல் மரம் போலிருந்தான். இதற்குள் சேட், உறைத்துப் பார்த்து ''அரே! இது பொன் இல்லை, பித்தளை என்று சொன்னார். உடனே இவனை லாக்கப் செய்தேன்.'' இப்படியே சாட்சியங்கள் உள்ளன என்று மருதவாணர் கூறிவிட்டு, ஆயாசத்தோடுஇருந்தார். இவ்வளவு வெள்ளையாக வழக்கு இருக்க இவர் ஏன் வேதனைப்படுகிறார் என்பது விளங்கவில்லை எனக்கு.

''சரியானபடி சிக்கிக்கொண்டிருக்கிறான். இனி என்ன இருக்கிறது. நான் கூற?'' என்று சொன்னேன்.

''எனக்கோ கடுமையான ஜுரம்! வைத்தியர்கூட மிரண்டு விட்டார். மார்புச்சளி அதிகமாக இருக்கிறது. சுவாசம் வருவதுகூட சிரமமாக இருக்கிறது'' என்றுகூறினார். என் மனைவி என்ன செய்வாள்! அவள் மேலே, ஒரு நகையும் கிடையாது. இருந்தது ஒரு வளையல், அது போன மாதம் தீர்ந்துவிட்டது. வீட்டிலே பாத்திரங்கள்கூடக் கிடையாது. இந்த நிலையிலே பத்து ரூபாயாகும் ஊசிபோட என்று டாக்டர் கூறிவிட்டார். கையிலே பணம் வந்தாக வேண்டும் என்றார். நிர்க்கதியாகவிடப்பட்ட நான், பிராண அவஸ்தையிலே இருப்பதை எடுத்துச் சொல்லி, நான் வண்டியோட்டும் முதலாளியிடம் போய் அழுதாள் என் மனைவி. பத்து நாளாகப் படுத்த படுக்கையாக இருக்கிறேனே பாதிப் பிராணன் போய் விட்டதே என்று ஈவு இரக்கம் கொஞ்சமும் இன்றி அந்தக் கொலைகாரப் பாதகன், ஒரு பைசா கூடத் தரமுடியாது, அவன் ஏற்கனவே ஆறு ரூபாய் பாக்கி என்று கூறிவிட்டான். மாங்கல்யப் பிச்சை தரவேண்டும் என்று என் மனைவி கேட்டாளாம். அதற்குக் கோயிலைச்சுற்று என்று சொல்லித் துரத்திவிட்டானாம்! மாடாக உழைத்தேன் எனக்கு, உயிர் போகிறது என்றால் பத்து ரூபாய் தர மறுத்துவிட்டான். இப்படிப்பட்ட கல் நெஞ்சக்காரர்கள்வாழ்கிறார்கள். கஷ்டாளிகள் கால்வயிற்றுக்குக் கால முழுவதும் உழைக்கிறார்கள். சரி, சாக வேண்டியதுதான் என்று எண்ணி ஏங்கினேன். நான் மாண்டுபோனால் மங்காவின் கதி என்னாகும்? என் ரங்கன் நாலு வயதுப் பையன், அவன் தெருவிலே அலைவான். இந்த லட்சணத்திலே அவள் எட்டாம் மாதம்! இந்த உலகிலே என்னைக் காப்பாற்ற, மரணத்திலிருந்து என்னைத் தப்பவைக்க யாரும் இல்லை. மங்கா அழுதபடியே இருந்தாள். அந்த நேரத்திலே, புண்ணியமூர்த்தி மகாலிங்கம் வந்தான். அவன் பூர்ணாயுளுடன் நோய் நொடியின்றி வாழ வேண்டும். என் நிலைமையைக் கண்டதும், கோவெனக் கதறினான். வரதா! உனக்கு இவ்வளவு அதிகமாக ஜுரம் என்று எனக்குத் தெரியாமல் போச்சே என்று விசனித்தான். ''அக்கா! அழாதே, ஆண்டவன் நல்வழி காட்டுவார்' என்று என் மனைவிக்குத் தேறுதல் கூறினான். அவனுடைய அன்பு எனக்கு ஆயிரம் டாக்டர்களின் உதவியைவிட மேலானதாக இருந்தது. உயிருக்கு ஊசலாடிக்கொண்டு, ஊரிலே ஒருவர் உதவியின்றி,வேலை செய்துவந்த இடத்திலே கைவிடப்பட்ட இந்த தர்மக்கட்டையிடம் தயை காட்டி, ஆறுதல் கூறினான். அவனுடைய தர்ம சிந்தனையைப் பார்த்தபோது கைதூக்கிக் கும்பிட்டேன். அதுவரையில் அடக்கி வைத்திருந்த ஆத்திரத்தை கொட்டினான், என் மனைவி.

"ஆண்டவன் எனக்கு என்ன வழி காட்டப் போகிறார்? ஆண்டவன் இருக்கிறானா? எங்கே இருக்கிறான்! இதோ என் புருஷர் வதைகிறார். கண்ணைத் திறக்கிறேன்! கலம் தண்ணீர் விடுகிறேன், தெய்வம் என்ன செய்கிறது? தெருவிலே ஏழைகளை அலைய வைக்கிறது. தெய்வமாம் தெய்வம்! திக்கற்றவர்களுக்குத் தெய்வம் துணை என்பது பாட்டி கதை'' என்று அழுதுகொண்டே கூறினான்.

'அழாதே அக்கா! ஆண்டவன் இருந்துதான், என்னை இங்கே அனுப்பி வைத்தார்' என்று சொன்னான், அந்தச் சாந்த மூர்த்தி. ''ஆமாம் உன்னைப் போல ஈரமுள்ள நெஞ்சுகொண்டவர்கள் வந்துதான் ஆண்டவனின் மானத்தைக் காப்பற்ற வேண்டியிருக்கிறது'' என்று அவள்

பதறிப் பேசினாள். பத்துரூபாய் கேட்கிறார் டாக்டர் என்பதைக் கூறினான். பத்து ரூபாய் என்றதும் பாவம், மகாலிங்கம் பயந்து போனான். அவனிடம் ஏது அவ்வளவு பணம்? அவன் என்னைப் போல் ஒரு ஏழை. எனக்காவது ஒரு குழந்தை. அவனுக்கு நாலு. எனக்கு ஒரு இடம் இருந்தது, வேலை செய்ய. அவனுக்கோ ஒரு வேலையும் நிலையாக இருப்பதில்லை. நோயாளி மனைவி, வயதான தாய், வருமானம் கட்டை. இந்த லட்சணத்திலே பத்து ரூபாய் தர முடியுமா அவனுக்கு! ''அப்பா நீ பக்கத்திலேயே இருந்தால் போதும், பத்து ஆயிரம் கொடுத்த மாதிரிதான். என் பிராணன் போகிற சமயத்திலே, உன்னைப்போன்ற ஒரு உத்தமச் சினேகிதன் பக்கத்திலே இருந்தால், அதுவே என் மரண வேதனையைக் குறைக்கும்'' என்று நான் ஈனக்குரலிலே கூறினேன், எழுந்தான். ''இதோ வருகிறேன்'' என்றான். வெளியே போனான். வேதனை காணச் சகியாமல் வெளியே போனான் என்று நான் நினைத்தேன். அரை மணி நேரத்திற்கெல்லாம், டாக்டருடன் வந்தான். அவர் ஊசி போட்டார். என்னைப் பணம் கேட்கவில்லை. அதிலிருந்து ஜுரம் படிப்படியாகக் குறையத் தொடங்கிற்று. நான் எழுந்து நடமாடும் சக்தி பெறுகிறவரையிலே, ரொட்டியும் அவன்தான் வாங்கித் தந்தான். ஏது மகாலிங்கம் பணம்? என்று எத்தனையோ தடவை கேட்டேன். பதிலே சொல்லவில்லை அந்த தர்மசிலன், தயாளமூர்த்தி, புண்யமூர்த்தி, புண்யாத்மா, அவதார புருஷன், என் உயிரைக் காப்பாற்றினான். ஏழை ஏழைக்கு உதவி. ஏழையே, ஏழைக்கு உயிர் கொடுக்கும் தெய்வம். மகாலிங்கம் சாதாரண பிறப்பல்ல. அவன் தெய்வப் பிறப்பு.''

''இது, வண்டிக்கார வரதன் வாக்குமூலம் - கோர்ட்டில் சொன்னதல்ல. என்னிடம் நேரில் சொன்னான். காலில் விழுந்து, 'எப்படியாவது அந்தக் காருண்யவானைக் காப்பாற்ற வேண்டும்' என்று கெஞ்சிக்கேட்டான். உண்மையிலேயே ஒரு டாக்டருக்கு, உயிர்போகுமே நம்மாலான உதவி செய்வோம் என்ற எண்ணம் தோன்றவில்லை. நம்மிடம் நாய்போலக் கிடந்தானே, உயிருக்கு ஆபத்தாக இருக்கிறதாமே, ஒரு பத்துரூபாய் கடன் தருவோம் என்றஎண்ணம் ஒரு பணக்காரனுக்குத் தோன்றவில்லை. பராரி மகாலிங்கத்தின் மனதிலே, அவ்வளவு அன்பு ததும்ப இருந்தது. ஒரு உயிர் துடிப்பதைக் கண்டு அவன் துடித்தான். ஒரு குடும்பத்தின் கண்ணீரைக் கண்டு கலங்கினான். மகாலிங்கம்யோக்யன், தர்மவான் குணசீலன், அந்த வரதன் சொன்னதுபோல அவன் தெய்வப்பிறவி என்று இந்த வாக்குமூலம் ஒன்றைக் கொண்டே சொல்லிவிடலாம்'' என்று கூறிவிட்டுப் பெருமூச்செறிந்தார் மாஜிஸ்திரேட். நான் ஆச்சரியத்தால் என்னையே மறந்தேன். ''மகாலிங்கம் எவ்வளவு பெரிய கர்மயோகி. அவன் மனதிலே எவ்வளவு கருணை! அவனுடைய செயல் எவ்வளவு சிலாக்கியமானது!'' என்று புகழ்ந்தேன்.

''ஆனால் மறந்துவிடாதே, மகாலிங்கம் செய்திருக்கும் குற்றத்தை'' என்று மாஜிஸ்திரேட் கவனப்படுத்தினார். ''ஆம்! அவன் தண்டிக்கப்பட வேண்டியவன்'' என்பதை நினைத்ததும், என் உடல் குலுங்கிற்று. இப்படிப் பட்டவனுக்குத் தண்டனை ! அவன் காட்டிய சிநேக வாஞ்சை, மனிதாபிமானம் ஆபத்தில் உதவுதல், இவைகளுக்குப் பரிசு கிடையாதா? இவைகளைக் கவனிப்பார் இல்லையா? இல்லை! ஏன்? அவன் திருடன்! தியாக புருஷன் திருடனானான்! பௌர்ணமியிலே அமாவாசை இருக்க முடியுமா என்று நான் கேட்டேன் பைத்தியக்காரத்தனமாக. இதோ இருக்கிறதே! கருணையைப் பொழிந்த மகாலிங்கம், களவு மாடியிருக்கிறான்.

''இன்னொரு வாக்குமூலம் கேள்: ''தர்மதுரையே! மகாலிங்கம், மகாயோக்கியனுங்க, பெரிய குடும்பம், பிழைப்புக்காக, யார் காலால் இட்ட வேலையையும் தலையால் செய்பவனுங்க என் மகன். அவன் சின்னவயசிலிருந்தே யோக்யனுங்க. கஷ்ட ஜீவனம். அந்தக் கஷ்ட ஜீவனத்திலேயும், பசி என்று சொல்லி யாராவது வந்துட்டா போதுங்க, தன் வயிற்றுக்குப் போதாவிட்டாலும் பரவாயில்லை என்று சொல்லி, அவர்களுக்குச் சோறு போடுவாங்க, கெட்ட நினைப்பே கிடையாதுங்க. அவனை நீங்க காப்பாற்றப்போனா, நாலு குழந்தையோடு அவன் பெண்ஜாதி நடுத்தெருவிலே நிற்கும். நானும் அப்படித்தான். வயசு அறுபதுக்கு மேலே ஆகுதுங்க'' என்று கூறி என் காலில் விழுந்து அழுதாள் மகாலிங்கத்தின் தாய். அவள் வாக்குமூலத்திலிருந்துமகாலிங்கம் சாது, யோக்யன், அன்புகாட்டுபவன் என்று ஏற்படுகிறது. ஆனால் வழக்கோ விளக்கமாக இருக்கிறது. அவன் கள்ளன், அவனே குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டுமிருக்கிறான். இப்படிப் பட்ட யோக்யன் ஏன் அயோக்கியனானான்! என்று மருதவாணர் கேட்டார். ''எனக்குத் தலை சுழலுகிறது இதைக் கேட்க'' என்று நான் சொன்னேன். உண்மையாகவே எனக்கு அப்படித்தான் இருந்தது.

'நம்ம வீட்டுத் தோட்டக்காரன் இருக்கிறானே துரைசாமி, அவன் சொன்னதே இதைவிட அதிகம். மகாலிங்கம் எப்போதும் ஏழைகளுக்கு உதவி செய்வானாம். யாராவது வீதியிலே தூக்க முடியாமல் பாரமானமூட்டையை வைத்துக்கொண்டு கஷ்டப்பட்டால் அவன்தான் உதவிக்கு வருவானாம். போக்கிரி எவனாவது யாரிடமாவது வம்புக்குப் போனால் இவன் போய்ச் சமாதானம் செய்வானாம். அந்தப் போக்கிரி அடித்தால் கூடப் பட்டுக்கொள்வானாம். யாராவது அனாதைகள் இருந்தால், வீடு வீடாகப் பிடிசோறு, எடுத்து, அவர்களுக்கு உணவளிப்பானாம். ஒரு தடவை, நம்ப தோட்டத்திலே தேங்காய் திருடிவிட்டானாம். மகாலிங்கந்தான் திருடினான் என்று நினைத்துக்கொண்டு துரைசாமி, மகாலிங்கத்தைச் சண்டைக்கு இழுத்துப் பலமாக அடித்துவிட்டானாம். மகாலிங்கம் அவ்வளவு அடியும் பட்டுக்கொண்டு, சத்தியமாக நான் திருடவில்லை என்று சொன்னானாம். கடைசியில் திருடன் வேறு ஒருவன் என்று தெரிந்ததாம், நம்ம துரைசாமிக்கு. மனந்தாளாமல், மகாலிங்கத்திடம் போய் மன்னிப்புக் கேட்டானாம். 'இது என்ன பிரமாதம்! என்னமோ விஷக்கடிவேளை' என்று மகாலிங்கம் பொறுமையாகப் பேசினானாம். அப்படிப் பட்ட பொறுமைசாலியை நான் கண்டதே கிடையாதுங்க. ரொம்ப யோக்யன், எப்போதாவது யோக்யன், எப்போதாவது அதிகக் கஷ்டமான வேலை செய்தால்

மோட்டாரில் ஏறிக்கொள்பவன் கூடத் தெறிக்க ஓடத் தேவையில்லை; உட்கார்ந்த நிலையில் உள்ள அவனை, மோட்டார் ஓரிடத்திலிருந்து மற்றோர் இடம் வேகமாக அழைத்துச்சென்று சேர்க்கின்றது. பொதுமக்களின் விசைதான் 'உத்தரவு' எனும் ஆட்சிப்பொறுப்பில் அமரும் எந்தக் கட்சிக்கும் தகுதி-திறமை அளிக்கிறது !

● தந்தையின் கட்டுப்பாடு மகன் நல்ல முறையில் வாழவேண்டும்-வளர வேண்டும் என்பதற்காகத் தான். அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாடும் அதுபோன்றதுதான்!

குடிப்பான். ஆனால் குடித்து விட்டுக் கூத்தாடுகிறவனுமல்ல. 'என் கையிலே பணம் ஏராளமாக இருந்தால் ஏழைகளுக்கெல்லாம் உபகாரம் செய்வேன். நான் இல்லாதவன். என்ன செய்வது' என்று ஏக்கப்படுவானாம் அந்த மகாலிங்கம்'' என்று கூறினார் மாஜிஸ்ட்ரேட், துரைசாமி சொன்னான் என்று.

'ஐயோ பாவம்! இப்படிப் பட்டவனுக்கு ஏன் கெட்ட எண்ணம் பிறந்தது' என்று நான் பரிதாபத்துடன் கேட்டேன்.

''அதை ஏன் கேட்கிறாய்! அதைச் சொன்னால் நீ மூர்ச்சையாகி விடுவாய். எங்கெங்கு விசாரம் இருந்ததோ அங்கெல்லாம் மகாலிங்கம் முன்னாலே நின்று உதவி செய்வான். நோயாளிகளுக்கு மருந்துவாங்கித் தருவான். ஏழையின் வீடு இடிந்தால், இவன் கூலி இல்லாமல் வெறும் கூழுக்கே வேலை செய்வான். குழந்தை ஏதாவது தவறி வந்து விட்டது என்றால், வீடு கண்டுபிடித்துக் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கிற வரையிலே, வேறு வேலையைக்கவனிக்கமாட்டான். இப்படி மற்றவர்களுக்கு உதவி செய்வதிலேயே கண்ணுங் கருத்துமாக இருந்ததால் அவனுக்குக் கிடைக்கும் வேலையும் நிலைப்பதில்லை. பரோபகாரி வருகிறார். இவருக்கு வேலை வெட்டி எதற்கு ? என்று கண்டித்து அனுப்பிவிடுவார்கள். குடும்பமோ பெரிது. அதை நடத்திக்கொண்டு போவதே சிரமம். தன் சக்தியையும் உணராமல் உதவி செய்யும் சுபாவம். அதற்கு வேறு செலவு. இந்த நிலையிலேநடந்திருக்கிறது இவன் வாழ்க்கை. இச்சமயத்திலே,

இவன் அதிர்ஷ்டச் சீட்டுக் கட்டியிருந்தான். அதிலே நூறு ரூபாய் கிடைத்தது. ஆனந்தமடைந்தான். கடன் தீரும், குடும்பத்துக்குச் சௌரியமாகும், மற்றவர்களுக்கு உதவி செய்யவும் முடியும் என்று மகிழ்ந்தான். அழுக்கு உடையுடனும் தலைவிரி கோலத்துடனும் தள்ளாடி நடந்துகொண்டு, யாரோ ஒருவன் மகாலிங்கத்திடம் வந்து சேர்ந்தான் சனியன்போல். அவனுடைய நிலைமையைக் கண்டதும், மகாலிங்கத்தின் மனம் பாகாய் உருகிவிட்டது. 'ஐயோ! சாப்பிட்டு எத்தனை நாளாயிற்றோ! பார்க்கவே பரிதாபமாக இருக்கிறதே' என்று சொல்லித் தன் வீட்டுக்கு அழைத்துக் கொண்டு போயிருக்கிறான். அவன் தண்டச் சோற்றைத் தாராளமாகத் தின்றுவிட்டு, 'ஐயா! நான் பர்மாவிலிருந்து கால்நடையாக வந்தவன், ரங்கூனில் பெரிய வியாபாரி. போராத வேளையால் இந்தக் கோலம் வந்தது' என்று தன் கதையைக் கூறலானான். பர்மாவிலிருந்து பயங்கரமான ஆபத்துக்குள்ளாகிப் பல மக்கள் வதைபட்டதை மகாலிங்கம் ஏற்கெனவே கேள்விப்பட்டவன். பத்து நாள் அன்னாகரம் இல்லாமல் அவதிப்பட்டவர்கள், பாம்பு கடித்து இறந்தார்கள். பாம்புக்குப் பலியானவர்கள், காட்டு ஜாதியாரால் கொலையுண்டவர்கள் என்று பல சோகச்சேதிகளைக் கேட்டிருந்தான். ஆகவே, பர்மாவிலிருந்து வந்தேன் என்று சொன்ன உடனே மகாலிங்கத்துக்குக் கண்களிலே நீர் ததும்பிற்று.

வந்தவன், 'என் குடும்பம் அடியோடு நாசமாகிவிட்டதப்பா!' என்றான் மகாலிங்கம். அழுதுவிட்டான். எப்படியோ நான் வந்து சேர்ந்தேன். திக்கு இல்லை, திசை தெரியவில்லை நீ கிடைத்தாய் பழனியாண்டவர் போல் என்று சொல்லிக் கும்பிட்டான். 'ஐயோ! பெரியவங்க நீங்க இந்தப் பஞ்சைப் பயலைக் கும்பிடக்கூடாதுங்க. நான் என்ன பிரமாதமான உதவி செய்துவிட்டேன் உங்களுக்கு' என்று மகாலிங்கம் கூறினான். அப்போது தான், வந்தவன், மெதுவாக மடியிலிருந்து, சங்கிலியை எடுத்தான். 'அப்பா இது மூணு சவரன். இதை விற்க வேண்டும். விற்றால் நான், ஊர் சேர்ந்து ஏதாவது கடை வைத்துக்கொண்டு பிழைப்போம். இந்த ஊருக்கோ நான் புதியவன். கடைவீதிக்கு நகையை எடுத்துக்கொண்டு போனால், சுலபத்தில் வாங்கமாட்டார்கள். அதிலும் நான் இருக்கிற அலங்கோலத்தைக் கண்டால் இது திருட்டுச் சொத்தோ என்று கூடச் சந்தேகப்படுவார்கள். ஆகையினால் எனக்கொரு உபகாரம் செய். இது மூன்று சவரன். இன்றைய விலையிலே இருநூறு ரூபா தாளும். எனக்கு ஒரு நூறு ரூபாய் கொடுபோதும், சங்கிலியை நீ எடுத்துக் கொள் என்றுகெஞ்சினான. மகாலிங்கம் மறுக்கவில்லை. அதிர்ஷ்டச் சீட்டுப்பணத்தை அப்படியே அந்தப் பர்மா அகதிக்குக் கொடுத்தனுப்பி விட்டான். அந்தச் சங்கிலியைத்தான் பிறகு மார்வாடிக்கடையிலேவிற்க வந்தான், பிடிபட்டான். இது, மகாலிங்கத்தின் மனைவி, தன் நாலு மக்களோடு என் காலிலே விழுந்து சொன்ன வாக்கு மூலம்'' என்றார். நான் சந்தோஷத்தால் துள்ளிக் குதித்து, இந்த வாக்கு மூலத்தைக்கொண்டே, ''மகாலிங்கத்தை விடுவித்து விடலாமே'' என்று சொன்னேன். மருதவாணர் சிரித்துக் கொண்டே ''எப்படித் தீர்ப்பளிக்க முடியும்? சட்டம் இடந்தராதே. மேலும் பர்மா அகதியாக நடித்தவன் யார் என்று தெரியவில்லை. அது மட்டுமல்ல; முலாம் பூசுவதற்கான சாமான்களை மகாலிங்கத்தின் வீட்டிலிருந்து போலீசார் கண்டுபிடித்து எடுத்திருக்கிறார்கள்'' என்று கூறினார். 'அந்தப் பர்மா அகதியாக வந்த புரட்டனே, முலாம் பூசும் சாமானை அங்கே வைத்திருப்பான்' என்று நான் கூறினேன். 'இருக்கலாம்! ருஜு வேண்டாமா! மகாலிங்கம் நிரந்தரமான தொழிலற்றவன், அவன் முலாம் பூசிய நகையை விற்க முயற்சித்தான். அதை அவனே ஒப்புக்கொள்கிறான். அவன் வீட்டிலே முலாம் போடும் கருவி கிடைத்தது. தண்டனைக்கு ஏற்றபடி ருஜுகள் உள்ளனவே, நான் என்ன செய்வது?'' என்று கேட்டார்.

''சிக்கலான பிரச்னைதான்!'' என்று மட்டுமே என்னால் சொல்ல முடிந்தது. நானா தீர்ப்பளிக்க வேண்டியவன்! என் தீர்ப்பு நெடுநாட்களுக்கு முன்பே பதிவாகிவிட்டது. ஒரு வழக்குக்கு மட்டுமல்ல. பொதுவாகவே. அதாவது, ஏழைகள் செய்யும் குற்றங்களுக்குக் காரணம் அவர்களின் ஏழ்மை, ஆகவே தண்டிக்கப்படவேண்டியது ஆட்களல்ல, பொருளாதார பேத அமைப்பு முறை, இது என் தீர்ப்பு. ஆனால் மாஜிஸ்ட்ரேட் மருதவாணம் பிள்ளை, சட்டப்படி, இந்த மகாலிங்கம் வழக்கிலே, என்ன தீர்ப்பு அளிப்பது என்று கேட்கிறார்! சொல்லுங்கள் பார்ப்போம்!!

ஈழத்தலைவர் செல்வநாயகம் அவர்களுடன்

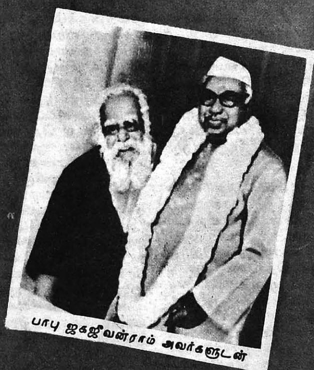

பாபு ஜகஜீவன்ராம் அவர்களுடன்

பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்களுடன்

புதுமனிதர்

டாக்டர் வி.சி.குழந்தைசாமி

துணைவேந்தர், அண்ணா தொழில்நுட்பப் பல்கலைக்கழகம்

ஒரு நாட்டின் பொதுவாழ்வில் தலைவர்களாக விளங்குவோர் இருவகைப்படுவர். அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள், இயக்கத் தலைவர்கள். இவர்கட்குள் ஆங்காங்கு ஒற்றுமை காணப்படினும் இவர்கள் அடிப்படையில் வேறுபட்டவர்கள், அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள் மக்களது விருப்பு, வெறுப்புக்களை, துன்பந்துயர்களை, அவர்களது அன்றாட வாழ்வின் கவலைகளைப் பிரதி பலிப்பவர்கள்.

மக்கள் மத்தியில் பரவலாகக் காணப்படும் ஆசைகட்கு, பிரச்னைகட்கு, ஒரு கொள்கை வடிவம் கொடுத்து அதை நிறைவேற்றப் பாடுபடுபவர்கள்; அல்லது பாடுபடுவதாகச் சொல்பவர்கள்; அவர்கள் வலிமை, கட்சியின் பலத்தைப் பொறுத்தது. அவர்களது வெற்றியும் தோல்வியும் கட்சியின் வெற்றி தோல்வியோடு இரண்டறப் பிணைந்தவை. சுருங்கக் கூறின், அவர்கள் கட்சியின் தோளில் நிற்பவர்கள், அவர்கள் உயரம், ஏறி நிற்கும் தோளின் உயரத்தைப் பொறுத்தது.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் பிரதிநிதி தந்தை பெரியார்

இயக்கத் தலைவர்களின் நிலை வேறு; அவர்கள் பெரும்பான்மை மக்களுடைய எண்ணங்களைப் பிரதிபலிப்பவர்கள் அல்ல. அவர்களது எண்ணங்களை உருவாக்குபவர்கள். செல்லும் பாதையே சிறந்ததென்று கொள்ளாது, தேவைப்பட்ட வழி, திருப்பம் காண்பவர்கள். அவர்கள் மக்கள் வழிச் செல்பவர்கள், அவர்கள் அரசியல் கட்சிச் சார்புடையவர்களாகவும் இருக்கலாம். ஆனால் அரசியல் கட்சிகளின் வரம்புகட்குக் கட்டுப்பட்டவர்கள் அல்ல. அவற்றுக்கு அப்பாற்பட்டவர்கள்; கட்சியின் தோளேறி நிற்பவர்களன்று; கட்சிகளைத் தேவைக்கேற்பத் தங்கள் தோளில் தாங்கி நிற்பவர்கள். இன்று வித்திட்டு, நாளைத் தேர்தலில்

அறுவடை தேடாது, வாழுங் காலத்தில் வித்திட்டு வருங் காலத்திற்கு அறுவடையை விட்டுச் செல்பவர்கள்.

உலகின் பல பகுதிகளில், உலக வரலாற்றின் பல கட்டங்களில், சமுதாயத்தின் பல்வேறு கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் இயக்கத் தலைவர்கள் தோன்றி யுள்ளனர். அப்படிப்பட்ட தலைவர்கள் பொதுவாகவே உயர்ந்த உள்ள உரம் கொண்டவர்கள் என்றாலும், சிறப்பாக, மதம், கடவுள், மற்றும் நம்பிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட கொள்கைகள் கோட்பாடுகள் இவற்றைத் திருத்த, செம்மைப் படுத்த, அவ்வப்பொழுது முயன்றவர்கள், மற்ற யாருக்கும் இல்லாத மனவலியும் சிந்தைத் தெளிவும், செய்கைத் துணிவும், தியாக மனப்பான்மையும் கொண்டவர்கள். இந்த வரலாற்றுப் பெருமக்கள் வரிசையில் இருபதாம் நூற்றாண்டின் பிரதிநிதியாக விளங்குபவர் பெரியார்.

மாபெரும் புரட்சி வாழ்க்கையில்...

தன்னலத்தார் கொடுமையால் நைந்து, சாதி, சாத்திரங்களின் இருள்மூடி, சமய சம்பிரதாயப் பிடிகளின் இறுக்கத்திலே நலிந்த தென்னகத்துக்கு, ஒளியும், வாழ்வும், விடுதலையும் தர, அவர் கிட்டத்தட்ட அரை நூற்றாண்டுக்கு முன்பு தொடங்கிய பயணம் பெரிது; அவர் செல்ல இருந்த பாதை நெடிது. வழியில் இருந்த துயரும், துன்பமும், துடைக்க அவருக்கிருந்த துணை சிறிது. அன்று அவர் 'எனக்கு ஒருசிலரும் போதும்; அதுவுமில்லையெனில் நான் ஒருவனே போதும்,' என்று துணிந்துதொடங்கிய வரலாற்றுப் பெருமை கொண்ட பணியை, தொடர்ந்து செய்து வந்தார். இடையில் அவர் கண்ட களங்கள் பல. பலரைத் துணைக் கொண்டார்; பலர் துணையை உதறித் தள்ளினார். புதிய கட்சிகளில் பலவற்றை எதிர்த்தார். எதிர்த்தவர்களை ஆதரித்தார். அவருடைய நீண்ட பாதையில், மகத்தான குறிக்கோளில், மாபெரும் புரட்சி வாழ்க்கையில் இவையெல்லாம் சிறுசிறு சங்கிலித் தொடர்கள். அவர் மேற்கொண்ட பணியின், அவரை ஆட்கொண்ட குறிக்கோளின், 'முழுமையும்' காண்போர் அவர் சென்ற பாதையின்கண் முறையும் காண்பர். மற்றபடி அகலமறியாது, ஆழம் காண இயலாது. 'சிறுசிறு பகுதிகளை' எடுத்து, அலசி, ஆராய்ந்து முன்னுக்குப்பின் 'முரண்' காண்பாரும் உண்டு. யானை கண்ட குருடர்கள் சிரஞ்சீவிகள்.

ஜின்னா, அம்பேத்கார் ஆகியோருடன்

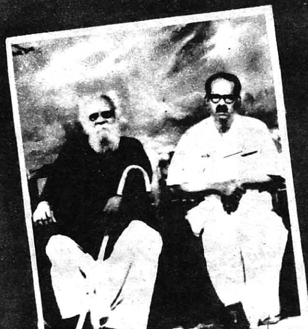

பாவேந்தர் பாரதிதாசன் அவர்களுடன்

நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்களுடன்

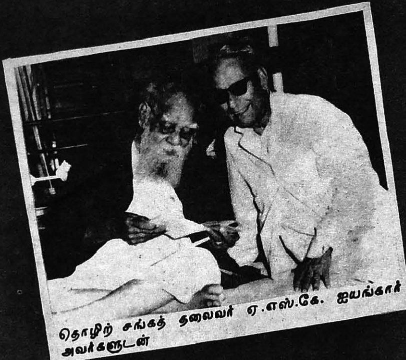

தொழிற் சங்கத் தலைவர் ஏ.எஸ்.கே. ஐயங்கார் அவர்களுடன்

அஞ்சாநெஞ்சன் அழகிரிசாமி அவர்களுடன்

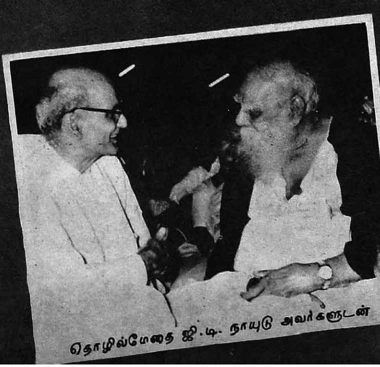

தொழில்மேதை ஜி.டி. நாயுடு அவர்களுடன்

அவர்கள் என்றுமிருப்பர், எங்குமிருப்பர்.

எந்த நாட்டிலும், சமூக சீர்திருத்தவாதிகளாக, சமய, மத எதிர்ப்பாளர்களாகத் திகழ்ந்தவர்கள், தங்கள் வாழ்நாளில் இன்னலுக்கு ஆளானார்கள். எதிர்ப்பையே கண்டார்கள். வருங்காலத்தில் நம்பிக்கை வைத்துத் தொடங்கிய பணியைத் தொடர்ந்து நடத்தத் தொண்டர்களை விட்டுச் சென்றார்கள். இது சாக்ரடீஸ் காலத்திலிருந்து நாம் பார்க்கும் வரலாற்று உண்மை. கடந்த இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாக அந்த நிலை மாறாமலே இருந்து வந்திருக்கிறது! அறிஞர்கள் மத்தியில் மட்டுமே தத்துவ ரீதியில் எழுதியும் பேசியும் வந்த பகுத்தறிவாளர் சிலருக்கு, பாராட்டும், ஒப்புதலும் கிடைத்திருக்கலாம். ஆனால் நேரே பொதுமக்கள் மத்தியில் சென்று, தங்கள் சீர்திருத்த முயற்சியைத் தொடங்கிய சிந்தனையாளர்கள் அனைவரும், புரட்சிவாதிகளாக வாழ்ந்தார்கள். எதிர்ப்புக்கிடையே வளர்ந்தார்கள். எனினும் ஏற்கப்படாதவர்களாகவே மறைந்தார்கள். எதிர்காலம் மட்டும் அவர்களைச் சிந்தனைச் சிற்பியாக்கிக் கௌரவித்தது. நன்றி செலுத்தியது.

புதுயுகம் கண்டவர்!

வாழையடி வாழையாக வந்த இந்தப் புரட்சிவாதிகள் வரலாற்றிலே, ஒரு புது யுகத்தை ஏற்படுத்தியவர் பெரியார். எதிர்ப்புக்கும் ஏளனத்திற்கும் இடையே தொடங்கி, கல்லடி, கலகங்கள் என நலிந்தும் 'ஒரு சிலர் உடன்பாடு' என்ற நிலைக்கு வளர்ந்து, பெரும்பகுதியினர்க்குத் தந்தை பெரியாராகி இன்று ஆளும் கட்சியினர், அவர்கட்கு எதிர்தரப்பினர், படித்தோர், படியாதவர் என்ற எல்லாத் தரத்தினரும் தென்னகத்தின் ஒரு தலைவர் என்று சிறப்பிக்கும் அளவிற்குத் தமது தொண்டின் பயனை நாடு உணர்ந்திருப்பதை, ஒப்புக்கொள்வதை, அவர் காணுகிறார்.

அறுபது ஆண்டுகட்கு மேலாக இரவு பகலென்று பாராது, ஒய்வு ஒழிவு என்று கருதாது. பாராட்டும், பதவியும் தேடாது, பட்டி தொட்டிகளில் நாட்டில், நகரில் தமிழகத்தின்மூலைமுடுக்குகள் அனைத்திலும், கூட்டம் கூட்டி, எடுத்துச் சொல்லி இடித்துரைத்து, மறியல் நடத்தி, வழக்காடியபோரின் பயனை ஒவ்வொரு பிடி மண்ணிலும் காணலாம்.

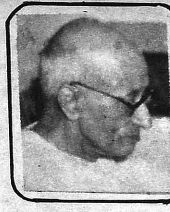

மூவர் உலா

தந்தை பெரியாருக்கும் மூதறிஞர் ராஜாஜிக்கும், பேரறிஞர் அண்ணாவுக்கும் ஓர் ஒற்றுமை இருந்திருக்கிறது. மேடைப் பேச்சில் தமக்கெனத் தனிப் பாணியை அமைத்துக் கொண்ட இம் மூவரும், முதன் முறையாக எந்த ஊரில், எப்போது மேடைப் பேச்சைத் துவக்கினார்கள் என்ற விவரம் நமக்குத் தெரியாவிட்டாலும்கூட, அவர்கள், சென்னைத் திருநகரில்தான் இறுதியாக உரையாற்றியிருக்கிறார்கள் என்பது வரலாறு அறிந்த செய்தியாகிவிட்டது.

சென்னை தியாகராயநகரில் 14-1-1969 அன்று 'கலைவாணர் சிலை' திறப்பு விழாதான், பேரறிஞர் அண்ணா கடைசியாகக் கலந்து கொண்டு உரையாற்றிய நிகழ்ச்சி. உடல்நலம் பாதிக்கப்பட்டிருந்த நிலையிலும் ஓய்வு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று மருத்துவர்கள அறிவுரை வழங்கியிருந்த போதிலும் அவற்றைப் பொருட்படுத்தாமல் சிரிப்புச் சக்கரவர்த்தியின் சிலை திறப்பு விழாவில் கலந்து கொண்டு பேருரை ஆற்றினார் பேரறிஞர் அண்ணா. அந்த நேரத்திலும் பகுத்தறிவுப் பிரச்சாரம் செய்ய மறக்கவில்லை அவர். அந்தப் பொது விழாவிற்குப் பின்னர், நோய் அதிகரித்ததால், மருத்துவ மனைக்குச் சென்ற அண்ணா திரும்பி வராமலே போய்விட்டார்.

மூதறிஞர் இராஜாஜி அவர்கள், சென்னைக் கிண்டி காந்தி மண்டபத்தில் 8-10-1972 அன்று நடைபெற்ற காந்தி பிறந்த நாள் விழாவில் கலந்து கொண்டு உரையாற்றினார். அந்நாளைய ஆளுநர் திரு. கே. கே. ஷா அவர்களால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட இந்தக் கூட்டத்தில் கலந்து கொள்ள வந்த இராஜாஜி அவர்கள், துவக்கத்தில், தாம் எழுதிக் கொண்டு வந்திருந்த ஆங்கிலப் பேச்சைப் படித்தார். பினனர் பொதுமக்கள் மிகுந்த அளவில் வந்திருந்ததை உணர்ந்து, சிறிது நேரம் எளிய இனிய தமிழில் உரையாற்றினார். அதன் பின்னர் கடும் நோயினால் பாதிக்கப்பட்டு விட்டதால், அதுவே, அவர் பேசிய கடைசிக் கூட்டமாக - பொதுநிகழ்ச்சியாக அமைந்துவிட்டது.

தந்தை பெரியார் அவர்கள் சிந்தனையாளர் கழகத்தாரால் சென்னை தியாகராய நகரில் 19-12-1973-ல் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்த பொதுக் கூட்டத்தில் பேசினார்.

சமுதாய இழிவு ஒழிப்பு சம்பந்தமாகச் சென்னையில் ஒரு மாநாட்டைக் கூட்டுவதற்கு அப்போது பெரியார் ஏற்பாடு செய்து வந்ததனால், அப்பொதுக் கூட்டத்தில் மிகவும் வீராவேசமாகப் பேசினார்.

''நான் இனியும் எவ்வளவு காலத்திற்கு உயிரோடு வாழப்போகிறேன்; எனக்குப்பிறகு இந்தக் கருத்தையெல்லாம் எடுத்துரைக்க நாதி ஏது?'' என்று அவர் குறிப்பிட்டார்.

விரைவில் மறையப்போகிறோம் என்ற உள்ளுணர்வு அவருக்கு ஏற்பட்டிருந்ததை அவரது அன்றைய பேச்சு தெளிவாக்கியது.

அந்நிகழ்ச்சிக்குப் பின்னர், நோய் முற்றியதால் அதுவே அவரது கடைசிப் பொது நிகழ்ச்சியாக அமைந்துவிட்டது. அந்த நிகழ்ச்சிக்குப் பின்னர் 24-12-'73 அன்று அவர் மறைந்தார்.

மூவரின் இறுதிப் பயணமும் அரசு மரியாதையுடன் சென்னையில் நடைபெற்றது.

அதுமட்டுமல்ல; மூவருக்கும் சென்னையிலேயே நினைவுச் சின்னங்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன.

—தமிழ்ப்பித்தன்

அயல்நாட்டவர்களுடன் அண்ணா

மேற்கு ஜெர்மன் அமைச்சர்
திரு ஸைலேயுடன்...

ஐ. நா. சபைச் செயலாளர்
திரு ஊதாண்ட்டுடன்..

பெல்ஜியம்
பத்திரிகையாசிரிர்
திரு ஏ. ஜி.ஸமாய்யுடன்...

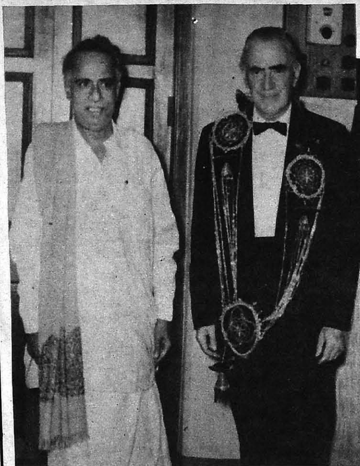

பிரிட்டிஷ் வெளியுறவுச்
செயலாளர் திரு மைக்கேல்
ஸ்டுவர்ட்டுடன்...

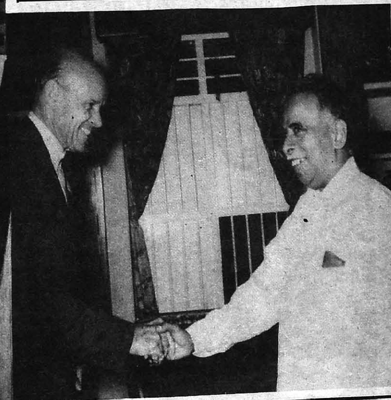

முதலாவது சிட்டி நேஷனல்
பாங்க் தலைவர்
திரு ஜார்ஜ் மூருடன்...

இந்தியாவிலிருந்த
பிரிட்டிஷ் நாட்டுத்
தூதுவர் சர் மாரிஸ்
ஜேம்ஸுடன்...

யேல் பல்கலைக் கழக
மாணவர்களுடன்...

புரதச் சத்து, எரிசக்தி, வைட்டமின்கள் தாது உப்புக்கள்...
நிறைந்த தரமான டாப்கோ கோழித்தீவனங்கள்

தமிழ் நாடு கோழியின வளர்ச்சிக் கழகம்

105, அபிபுல்லா சாலை, தியாகராய நகர்,
சென்னை-600 017. தொலைபேசி : 442453

TAPCO

இன்றே டாப்கோ தீவனங்களை வாங்கிப் பயன் பெறுங்கள்

DIPR/MS/87/ARIES

டான்சி

தரமேன்மையான பொருட்களுக்கு நம்பகமான அறிமுகமான பெயர்.

இந்தியா மற்றும் வெளிநாடுகளிலும், அலுவலகங்கள், இல்லங்கள், தொழிற்கூடங்கள் மற்றும் இதர நிறுவனங்களுக்குத் தேவையான பல்வேறு பொருட்களைத் தயாரித்து வழங்குவதில், நாடு முழுவதிலும் பொதுத்துறையில் டான்சி தனித் தன்மையுடன் விளங்குகிறது.

- கனரக மற்றும் இலகு எஃகு கட்டுமானங்கள்.
- முலாம் பூசப்பட்ட மின்கடத்தி மற்றும் நுண்ணலைக் கோபுரங்கள்.
- தொழிற்சாலைக்கான இயந்திரங்கள்.
- இல்லங்கள், வங்கிகள் மற்றும் அலுவலகங்களுக்கான உறுதிமிக்க பாதுகாப்புப் பெட்டிகள், எஃகு மற்றும் மர பர்னிச்சர்.
- வார்ப்படக் குழாய்கள், அழுத்தப்பட்ட வார்ப்பட உறுப்புகள்.
- ஆழ்கிணறு கை குழாய்கள்.
- பிரஞ்சு பாலிஷ் மற்றும் அதைச் சார்ந்த பொருட்கள்.

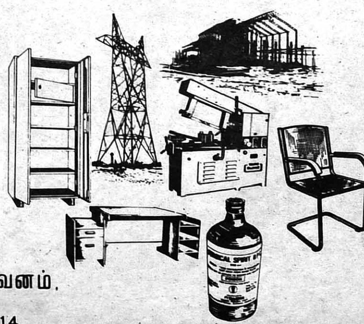

டான்சி

தமிழ்நாடு சிறுதொழில் நிறுவனம்.

(தமிழ்நாடு அரசின் ஒரு நிறுவனம்)

1, ஒயிட்ஸ் சாலை, சென்னை-600 014.

தொலைபேசி : 82161 தந்தி : TANSI டெலக்ஸ் : 41-7496 TNSI

DIPR/MS/87 (R)

பெரியார் புரட்சி மொழிகள்

* இன்றைய சுதந்திரத்திற்கு 'முதன்முதல் நானாகவே சிறைக்குப் போகிறேன்' என்று இந்த நாட்டில்-ஏன், இந்தியாவிலேயே சிறைக்குப்போனது நானும் என் குடும்பமும் தான்!

* எந்தக் காரியம் எப்படியிருந்தாலும் அரசியலில், பொது வாழ்க்கையில் கண்டிப்பாக மனித தர்மம் தவிர வேறு எந்தக் காலதர்மமோ, சமய தர்மமோ புகுத்தப்படக்கூடாது என்பதுதான் எனது ஆசையே ஒழிய, உலகத்தில் உள்ள மக்களெல்லாம் என் விருப்பம் போல்தான் நடக்க வேண்டும் என்பதல்ல!

* என்னுடைய சக்தி சிறிது என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆனால் என்னுடைய மனிதாபிமான ஆசை அளவிட முடியாததாய் இருக்கிறது. அதனாலேயே சக்திக்கும் தகுதிக்கும் மீறிய காரியங்களைச் சொல்லவும் செய்யவும் தூண்டப்படுகிறேன்!

* எனது சீர்திருத்தம் என்பதெல்லாம் பகுத்தறிவைக்கொண்டு ஆராய்ச்சி செய்து, சரி என்று பட்டபடி நடவுங்கள் என்பதேயாகும்!

* நீதிதான் சாட்சி; எனக்கு வேறு சாட்சி இல்லை!

* தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட, மிருகங்கள் போல் நடத்தப்படுகிற பட்டாளி, கூலி, ஏழை மக்கள்தான் எனக்குக் கண்வலியாய் இருப்பவர்கள், அவர்களைச் சம மனிதர்களாக ஆக்குவதுதான் எனது கண்ணோய்க்குப் பரிகாரம்.

* என் தொண்டெல்லாம் நம் மக்கள் உலக மக்களைப்போல சரிசமமாக வாழவேண்டும் அறிவிலே முன்னேற வேண்டும் என்பதற்குத் தான்!

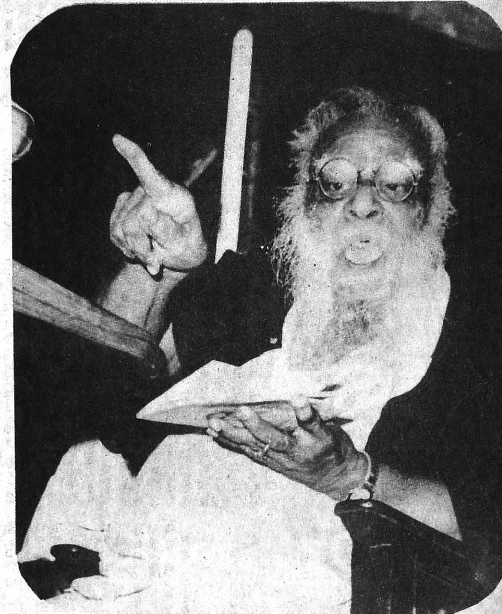

* நான் ஒரு பகுத்தறிவுவாதி என்று கருதிக் கொண்டிருக்கிறேன். பகுத்தறிவுக்கு ஒத்த எதுவும் எனக்கு விரோதம் அல்ல. பகுத்தறிவுக்கு ஒவ்வாத எதுவும் எனக்கு நட்பும் அல்ல. இதுதான் எனது நிலை!

பேறிஞர் அண்ணா பிறந்தநாள் விழா

1987-ஆம் ஆண்டு.

செப்டம்பர் பதினைந்தாம் நாள்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் எழுபத்தி ஒன்பதாவது பிறந்த நாள் விழா செங்கற்பட்டு மாவட்டத் தலைநகரான காஞ்சிபுரத்தில் சீருடனும் சிறப்புடனும் கொண்டாடப்பட்டது.

கலை வளர்த்த மாமன்னர்களின் தலைநகரம் காஞ்சி. கற்றோர் பலரும் வாழ்ந்த திருத்தலம். தொண்டை நன்னாட்டைச் சேர்ந்த அந்த பூமி பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் பிறப்பால் இருபதாம் நூற்றாண்டில் ஈடில்லாப் பெருமைபெற்றுள்ளது.

அங்கே, அரசின் சார்பில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் பிறந்தநாள் விழா. ஊரே விழாக் கோலம் பூண்டிருந்தது.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் இல்லம் நமது அரசால். பேரறிஞர் அண்ணா நினைவு இல்லமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அந்த நினைவு இல்லத்தில் அமைந்துள்ள பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் திருவுருவச் சிலைக்கு மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் மாண்புமிகு சுற்றுலா, மின் துறை அமைச்சர் திரு வி.வி. சுவாமிநாதன் அவர்கள் மாலை அணிவித்தனர்.

காஞ்சி அண்ணா அரங்கத்தில் விழா தொடங்கியது. செய்தி மக்கள் தொடர்புத்துறை இயக்குநர் இரா. கற்பூரசுந்தரபாண்டியன் இ.ஆ.ப. விழாவுக்கு வந்திருந்த அனைவரையும் வரவேற்றார்.

நிகழ்ச்சிக்கு மாண்புமிகு சுற்றுலா - மின்துறை அமைச்சர். திரு வி.வி.சுவாமிநாதன் தலைமை வகித்தார். பேரறிஞர் அவர்களின் எழுபத்தியொன்பதாவது பிறந்த நாளையொட்டி 79 ஏழை மக்களுக்கு நிலப்பட்டாக் களையும் 79 பேருக்குத்தொழிற் கருவிகளையும் சுற்றுலா மின் துறை அமைச்சர் வழங்கினார்.

நிகழ்ச்சியில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் திரு பி. பாண்டியன், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் திரு ஜெகத்ரட்சகன், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் திரு பாலாஜி திரு முனிரத்தினம், திரு தமிழ் மணி, திரு எத்திராஜ், கூட்டுறவு கைத்தறி நெசவாளர் சங்கத் தனி அலுவலர் அனகாபுத்தூர் ராமலிங்கம், குழாய் கிணற்று வாரியத் தலைவர் திரு கொளத்தூர் கோதண்டம், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக முன்னாள் துணை வேந்தர் திரு சி.வை சிட்டிபாபு ஆகியோர் பங்கேற்றனர்.

மாண்புமிகு சுற்றுலா - மின் துறை அமைச்சர் திரு வி.வி. சுவாமிநாதன் அவர்கள் தமது தலைமை உரையில் குறிப்பிட்டதாவது:

"ஏழை எளியவர்களின் நல்வாழ்வுக்காக அரும்பாடுபட்டவர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள். எனவே அண்ணாவின் பிறந்த நாளில் ஏழை மக்களுக்கு அரசின் உதவிகளை அளித்து வருகின்றோம்.

''அண்ணாவுக்குப் பெருமை சேர்க்கும் நமது அரசு எளிய மக்களுக்குத்தொடர்ந்து தொண்டாற்றும்.''

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் பிறந்தநாளை குழந்தைகள் நலவாரத் தொடக்க விழாவாகக் கொண்டாட வேண்டும் என்று மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் ஆணை பிறப்பித்திருப்பதற்கு ஏற்ப, குழந்தை நலவார தொடக்கவிழாவை மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் தொடங்கி வைத்தார்கள். இவ்விழாவில் 79 குழந்தைகளுக்கு

அதிமதுரச் சொல்லுடைய அண்ணா

திருவாளர் சி.என். அண்ணாதுரை அவர்களை அறியாத தமிழர் இரார். தென்னாட்டில் அவரைத் தெரியாதார் யாரும் இரார். இவர் ஆங்கிலத்தில் பண்டிதர். பட்டத்தால் மட்டும்பண்டிதராய்த்திரிபவர் பலர் உளர், எனில் எழுத்திலும் பேச்சிலும் பழுத்த மொழியாட்சியிலும் திறனுடையோர் மிகச்சிலரே. அத்தகைய நல்ல நடை வல்லவர்தம் வரிசையிலே முன் அணியில் இடம் உடையவர் இவர்.

தமிழினிலோ அமிழ்துமிழும் சொல் வளமும் உணர் வெழுப்பும் தொடர்ச்சிச் செறிவும் குரவனிடம் கல்லாமல் தான், பயின்று திறம்பெற்ற சொல்லின் செல்வர், தமிழ் இளைஞர், 'புத்துலகு' விரைந்து தொழில் கேட்க நிரந்தினிது சொல்லுதல் வல்ல நாவலர்.

அதிமதுரச் சொல்லுடையார்; தளராத உள உரனும் வளரறிவும் வளமலியும் தன்னுடைமையாகக் கொண்டோர்.

—நாவலர் ச. சோமசுந்தர பாரதியார்

தடுப்பூசி, சொட்டு மருந்து அளிக்கப்பட்டது. முதல் குழந்தைக்குச் சொட்டு மருந்தை அளித்து மாண்புமிகுநிதியமைச்சர் அவர்கள்துவக்கி வைத்தார்கள்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் திருவுருவப் படத்தை திறந்துவைத்து மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் விழாப் பேருரையை நிகழ்த்தினார்கள். அவர் தமது உரையில் குறிப்பிட்டதாவது:

“எல்லாரது நெஞ்சங்களிலும், நீக்கமற நிறைந்துள்ள ஒரு பெரும் தலைவர் அவர்.

“வீழ்ச்சியுற்ற தமிழகத்தை எழுச்சி பெற வைத்தவர்; அரண்மனையில் தவழ்ந்த தமிழை ஆலமரத்திற்குக் கொண்டுவந்து பாமரர்க்கும் தெரிய வைத்தவர்.

“தாய்மொழி சிறந்த இடம் பெற வாழ்நாள் முழுவதும் பாடுபட்டவர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள். அவரது பிறந்தநாளை குழந்தைநல வாரத் தொடக்க விழாவாகக்கொண்டாட மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் உத்தரவிட்டுள்ளார்கள்.

“இரண்டு வயது முதல் 14 வயது வரை உள்ளவர்களுக்கு, சத்துணவு வழங்கப்பட்டு வருகிறது. ஐந்து ஆண்டுக் காலத்துக்கு மேலாக சத்துணவுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றி வருகின்றோம். ஆண்டுக்கு ரூ.185 கோடி செலவிடப்படுகிறது. இதனால் 90 இலட்சம் குழந்தைகள் பயனடைகின்றனர்.

“இலவசச் சீருடை, இலவசப் பாடப்புத்தகங்கள், ஏழைத் தாய்மார்கள், குழந்தைகள் 60 இலட்சம் பேருக்குக் காலணிகள் வழங்கிட ரூ.30 கோடி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

“இப்பொழுது குழந்தைகள் நல்வாழ்வுக்காக, குழந்தைகளின் ஆரோக்கியத்திற்காக குழந்தைகள் நலவாரத்தைத்தொடங்கியுள்ளோம். அடிப்படையான மருத்துவவசதிகளை அளித்து ஆரோக்கியமான சமுதாயத்தை அமைப்போம்''.

நிகழ்ச்சியின் முடிவில் செய்தி மக்கள் தொடர்புத் துறை துணை இயக்குநர் திரு.வி.டி.வீரப்பன் நன்றி கூறினார்.

—நமது செய்தியாளர்

காஞ்சிபுரத்தில் நடைபெற்ற பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் 79-வது பிறந்தநாள் விழாவில் விளையாட்டு வீரர்களை ஊக்குவிக்கும் வகையில் பரிசு வழங்கப்பட்டது.

செஸ் விளையாட்டில் அரும்பெரும் சாதனை புரிந்த விளையாட்டு வீரருக்குத் தமிழ்நாடு அரசின் சார்பில் ஐம்பதாயிரம் ரூபாய் பரிசு வழங்கப்படும் என்று முன்பு மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர் அவர்கள் அறிவித்தபடி இவ்விழாவில் அரசின் சார்பில் ரூபாய் ஐம்பதாயிரத்துக்கான காசோலையை விளையாட்டு வீரர் ஆனந்தனிடம் மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் வழங்கினார்.

◉ **மனிதனுடைய ஒழுக்கம், நாணயம், நேர்மை முதலானவை அவற்றை உடைய மனிதனுக்குப் பெருமை அளிப்பது மாத்திரமல்லாமல், அவனைச் சுற்றியுள்ள எலலா மக்களுக்கும் நன்மையும் அளிக்கும்!**

◉ **நமது பெண்கள், தங்களைப் பிறவி அடிமை என்று நினைத்துக் கொண்டிருப்பதை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும்!**

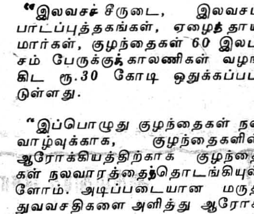

அண்ணா பிறந்த நாள்:

குழந்தைகள் நல வார விழா

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் பிறந்த நாளை, 'குழந்தைகள் நல வார விழா'வாகக் கொண்டாடும்படி மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் எம். ஜி. ஆர் அவர்கள் ஆணையிட்டுள்ளார். அதற்கிணங்க, சென்னை மாநகராட்சி 15-9-87 அன்று நேரு விளையாட்டு அரங்கில் குழந்தைகள் நல வார விழாவைக் கொண்டாடியது.

மாண்புமிகு தொழில் துறை அமைச்சர் திரு க. இராசாராம் அவர்கள் விழாவினைத் தொடங்கி வைத்தார். அப்போது அவர் பேசுகையில் குறிப்பிட்டார்:

'மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் ஏழை எளிய மக்களின் நலனுக்காகப் பாடுபட்டு வருகிறார். குடிசைகளுக்கு இலவச மின் இணைப்பு, தன்னிறைவுத் திட்டம் போன்ற பல அரிய திட்டங்களைச் செயல்படுத்தி வருகிறார்.

'நாட்டின் எதிர்காலச் செல்வங்களான குழந்தைகளுக்குச் சத்துணவு அளிப்பதுடன், அறிவு வளர்ச்சிக்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவர் அமெரிக்காவில் இருந்தாலும், எண்ணம் முழுவதும் தமிழகத்திலேயே இருக்கிறது. குழந்தைகள் நலனில் அக்கறை கொண்ட அவர் தடுப்பூசிபோட உத்தரவிட்டிருக்கிறார்.

'கிராமப்புறங்களில் உள்ள சத்துணவுக்கூட அமைப்பாளர்கள் அந்தந்தப் பகுதியின் குழந்தைகளை அடையாளம் கண்டு, அவர்களுக்குத் தடுப்பு ஊசி, சொட்டு மருந்து ஆகியவை உரிய காலத்தில் போடப்பட வேண்டும் என்று அறிவுறுத்த வேண்டும். தவிர, அந்தப் பணியிலும் சத்துணவுக்கூட அமைப்பாளர்கள் ஈடுபட வேண்டும்'.

முன்னதாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், ஒன்றரை வயதுக் குட்பட்ட குழந்தைகளுக்கு இளம்பிள்ளைவாத நோய்த்தடுப்பு மருந்து உட்பட பல மருந்துகளை வழங்கினார். சிறந்த ஆரோக்கியமான குழந்தைகளுக்கும், அவற்றை நன்கு பராமரித்து வரும் பெற்றோருக்கும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பரிசுகள் வழங்கினார்.

சென்னை மாநகராட்சி ஆணையர் திருமதி சாந்தா ஷீலாநாயர் இ.ஆ.ப. அவர்கள் தம் வரவேற்புரையில், ''சென்னையில் ஆயிரம் குழந்தைகளுக்குத்தடுப்பு ஊசிகள் போடப்பட்டுள்ளன. ஒரு வாரத்தில் பத்தாயிரம் குழந்தைகளுக்குத் தடுப்பூசி போடத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. 1986 87-ஆம் ஆண்டில் 96 ஆயிரம் குழந்தைகளுக்குத் தடுப்பூசி போடப்படும்'' என்றார்..

தலைமை வகித்துப் பேசிய சென்னை மாநகராட்சித் தனி அலுவலர் திரு கி. சந்திரசூடன் இ.ஆ.ப. அவர்கள் பேசுகையில், 'சென்னை மாகாணத்திலுள்ள மாநகராட்சியின் பூங்காக்களைச் சமூகத் தொண்டு நிறுவனங்கள் தத்து எடுத்துக் கொண்டு அதற்கான அடிப்படைச் சுகாதார வசதிகள், குடிநீர் வசதி, சுற்றுப்புறச் சுவர் ஆகியவற்றைப் பராமரிக்கவேண்டும்'' என்று கேட்டுக் கொண்டார்.

விழாவில் சுகாதாரம் மற்றும் குடும்பநலத்துறை ஆணையர் மற்றும் செயலர் திரு ஆர். சண்முகம் இ.ஆ.ப., குடும்பநலத் துறை இயக்குநர் திருமதி சி.கே. கரியாலி இ.ஆ.ப., சமூகநலத் துறை இயக்குநர் திருமதி ஷீலா ராணி சங்கத் இ.ஆ.ப., மற்றும் டாக்டர் இரா. நர்மதா, டாக்டர் என். சி. அப்பாவு, திரு. சி. ஆர். வெங்கடசுப்பையா, திரு. சி. ஆர். பார்த்தசாரதி ஆகியோர் பேசினர்.

—நமது செய்தியாளர்

தமிழுக்கு ஏற்றம் தருவோம்!

''இன்றைய தினம் நான் பேச வேண்டுமென்பது இல்லை; நீங்களெல்லாம் எதைக் காணவேண்டும் என்று எண்ணினீர்களோ, அதைக் கண்டு பெறவேண்டிய மகிழ்ச்சியைப் பெறுகிறீர்கள்! 'இது தேவை' என்று எண்ணித்தான் தமிழக அரசு தலைமைச் செயலகம் என்ற ஒளிப்பெயர்ப் பலகையைத் திறக்கிறோம்! இந்தப் பொருளை உணர்ந்து கொள்ள முடியாதவர்கள், இவ்வளவு நாட்கள், இதைக் கூடச் செய்ய முடியாதவர்கள், வெளிச்சம் போடுவதாகச் சொல்கிறார்களாம்! இருள் உள்ள இடத்தில் வெளிச்சம் போட்டால் தான் ஒளி ஏற்படும்! இருளை நீக்க ஒளி அவசியம்!

''தமிழக அரசு தலைமைச் செயலகம்' என்று பொறித்து வைக்கப்பட்டுள்ள புறவிளக்குகள், அகத்தில் உள்ள குறைபாடுகளை நீக்குவதாக அமையட்டும், கருத்துத் தெளிவுடையவர்கள் 'இது அவசியம்தான்' என்பதை உணர்வார்கள்; இது தேவை இல்லாத செயல் என்று நினைத்திருந்தால் பல்லாயிரக்கணக்கில் இங்கே நீங்கள் குழுமியிருப்பீர்களா? 'இது அவசியம்தான்' என்பதை இங்கே கூடி இருக்கும் மக்கள் கூட்டமே எடுத்துக்காட்டுகிறது! ஒளிப் பெயர்ப் பலகை அமைத்தது எங்கள் கட்சிக்குப் பெயர் வர வேண்டும் என்பதால் மட்டுமல்ல; 'தமிழக அரசு' தன்னைத்தானே உலகுக்கு உணர்த்திக்கொள்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டவே இந்தப் பெயர்ப்பலகை அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது.

''நான் இளம் வயதில் இந்தப் பக்கத்தில் வரும் பொழுது எல்லாம் 'அர்சாங்க அலுவலகம்' என்று கூடச் சொல்ல மாட்டார்கள். ஆனால் இப்பொழுது நிலைமை மாறிவிட்டது, தமிழ்ப் பெயரை நாம் வைப்பது. தமிழுக்கு நாம் தரும் ஏற்றத்தின் அடையாளமாகும். தமிழுக்கு ஏற்றம் தர வேண்டும் என்று நாம் சொல்வதெல்லாம், தமிழுக்கு மட்டும் உயர்வு தரவேண்டும், மற்ற மொழிகள் தாழ்த்தப்பட வேண்டும் என்ற கருத்துடன் அல்ல!

"தமிழகத்திலே தமிழ் ஏற்றம் பெறுவதுபோல அந்த மாநிலங்களில் அங்கே உள்ள மொழிகள் ஏற்றம் பெறுவதை இந்த அரசாங்கம் வரவேற்கிறது''.

— பேரறிஞர் அண்ணா
(14-4-1967)

ஒரு நாளும் மறக்க முடியாது!

நமக்கு நியாயமென்று பட்ட கருத்துக்களை அஞ்சாது வெளியிடுவதில் ஸ்ரீ நாயக்கர் முதல் ஸ்தானம் பெற்றவர் என்பதை ஒருவரும் மறுக்க முடியாது. சமய-சமூக - அரசியல் துறைகளில் ஸ்ரீ நாயக்கர் செய்துள்ள தியாகமும், ஊழியமும், அவர் பட்டுள்ள கஷ்டங்களும் இத் தேசத்தினர் ஒரு நாளும் மறக்க முடியாதென்பதே நமது கருத்தாகும்.

—'தமிழ்நாடு' தலையங்கத்தில் டாக்டர் பி. வரதராஜலு நாயுடு (1934)

வைக்கம் போராட்டம்

தந்தை பெரியாரின் கடைசி பேட்டி

தந்தை பெரியார் மறைவதற்கு 4 மாதங்களுக்கு முன்னர் வானொலியில் அளித்த பேட்டி: பேட்டி கண்டவர் திரு. ஜி. சுப்ரமணியம்

சுப்பிரமணியன்:

வணக்கங்க!

பெரியார்:

வணக்கம்.

சுப்பிரமணியன்:

உங்களைப் பாத்ததிலே ரொம்ப மகிழ்ச்சி. வயதானவுங்களைப் பார்த்தாலே ரொம்ப பாக்யம்னு சொல்லுவாங்க. நீங்கள் இவ்வளவு ஆண்டுக் காலம் இருந்து சமூகத்துக்கும் இந்த நாட்டுக்கும் செய்யற பணியை யாருமே மறக்க முடியாது. அப்படிப்பட்ட மகத்தான பணியை நீங்க செஞ்சிருக்கீங்க அப்படின்னு சாதாரண ஆட்களான நாங்கள் சொல்லக்கூடாது. அதைச் சொல்றதுக்கும் ஒரு தகுதி வேணும்.

பெரியார்:

என்னமோ அப்பா! எல்லாம் அப்படி நினைக்கிறீங்க, கௌரவத்துக்காக.

சுப்பிரமணியன்:

நான் மட்டும் நினைக்கலை.

பெரியார்:

நான் என்னமோ என்னுடைய கடமையைச் செய்யறேன். ஏதாவது பயன்படுதல் என்ற முறையிலே வாழ வேண்டுமே என்று

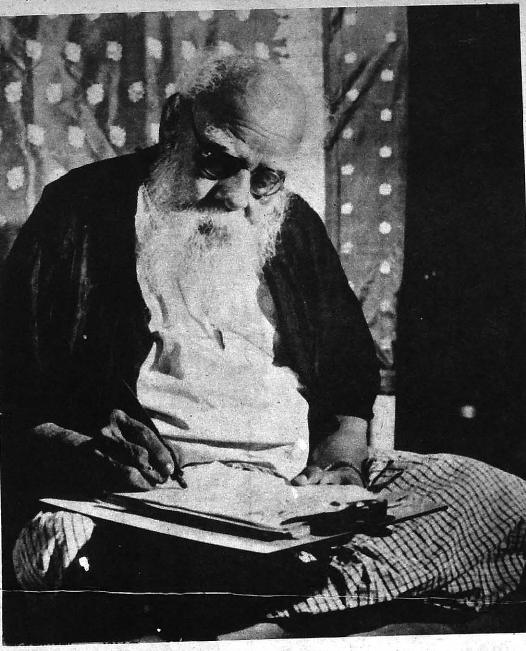

இருக்கிறேன், அவ்வளவுதான். நான் இன்ன இன்னது தான் செய்தாகனுங்கறது கணக்கில்லை. இருக்கிறதனாலே செய்யறேன். ஏதோ செய்துக்கிட்டு இருக்கிறேன். அவ்வளவுதான்.

சுப்பிரமணியன்:

வைக்கம் போராட்டத்திலே அய்யா ஈடுபட்டீங்களே அதைப்பத்தி கொஞ்சம் விவரமாச் சொல்லுங்க.

பெரியார்:

தீண்டாமை எதிர்ப்பு வேலையிலே நான் அப்ப முக்கியஸ்தனா போயிட்டேன். நிர்மாணத் திட்டத்தைப் பத்தி எடுத்து பேசறதிலே இந்தியாவிலே வெகு பேருக்கு அது புரியவே இல்லை. ராஜாஜி இதை முக்கியம் பண்ணினதாலே, தமிழ்நாட்டிலே அது ரொம்பப் பெரிசாப் போச்சு. வளர்ந்துட்டுது. இதுக்குள்ளே நானே தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டிக்கு செகரட்டரி ஆனேன். பின்பு நானே தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டிக்குத் தலைவனானேன். தீண்டாமை எதிர்ப்புப் பிரச்சாரம் பெரிசா பிரச்சாரமாகிப் போச்சு. அது பிரபலமாகவும் போய்விட்டது.

இந்த நிலையிலே மலையாளத்திலே அது தமிழ்நாட்டோடதானே இருந்தது .... திருவனந்தபுரம். ஆனால் ராஜாவோட ஸ்டேட். அந்த இடத்துலே ஈழவருன்னு ஒரு கம்யூனிட்டி உண்டு. அவங்க சாதாரணமா இங்கத்து நாடார் போல அங்க; ட்ரீட்மெண்ட் இங்க நாடாரை விட கடினம். ஆனா அவங்களைக் கடினமாக இழிவுபடுத்தி வந்தாங்க. அவங்க நிழலுகூட மேலே கூடப் படக்கூடாதுன்னு சொல்லுவாங்க. அந்த மாதிரியெல்லாம் — அதையும் சகிச்சுக்கிட்டு இருந்தாங்க. இங்கத்து விளம்பரம் பெரிசான உடனே அவங்களுக்கு ஒரு எண்ணம் வந்தது. அந்த எண்ணம் வேணும்னு வரலே, இயற்கையாக வந்து சேர்ந்தது. அந்த ராஜாவோ— பிறந்தநாளுன்னு கொஞ்ச நாள் வருஷந்தோறும் கொண்டாடுவாங்க. அந்தப் பிறந்தநாள் கொண்டாட்டம்கறது ஒரு கொட்டகை இருக்கும். பொது இடமாக கோர்ட் எல்லாம் அங்கேதான் இருக்கும். அந்த இடத்திலே பிறந்தநாள் கொண்டாடறது வழக்கம் இதுவரைக்கும் கொண்டாடித்தான் வந்திருக்காங்க. அந்த வருஷமும் கொண்டாடினாங்க. அந்தக் கொண்டாடுற காலத்திலே அங்கே அந்த ஈழவர்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் யாவரும் நடக்கக்கூடாது.

அந்த வருஷம் நடந்தபோது அங்கிருக்கிற கோர்ட்லே ஈழவர் என்ற சுமாரான குடும்பத்தைச் சேர்ந்த வக்கீல் உள்ளே வரக்கூடாதுன்னு பகிஷ்காரம் பண்ணிட்டாங்க. இதுக்கு முன்னே அதுக்கு இணங்கியவர்தான். அந்தத் தடவை செய்த உடனே உணர்ச்சி மிக்கதினாலே அவர் அதைக் குறைவாக நினைத்து சில பேரோடு சேர்ந்து யோசனை பண்ண ஆரம்பித்தார். அப்போ காங்கிரஸில் பிரபலமாக இருந்த ஆட்களோட அவர் என்ன செய்தார், மீறவேண்டியதுதான் என்று முடிவெடுத்தார். அதாவது வேண்டாங்கறதை மீறணுங்கறது. ஜார்ஜ் ஜோஸப்புன்னு ஒருத்தர் இருந்தார். அவரு தமிழ்நாட்டிலே செல்வாக்கா இருந்தார். அங்கே அவருதான், சொந்த ஊர் சம்பனூருன்னு அதைச் சேர்ந்த பாகம்தான் அது. அவரையும் கலந்து என்ன செய்வது என்று கேட்டார்கள். தடையை மீறவேண்டியதுதான் என்று சொல்லிவிட்டார்கள்.

எங்கே மீறலாம், என்ன பண்ணணும், கொட்டாரத்துக்குள்ளே போகக்கூடாது. ஒரு இடம் செலக்ட் பண்ணலாம். பொதுஜனங்களுக்குப் பட்டு இருக்கிற மாதிரின்னு வைக்கத்தை அவங்க செலக்ட் பண்ணினாங்க. வைக்கத்தை செலக்ட் பண்ணினதுக்குக் காரணம் என்னன்னா அங்கே வைக்கத்தப்பன் கோவிலுன்னு ஒரு கோவில் இருக்கு. இந்தக் கோயில் மதில்—இந்த மதில் நாலு பக்கம் சுற்றி ஒரு மைலுக்கு $1\frac{1}{2}$ மைலுக்கு, 4 பர்லாங்குக்கு இப்படி வீதி இருக்கு. அந்த வீதியிலே ஜனங்க இருக்கறாங்க. சுவர்

ளாங்கற நல்ல ஜாதிக்காரங்க இருக்காங்க. அந்த சந்தர்ப்பத்திலே இந்தக்காரணத்தை அடிப்படையாக வைச்சு அந்த வீதியிலே இவங்கள்ளெல்லாம் (ஈழத்தவர்) போகக்கூடாது. ஆனால் அங்க முஸ்லீம், கிறிஸ்தவர்கள் போகலாம். ஆனால் ஈழத்தவர் போகக்கூடாது. பொறுத்துக்கொண்டே இருந்திருக்கிறார்கள். அங்கே கோர்ட்கூட இருக்கு. அங்கே அதிகாரிகளும் ஈழவராகப் போடமாட்டார்கள். பியூனையும் ஈழவராகப் போடமாட்டார்கள். குமாஸ்தாக்களாக போடமாட்டார்கள். அதுக்கு அவங்களும்வருத்தப்படமாட்டாங்க. ஆனாலும் அப்படி இருந்த ஒரு இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து மற்றதுங்கற எண்ணத்திலே புறப்பட்டாங்க. அதுலே 17 பேர் அந்தக் கூட்டத்திலே சேர்ந்தாங்க. பெரிய ஆட்களாகச் சேர்ந்தாங்க. அந்த 17 பேரும்னு சேர்ந்து ஆரம்பிச்சாங்க. தினமும் ஒண்ணு, ரெண்டு பேரா பிடிச்சு 17 பேரையும் ராஜா உள்ளே போட்டுவிட்டார். 18-வது போவதற்கு ஆளில்லே. ரகசியம் சொல்றேன். ஆளில்லாம போச்சு. அப்பொழுது ஜோஸப் இங்கே எனக்குக் கூட்டாக உதவியாக இருந்தவர் ஆதலால் அவரு ஜெயிலிலிருந்து எனக்கு ஒரு கடிதாசு எழுதினாரு. "ராமசாமி இங்கே நிலை இப்படி ஆகிவிட்டது; பட்டுவிட்டோம். நீ இங்கு வந்து எங்களை விடுதலை செய்தால் உண்டு; இல்லாவிட்டால் நாங்கள் மன்னிப்புக்கேட்டுக்கொண்டு வரவேண்டியதுதான். இல்லாவிட்டால் அதை நிறுத்திவிட வேண்டும். கடினமாகஇருக்கு" அப்படீன்னு ஒரு கடிதாசு ரகசியமாக எழுதினாரு.

இந்தக் கடிதாசு வந்த பொழுது நான் மதுரையிலே பண்ணைபுரங்கற ஊர்லே பிரச்சாரம்பண்ணிக்கிட்டிருக்கேன். கடிதாசியை கையிலே கொடுத்தாங்க; அவ்வளவுதான். உடனே நேராக ஊருக்குவந்தேன். ராஜாஜிக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினேன். 'இந்த மாதிரி லெட்டர் வந்திருக்கிறது. நான் போகிறேன்' என்று உடனே புறப்பட்டுப் போய்விட்டேன், வைக்கத்துக்கு! போன இடத்திலே ஒரு வேடிக்கைதான். அந்த ஊர் டெபுடி கலெக்டரும் போலிஸ் கமிஷனரும் "Pit இங்கிறவரும் என்னை வந்து வரவேற்று; T.B.யில் தொங்டாந்து இறக்கி எனக்கு ஒரு ஆளைப் போட்டு எனக்கு வேண்டிய வேலைகளுக்கு ஏற்பாடு செய்தார்கள். 'நீங்க சர்க்காருக்கு விரோதமா இருக்கிறீங்க .அப்படிங்கற எண்ணம் சர்க்காருக்கு இல்லை' அப்படின்னு எனக்குச் சொல்லிவிட்டுப் போயிட்டாங்க. அந்த மாதிரி அவரு செய்யறதுக்குக் காரணம் என்னன்னா அதுக்கொரு 15 20 நாளைக்கு முன்னாடிதான் திருவாங்கூர் மகாராஜா, நம்ம பங்களாவிலே இறங்கிட்டு, குளிச்சு சாப்பிட்டுவிட்டு மதராஸ் போனார். அதுலே திருவாங்கூர்லேருந்து மதராசுக்கு அப்போ அந்த வண்டி இல்லை. இந்த வண்டி வந்ததுன்னா ஈரோட்டிலே இறங்கி ஆகணும். அது அப்ப நம்ப பங்களா ரயில்வே ஸ்டேஷன் ஓரத்திலே இருந்தது. அதிலே இருந்தாங்க. அவர் போகிறபொழுது எங்களுடன் பேசிவிட்டு எங்களுக்கு ஆளுக்கொரு சால்வை கொடுத்துட்டுப் போனாரு. போன 15 நாளைக்குள்ளே இந்தச் சம்பவம் நடந்ததுனாலே அவரு என்னை ரொம்ப மரியாதையாக வைச்சு அனுப்பணுங்கறதுக்காக செஞ்சார். இப்படி ஆகுமென்று நினைக்கவில்லை.

நான் போனேன். போன உடன் அதேமாதிரி கூட்டத்திலே பேசினேன். என்னை அரெஸ்ட் பண்ணுவாங்கன்னு நினைச்சாங்க. அரெஸ்ட் பண்ணவில்லை. ராஜாவுடைய ஆட்கள் வரவேற்றார்கள். இதைப்பார்த்த உடனே பாமர ஜனங்களுக்கு என்னமாயிட்டுது, இவருக்கு ராஜாவே ஆதரவுங்கற மாதிரி போச்சு, கூட்டம் அதிகமாச்சு; வலுத்தது. 10,000 என்று சொன்னால் அது அதிகம் இல்லை. அவ்வளவுகூட்டம்; ராஜா பொறுக்கும் வரையில் பொறுத்துப் பார்த்தார். அப்புறம் முடியவில்லை. 'செய்ய வேண்டாம் என்று சொல்வோம்; கேட்காவிட்டால் அரெஸ்ட் பண்ணிவிடுவோம்;' என்று ராஜா நினைத்தார். அரெஸ்ட் பண்ணிக் கூட்டிப் போனார்கள். போன உடனே 1 மாதமோ என்னமோ தண்டித்தார்கள். அதுவும் ஒரு இடத்திலே தனியாக வைத்திருந்தார்கள். ரிலீஸ் ஆகி வந்தேன். என்னென்னா ஜெயில்லே வைக்கவில்லை. அயக்குட்டின்னு ஒரு இடம். அங்கே போலீஸ் ஸ்டேஷன். அங்கே வைத்து ஓட்டல்லே

நியாயமான கோபாவேசம்

நாட்டிற்குத் தொண்டு புரிவதற்காகவே தம்முடைய வாழ்க்கையைப் பயன்படுத்துவதிலுள்ள அவரது ஆர்வமும், இந்திய சமுதாயத்திலுள்ள கேடுகளை ஒழிப்பதற்காக அவைகளுக்கு எதிராய்ச் செய்துவரும் பிரச்சார முறைகளும், அவற்றின் மீது அவருக்குள்ள நியாயமான கோபாவேசமும், இக்காரணங்களுக்காக அவர் செய்துள்ள மகத்தான தியாகங்களும், தமிழ் நாட்டு மக்களின் உள்ளத்தில் பெரியாருக்கு ஒரு நிரந்தரமான இடம் கிடைக்குமாறு செய்துவிட்டன.

—சர். ஆர்.கே. சண்முகம் செட்டியார் (1939)

இருந்து சாப்பாடு வரும். அது முடிந்து வந்தவுடனே நான் போகமாட்டேன்னு கவர்னர் நினைச்சார். எப்படி போகாமல் இருக்க முடியும்? மறுபடியும் அந்தக் காரியத்துக்குப் போனேன். ஒரு வாரத்துக்குள் மறுபடியும் அரெஸ்ட் பண்ணிட்டாங்க. அரெஸ்ட் பண்ணி 6 மாதம் போட்டுவிட்டார்கள். அவங்க 6 மாதத்துக்கு வைக்கத்துலேருந்து திருவனந்தபுரம்சென்ட்ரல் ஜெயிலுக்குக் கொண்டு வந்து வைத்து விட்டார்கள். அங்கிருந்தேன். இருந்த பொழுது ரொம்பவும் செல்வாக்காக ஆகிவிட்டது. இரண்டு மூன்று காரணத்தினால் நான் ஜெயிலில் இருந்த பொழுது சத்ரு சம்ஹார யாகம் ஒன்றுநடத்தினார்கள். ராஜா ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. அப்புறம் ஒருவர் தலைமையேற்று யாகத்தை நடத்தினாராம். ஜெயில்லே நாங்கள் சிரிச்சிக்கிட்டு இருந்தோம். இப்படி இருக்கிற போது 2 நாள்தான் வித்தியாசம் இருக்கும். ராஜாவுக்கு உடம்பு சரியில்லைன்னு சொன்னாங்க. அதை நாங்கள் அவ்வளவு முக்கியமாகக் கேட்கவில்லை. நடு ஜாமத்திலே வேட்டு அதிர்ந்தது. என்னவென்று விசாரித்தோம். ராஜா திருநாட்டிலே இருந்து விட்டார் என்று சொன்னார். திருநாட்டிலே இருந்துட்டார்னா செத்துப் போனார்னு அர்த்தம். ராஜாவே செத்துப் போய்விட்டார். இருந்தும் நாங்க ஜெயிலில்தான் இருந்தோம். ராஜா செத்ததை முன்னிட்டு

ராணி அம்மா பதவிக்கு வந்து கைதிகளை எல்லாம் விடுதலை செய்யணுன்னு சொல்லிட்டாங்க. செத்த 17 நாளிலே என்றுநினைக்கிறேன் விடுதலை பண்ணிட்டாங்க. அந்த விடுதலையிலே நாங்க, 17, 1, 18பேரும் சேர்ந்தோம் நாங்க வெளியிலே வந்தோம்.

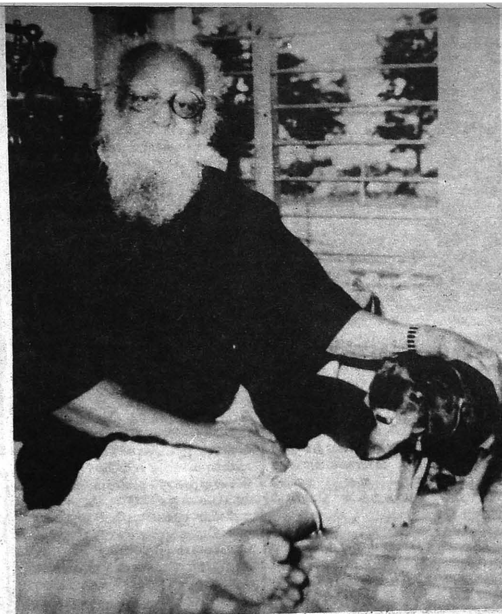

சுப்பிரமணியன்:

அதுலே தமிழ்நாட்டிலேருந்து அய்யாகூட யாராவது இருந்தாங்களா?

பெரியார்:

இருந்தாங்க. இரண்டு மூன்று பேர் இருந்தாங்க. ஒரு அய்யங்கார் இளைஞர். கால் கொஞ்சம் மொண்டியாக இருக்கும். பெயர் தெரியவில்லை. அந்த ஆள், மற்றும் பொள்ளாச்சிக்காரர் 3 பேரையும் அங்கே வைச்சிருந்தாங்க. 2-வது தடவையில் நான் மாத்திரந்தான் இருந்தேன். என்னைத்தான் அங்கே வைச்சிருந்தாங்க.

நான் துணிஞ்சுதான் இருந்தேன். கடைசியாகச் சொல்றேன். கவர்மெண்டுக்கு இது வளருது, அதனாலே இது அனுமதிச்சிட வேணும் அப்படீங்கிற எண்ணம் மஹாராணியாருக்கும் வந்துட்டுது. அந்த அம்மா சரி.. இதிலே ராஜாஜி செய்த காரியம் என்னன்னா ராகவைய்யான்னு இருந்தாரா, அந்த ஆள் என்னபண்ணினார், ராஜாஜிக்குத் கடிதாசு எழுதினார். 'அரசாங்கத்திலே இதுக்குச் சம்மதிச்சுட்டாங்க. இதை ஒழிச்சுக் கட்டிடலாம். நீ உடனே புறப்பட்டு வா, பேசற அன்னிக்கு' அப்படீன்னார். ராஜாஜி என்ன பண்ணினார், நமக்கு இதிலே ஏதாவது பெருமைவந்துடும்னு நினைச்சிட்டு ''காந்திக்குத்தான் எழுதிக் கேட்கணும்'' காந்தி வேண்டாம் என்று சொன்னவர். காந்திக்கு இதிலே சம்பந்தமே இல்லை. அரசாங்கம் ராஜிக்கு வந்துட்டுது. கூப்பிட்ட உடனே இவர் வாங்கிக்க வேண்டியது தான்; அப்புறம் காந்திக்கு எழுதினார். காந்தி அங்கிருந்து வந்தார். வந்தவுடனே இந்த மாதிரி சம்மதிக்கறாங்கன்னு தெரிஞ்ச உடனே ''சம்மதம் கொடுக்கணும்னா. ராமசாமி தானே அதிலே ஈடுபட்டுக்கிட்டிருக்கான். அவனைக் கேட்காத சம்மதம் கொடுத்தா அவன் தொடர்ந்து சத்தியாக்கிரகம் நடத்தினா என்ன பண்றது? அதனாலே அவனைக் கேட்டுக்கிட்டா தேவலாம்''னார். அப்புறந்தான் என்னை இந்த விஷயத்திலே கலக்க ஆரம்பிச்சாங்க. காந்திதானே....அப்பவும் அவர் காந்தியாகத்தான் இருந்தார். நான் அவர்கிட்டே போனேன். "என்ன ராமசாமி அவர்கள் இந்தமாதிரி சொல்றாங்களே. ஒத்துக்கிட்டுப் போக வேண்டியது தானே, என்ன செய்வது?" என்று கேட்டார். "எனக்கு ஒன்னும் ஆட்சேபனை இல்லை" என்றேன். அப்புறம் அந்த அம்மா கிட்ட கூப்பிடறாங்கன்னு

சொன்ன உடனே காந்தியைத் தான் கூப்பிட்டாங்க அந்தம்மா. ராஜாஜியைக் கூப்பிட்டார்கள். என்னைப்பத்தி இல்லே ஆனாலும் காந்தி எனக்குச் சம்மதம் இருக்கறதாகக் காட்டிக்கிட்டுப் போகணுங்கறதுக்காக என்னைக் கூப்பிட்டுக் கேட்டார். அவர் ஒரு இடத்திலே இறங்கினார்.

நான் ஒரு இடத்திலே இறங்கி இருந்தேன். அவர் திருவனந்தபுரம் கொட்டாரம்னு ரயில்வே சமுத்திரக்கரை ஓரம் இருக்கு. அங்கிருந்தார். நான் ஒரு இடத்திலே இறங்கி இருந்தேன். என்னைக் கேட்டார். எனக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபனை இல்லீங்கன்னு சொன்னேன். நான் போய்ப் பேசலாமா என்றார். போய்ப் பேசுங்களேன் என்று சொன்னேன். போனார். பேசினார். என்ன பேசினாங்க அந்த அம்மா அப்படீன்னா; "இது ஆனா கோவிலுக்குள்ளே" அடுத்தாப்பலே போறேன்னு பேசிக்கிட்டிருக்காரு. அது செய்யக்கூடாது. கோயில் பிரவேசத்தைப் பத்திக் கிளர்ச்சி பண்ணலைன்னு சொன்னா இப்பவே இதுலே நான் தலையிடலை." அவர் உடனே நானிருந்த இடத்துக்கே வந்தார். இந்த மாதிரி, 'கோவில் பிரவேசத்துக்குப் போகக்கூடாதுன்னு அந்த அம்மா சொல்றாங்க. அதுக்கு நாம என்ன சொல்றதுன்னு அவரு சாதாரணமா கேக்கறாப்பலே கேட்டார். நான் சொன்னேன். நம்ம லட்சியம் கோயில் வரைக்கும் தானே! தெருவில் போய்க்கிட்டிருந்தா என்ன ஆகும்? இந்த பேதம் ஒழியணுங்கிறதுக்குத்தானே செய்யற கிளர்ச்சி. ஆனா இப்போ அதைப்பத்தி நான் பிரஸ் பண்ணறது இல்லே. மக்களை அதுக்குப் பக்குவப்படுத்திக்

அப்பப்பா செப்புந்தரமன்று!

பழமைப் பாம்பு படுத்துறங்கு கிறது. பல வேளை படமெடுத் தாடுகிறது. விஷத்தைக் கக்கு கிறது. பேதா பேதம் கற்பிக்கிறது. கூடிவாழும் மனித வர்க்கத்தைப் பிரித்து வைத்து, கொலைகளுக்கு ஏதுவாக நின்று, அது கண்டு மகிழ்கிறது. மதத்தின் பேரால் படுகொலைகள்!

இந்த நாகப் பாம்பைத் தலை யிலடித்துக் கொல்ல வேண்டும்! சீர்திருத்த வீரர்கள் வீறுகொண் டெழுந்து, இந் நற்றொண்டைச் செய்து வருகிறார்கள். நாட்டின் முன்னேற்றத்துக்கு முதல் தொண்டு, முக்கியமான தொண் டும்கூட. இதற்கு விதைபோட்டு, வீறுகொண்டுழைத்தவர் நமது பெரியார் ஈ.வெ ராமசாமி அவர் களென்பதை, மறுக்கவோ மறைக்கவோஎவராலும் இயலாது. இதற்காகப் பெரியார் அடைந்த இன்னல்கள், இகழ்ச்சிகள்..... அப்பப்பா, செப்புந்தரமன்று!

—நகைச்சுவை அரசர்
என்.எஸ். கிருஷ்ணன் (1947)

கிட்டுத்தான் செய்யணும். ''அப்படிச் சொல்லலாமா'' என்றார். "நல்லா சொல்லுங்க" என்றேன். இவர் போனார்; 'இல்லேன்னு சொன்னார்.'' அந்த அம்மா அப்பொழுதே அனுமதிச்சுட்டாங்க. இப்ப அனுமதிச்சுட்டார். ஒரு இடத்திலே கொஞ்சம் தக ராறு இருக்குது. அது வேலி போடறவரைக்கும். அதாவது ஒரு இடத்திலே என்ன தக ராறுன்னா கோயில் சம்பந்த மான குளம் அங்கிருக்கு. அந்த ரோட்லே. அதுதிட்டாப்போயி டுது. கோயிலுக்குள்ளே போறாப்பலே ஆயிடும். அதுக்கோசரம் அதையும் சேர்த்துக் கோயில் கட்டடத் தோடே வேலி போட்டு அதுக் கொரு 3 நாளோ 4 நாளோ வாய்தாக் கேட்டு அதைச் சேர்த்து அவங்க வேலி போட்டுட்டாங்க. அப்புறம் போகலாம் என்றார்கள். எல் லோரும் போய் விட்டார்கள். அந்தக் காரியம் முடிந்துவிட் டது. அப்புறம் கோயிலுக் குப் போறதைப் பத்தி அப்போ ஒண்ணும் இல்லை.

இது முடிஞ்ச உடனே பிரச் சாரம் பண்றதுக்கு ஆரம்பிச் சேன். அங்கே அதுக் குள்ளே கோளாறு என்ன ஏற்பட்டுப் போச்சுன்னா சி. பி. ராமஸ்வாமி அய்யர் திவானா வந்தார். அவர் ரொம்பத் தந்திரமாகச் சரி செய்தார். அவங்களுக் குள்ளே ஏதோ கோளாறாக ரகளையானது. இவங்க போட்ட உத்திரவாலே கோயில் தவிர மற்றபடி உள்ள இடங்களிலே பேத மில்லை. எல்லோருக்கும் செல்றதுக்கு உரிமை உண்டு அப்படீன்னு போட்டாங்க. உரிமை இல்லாதபோது நடந் துக் கிட்டிருந்த சில இடங்களி லெல்லாம் இது வந்த உடனே ஆதிதிராவிடர்கள் எல்லாம் போக ஆரம்பித்தார்கள். இவர்கள் போன உடனே நாயர்மார்களுக்கு ஆத்திரம் பொறுக்க முடியல்லே. ஆதி திராவிடன் எல்லாம் இங்கே வந்தாயே என்று அவர்களை அடித்தார்கள். இவர்களும் அவர்களைத் திருப்பி அடித் தார்கள். ஒரு ஆள் இறந்தார் எதிர்க்கட்சியிலே. அவர் யாரென்றால் ஈழவனாகவோ ஆதிதிராவிடனாக வோ இருந்து முஸ்லீமாக மாறினவர். அடித்த உடன் கலகம் ஆகி ஒரு ஆள் உயிரி ழந்தார். கலகம் பலம் ஆகும் போலிருந்தது. சி. பி. இதை தந்திரமாக இதை வந்து ஜாதி கலகம்னு சொல்லாம தொழிலாளர் கலகம்னு சொல்லுங்கோ அப்படின்னு சொல்லி பேப்பரிலே தொழி லாளர் சண்டையினாலே ஒருத்தருக்கொருத்தர் அடி தடி ஆகிவிட்டது, என்று போட்டு உடனடியாக அந்த அம்மா கோயில் பிரவேசத் துக்கு அனுமதி போட்டுவிட் டாங்க. கோயில்லே கர்ப்பக் கிரகம் ஒண்ணைத் தவிர கோயில்லே எந்த இடத்தி லும், சத்திரம், சாவடி சகலம் எல்லா ஜாதிக்காரர் களுக்கும் இந்துக்களுக்கும் அனுமதி உண்டுன்னு அந்த அம்மா ஆர்டர் போட்டுவிட் டார்கள். அதுதான் கோயில் பிரவேசம்.

சுப்பிரமணியன்:

அய்யா ரொம்ப சிரமத்தைப் பாக்காம இந்த தள்ளாத வயதிலே ஏதோ... ரொம்ப உங்களுக்கு நாங்க சிரமம் கொடுத்திட்டோம்.

பெரியார்:

இவ்வளவு சொல்ல வேண்டிய தில்லே. சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கேன்.

சுப்பிரமணியன்:

ரொம்ப நன்றிங்க. வணக்கம்.

(திருச்சி வானொலி நிலையத்தில் 7.8.1973 அன்று ஒலிப்பதிவு செய்யப் பட்டு, 18.10.1973 அன்று ஒலி பரப்பப்பட்ட பேட்டியில் 'வைக்கம் போராட்டம்' குறித்த பகுதிகள் இங்கே இடம் பெற்றுள்ளன.) ●

முதல்வரின் முத்துக்கள்!

* புறத்தில் உள்ள நிலைமைக் கேற்ப அகத்தில் ஆசை அரும்ப வேண்டும். இயலாத ஒன்றை மனம் விரும்பினால் விளைவது ஏமாற்றமாகத்தான் இருக்கும்.

* தன்னலம் தேவைதான்; அது பொது நலமாகப் பரிணமிக்க வேண்டும்.

* உழைக்கும் வர்க்கம், எடுத்துக் கொள்ளும் நிலைக்கு வந்தால் தடுக்க முடியாது. ஆனால் அதற்குமுன், நாமே கொடுக்கக் கூடிய நிலையை உருவாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

* தன்னை அறிவது என்பதில் இரண்டு வகை உண்டு. ஒன்று தனது நிலை, சக்தி, அறிவு முதலியவை. மற்றொன்று-பிறர் நம்மைப்பற்றி என்ன நினைக் கிறார்கள் என்பது!

நூல் நயம்

உணவு

ஆசிரியர்: மகாத்மா காந்தி,
தமிழாக்கம்: ரா. வேங்கடராஜுலு
வெளியீடு: காந்தி இலக்கியச் சங்கம்,
காந்திமியூசியம், மதுரை-625020

விலை: ரூ.7 பக்கம்: 123.

அண்ணல் காந்தியடிகள் அரசியல் புரட்சியை மட்டுமல்ல உணவுப் புரட்சியையும் செய்து வெற்றி பெற்றிருக்கிறார் என்பதை இந்நூல் எடுத்துக் கூறுகிறது. அண்ணல் இயற்கை வைத்தியராகவும் திகழ்ந்திருக்கிறார். மருத்துவர்கள் இன்று பரிந்துரை செய்யும் உணவு வகைகளை அண்ணல் 1891-ஆம் ஆண்டிலேயே வலியுறுத்தியிருக்கிறார்.

காய்கறிகளைப் பச்சையாகப் புசிப்பதையும், கைக்குத்தல் அரிசியைப் பயன்படுத்துவதையும் அண்ணல் பரிந்துரை செய்கிறார். சோயாமொச்சையின் அவசியத்தை எடுத்துரைக்கிறார். சைவ உணவின் மேன்மை குறித்துப் பக்கம் பக்கமாக எழுதியிருக்கிறார். பல உணவு வகைகளைத் தமது அனுபவத்தின் வாயிலாகவே அலசிப் பார்த்திருக்கிறார். கோதுமையைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதை ஆதாரங்களுடன் விளக்கியிருக்கிறார். வேப்பிலையையும் உண்ணலாம் என்பதை விவரித்திருக்கிறார்.

அவரது உணவுக் கொள்கைகளை அந்த நாட்களிலேயே பல மருத்துவர்கள் ஒப்புக்கொண்டு எழுதியுள்ள கடிதங்களும், பல மருத்துவர்களுக்கு அண்ணல் எழுதிய கடிதங்களும் வெளியிடப் பெற்றுள்ளன. பல மாநில உணவு வகைகள் குறித்தும் ஆய்வு செய்துள்ளார் அண்ணல். பயனுள்ள நூல் இது. —எஸ். எஸ். சுந்தரம்

பேசும் பதுமைகள்...

ஆசிரியர்: அண்ணாமலை,

வெளியீடு: பம்மி பதிப்பகம்,
32, வெங்கட்டரங்கம் பிள்ளைத்தெரு,
திருவல்லிக்கேணி
சென்னை-600005

விலை: ரூ. 5.50 பக்கம்: 64

கல்வியின் சிறப்பினை உணராத மூடரின் நட்பு, அழிவைத்தான் உண்டு பண்ணும் என்பது முதன்மைக் கருத்தாக அமைகின்றது, 'சேரிடம் அறிந்து சேர்' என்ற கதையின் வாயிலாக.

நேர்மை, உண்மை, உழைப்பு, கருணை என்பனபோன்ற உயர் பண்புகள்தாம் மனிதரை வாழவைப்பன என்ற உண்மை தெளிவுறுத்தப்படுகின்றது.

மற்றவர்களை ஏமாற்றி வாழ நினைப்பது பாவம்; பொறாமைதான் அனைத்துத் துன்பங்களுக்கும் காரணம் என்ற கருத்துகள் வலியுறுத்தப்படுகின்றன.

இளம் உள்ளங்களில் உயர்ந்த கருத்துக்களைப் பதிய வைக்கும் முயற்சியின் விளைவே இந்நூல். ஆசிரியரின் பணிபோற்றி வரவேற்கத்தக்கது.

சிந்தனையே சாதனை!

ஆசிரியர் : மெர்வின்

வெளியீடு: அமிழ்தம் பதிப்பகம்,
15, முத்துப்பிள்ளை தெரு,
வ. உ. சி. நகர்
வேலூர்-632001
(வட ஆர்க்காடு மாவட்டம்).

விலை ரூ. 7, பக். 84.

'சிந்தனைதான் நமது வாழ்வின் அடித்தளம். வாழ்வே சிந்தனையால் ஆக்கப்பட்டதுதான்' என்ற புத்தரின் கருத்து நூல் முழுவதும் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

மகான்களின் சிந்தனை ஆக்கபூர்வமான சிந்தனை, மனிதனாக்கும் சிந்தனை, மேதையின் சிந்தனை, மாற்றி அமைக்கும் சிந்தனை, ஒருமுகப்பட்ட சிந்தனை என்று சிந்தனையின் பல்வேறு நிலைகளில் மனிதனின் வெற்றிக்குரிய வழிகள் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

தெளிந்த சிந்தனைதான் சோதனைகளைத் தகர்த்தெறிந்து சாதனை பெற வைக்கும் என்பது அறிஞர் பலரின் வாழ்க்கைக் கருத்துரைகள் மூலம் நிலை நாட்டப்பட்டுள்ளது.

வாழ்வில் முன்னேற விழைவோர்க்கு வழிகாட்டும் பயனுள்ள நூல்.

—சிவ அரசி முத்துக்காளத்தி.

நன்னியூர் நாவரசன் கதைகள்

ஆசிரியர்: டாக்டர் நன்னியூர் நாவரசன்

வெளியிட்டோர்: சுரதா பதிப்பகம்,
56, அ. டாக்டர் இலக்குமணசாமி சாலை,
கலைஞர் கருணாநிதி நகர்,
சென்னை-600 078.

பக்கம்: 160 விலை ரூ.15

நூலாசிரியர், பாவேந்தர் பாரதிதாசன் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்; சொல்லாற்றல் காரணமாகப் பாவேந்தராலேயே நாவரசன் எனப் பெயர் சூட்டப்பட்டவர். 'நன்னியூர் நாவரசன் கவிதைகள்' என்கிற இந்தக் கவிதைத் தொகுப்பு உவமைக் கவிஞர் சுரதா அவர்களின் அணிந்துரைக் கவிதையோடு வெளிவந்துள்ளது. நூலாசிரியர் பெயரால் இதுநாள் வரை எத்தனை கவிதை நூல்கள் வெளி வந்துள்ளன என்றோர் புதிய விவரத் தொகுப்பும் இந்நூலில் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

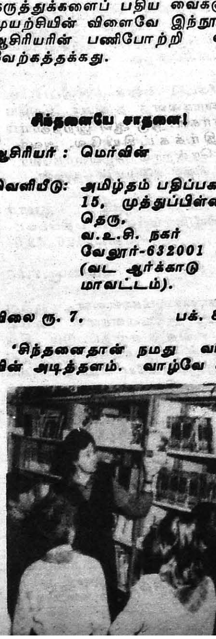

புத்தகங்கள் மரியாதையுடன் போற்றப்படும் குடும்பங்களில் நல்ல நன்னெறி மற்றும் கடின உழைப்பாளிகள் வளர்வார்கள்.

—சுகோம்லின்ஸ்கி.

தமிழில் தியாகராஜர் கீர்த்தனைகள்

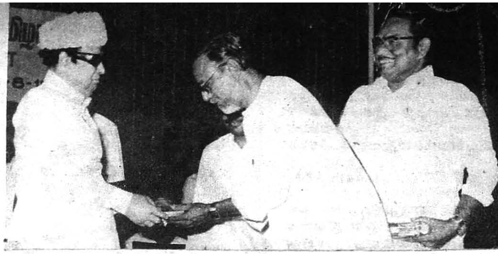

தியாகராஜரின் தெலுங்குக் கீர்த்தனைகளைத் தமிழ்ப் படுத்தி, பதிவு செய்யப்பட்ட 2 ஒலி நாடாக்கள் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் தலைமையில் சென்னையில் உள்ள கலைவாணர் அரங்கில் (4-8-87) அன்று வெளியிடப்பட்டன. பதிவான 12 பாடல்களையும் திருமதி அபயாம்பிகை, பொருள் மாறாமல் தமிழாக்கம் செய்திருந்தார். டாக்டர் பாலமுரளிகிருஷ்ணா நயம்படப் பாடியிருந்தார்.

மாண்புமிகு சுற்றுலா, மதுவிலக்கு மற்றும் மின்துறை அமைச்சர் திரு வி.வி. சுவாமிநாதன் அவர்கள் வரவேற்புரையுடன் தொடங்கிய இவ்விழாவில் - இசை மேதை செம்மங்குடி சீனிவாச ஐயர் வெளியிட்ட அந்த ஒலி நாடாக்களைத் திரு சாருஹாசன், திருமதி சுசீலா, செல்வி சுகாசினி, செல்வி சித்ரா ஆகியோர் பெற்றுக் கொண்டனர்.

மாண்புமிகு தமிழ் வளர்ச்சி உயர் நிலைக் குழுத் தலைவர் டாக்டர் ம.பொ.சி. மாண்புமிகு உணவுத்துறை அமைச்சர் திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் ஆகியோர் வாழ்த்துரை வழங்கினர். விழா முடிவில், சுற்றுலாத் துறை ஆணையர் மற்றும் அரசுச்செயலர் திரு இரா. கிருபாகரன் இ.ஆ.ப., நன்றி கூறினார்.

இந்த விவரங்களையெல்லாம் பார்த்துவிட்டு, இதுமரபுக்கவிதைகளின் தொகுப்பு நூலோ என எண்ணினால் அது தவறாகிவிடும். மரபுக் கவிதைகளும் புதுக் கவிதைகளும் கைகோத்து ஒருமைப்பாடு காணும் நூல் இது.

தமிழன்பர்களுக்கோர் சிறந்த இன்சுவை விருந்து.

—இந்திரன்

குத்தூசி குருசாமி சிந்தனைகள்

தொகுப்பு : கழஞ்சூர் செல்வராஜி

வெளியிட்டோர்: குத்தூசி குருசாமி பதிப்பகம், வேலூர்-9, வடஆர்க்காடு மாவட்டம்.

பக்: 68. விலை ரூ. 6.50

'எண்ணத்தில், எழுத்தில், பேச்சில், செய்கையில் - எல்லாவற்றிலும் ஒரே மாதிரியான கொள்கையுள்ள ஒரு பெரியார் நமக்குக் கிடைத்தது, நமது இயக்கத்தின் முற்போக்கிற்கு ஒரு நல்ல அறிகுறியும் தொண்டர்களுக்கு வழிகாட்டியும் ஆகும்' என்று தந்தை பெரியார் அவர்களாலேயே போற்றிப் புகழப்பட்டவர் குத்தூசி குருசாமி அவர்கள். தமிழ் எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தில் அவர் விடா முயற்சியோடு பாடுபட்டவரும்கூட.

அத்தகைய பெருமையாளர், முன்னர் எழுதிய பதினோரு கட்டுரைகளின் தொகுப்புநூலே இது. கட்டுரைகள் அத்தனையிலும் பகுத்தறிவுக் கருத்துக்கள் பளபளக்கின்றன.

பாகம்-1 எனக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்; விரைவிலேயே அடுத்தடுத்த பாகங்களையும் நாம் எதிர் பார்க்கலாம்.

உயிரை எடுப்பான் தோழன்

ஆசிரியர் : ராஜேஷ் குமார்

வெளியீடு: மயிலவன் பதிப்பகம், சென்னை-600 026.

பக்: 128. விலை ரூ.7.50

கொலை, கொள்ளை, குத்துவெட்டு ஆகியவைகளை மையமாக வைத்து எழுதப்படும் சிறுகதைகள் - புதினங்கள் இன்றைய இளைஞரிடையே பெரிதும் வரவேற்கப்படுவதை நாம் பார்க்கிறோம்.

இந்த நாவலையும் அதே தடத்தில் வழி நடத்திச் செல்கிறார் நூலாசிரியர். மையக் கருத்து கடுகளவுதான்; ஆனால் அது விளக்கப்படும்முறை கொட்டைப் பாக்களவு இருக்கிறது. புதுவகைப் புதின விரும்பிகள் படித்து மகிழலாம்.

—'ராஜு'

வாகன ஓட்டுநர்கள், உரிமையாளர்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய சட்டம்

ஆக்கியோர்: மணிமேகலைப் பிரசுர ஆசிரியர் குழு,

வெளியீடு: மணிமேகலைப் பிரசுரம், 4, தணிகாசலம் ரோடு தியாகராயர்நகர், சென்னை-600017

விலை: ரூ. 15 பக்கம்: 196

மோட்டார் வாகனங்களுக்கான சட்டம் 1939ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 16ஆம் நாள் பிறப்பிக்கப்பட்டது.

ஆண்டுதோறும் சராசரியாக 1,45,000 சாலை விபத்துக்கள் நிகழ்ந்திருக்கின்றன. அவற்றுள் மரணம் விளைவிக்கும் விபத்துக்கள் ஆண்டொன்றுக்கு 20,000 ஆகும்.

இப்படிப் பல தகவல்களைக் கூறும் இந்நூலில், வாகன ஓட்டுநர்கள், உரிமையாளர்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய சட்ட நுணுக்கங்கள் விளக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

ஓட்டும் உரிமைத்தைப் பெறுவது எப்படி? மோட்டார் வாகனங்களைப் பதிவு செய்வது எப்படி? போன்றவற்றுக்கான விளக்கங்களும், குற்றங்கள், தண்டனைகள் மற்றும் நடைமுறைகள் குறித்த விவரங்களும் இந்நூலில் கூறப்பட்டுள்ளன. வாகன ஓட்டிகளுக்கு நல்ல கையேடு,

—பி.வி.ஜி.

ஆசிரியரும் வெளியிடுபவரும் : இரா. கற்பூரசுந்தரபாண்டியன், இ.ஆ.ப.,
இயக்குநர், தமிழ்நாடு அரசு, செய்தி - மக்கள் தொடர்புத்துறை, சென்னை.
அரசினர் தோட்டம், தமிழரசு அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டது
முகவரி : தமிழரசு அலுவலகம், அரசினர் தோட்டம், சென்னை-600 002.

கோ-ஆப்டெக்ஸ்
கைத்தறி
DIPR/Efficient

தமிழரசு

பதிவு எண். M. 8676
Licence No. TN/MS(C)/PP-23

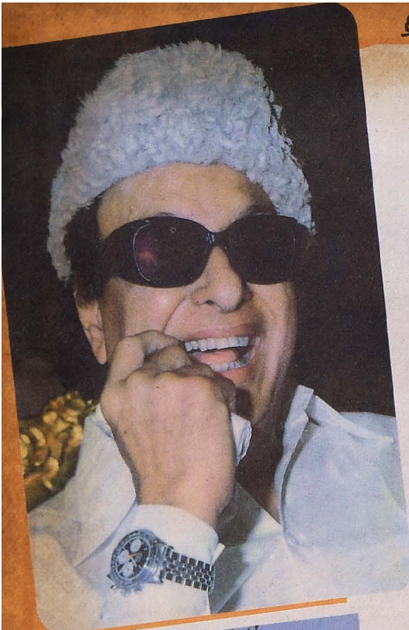

தமிழகத்தில் புதுமையான தொழிற் புரட்சி!

டிட்கோவின் எதிர்காலத் தொழிற் திட்டங்கள்

- ரூ. 125 கோடி செலவில் கண்ணாடி (ஃப்ளோட் கிளாஸ்) தயாரிக்கும் தொழிற் திட்டம்.
- ரூ. 18 கோடி மூலதனத்தில் டெலிபோன் கேபிள் தயாரிக்கும் தொழிற் திட்டம்.
- ரூ. 250 கோடி செலவில் உருவாகும் 210 மெகாவாட் திறனுடைய மின் நிலையம்.
- ரூ.5.5 கோடி செலவில் மரவள்ளிக் கிழங்கிலிருந்து ப்ரக்டோஸ் திரவம் உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்திட்டம்.
- ரூ. 6 கோடி செலவில் இண்டஸ்ட்ரியல் டைமண்ட் தொழிற்திட்டம்.
- ரூ. 40 கோடி செலவில் உருவாகும் 'பென்சிலின்' மருந்து தயாரிக்கும் தொழிற்திட்டம்.
- ரூ. 25 கோடி மூலதனத்தில் உருவாக்கப் படவிருக்கும் லாம்ப் மற்றும் லாம்ப் பாகங்கள் தயாரிக்கும் தொழிற் திட்டம்.
- ரூ. 10 கோடி செலவில் பேப்பர் லாமினேடட் எச்.டி.பி.இ. (HDPE) பைகள் தயாரிக்கும் தொழிற் திட்டம்
- ரூ. 12 கோடி மூலதனத்தில் உருவாகும் செராமிக் டைல்ஸ் தொழிற் திட்டம்

ஈ.வெ.கி. சுலோசனா சம்பத்
தலைவர்

டிட்கோ

தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சி நிறுவனம்

(தமிழ்நாடு அரசு நிறுவனம்)
735, அண்ணா சாலை, சென்னை-600 002